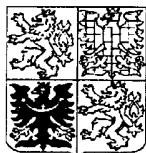

PATENTOVÝ SPIS

(19)
ČESKÁ
REPUBLIKA

ÚŘAD
PRŮMYSLOVÉHO
VLASTNICTVÍ

(21) Číslo přihlášky: 1990 - 6003
(22) Přihlášeno: 03.12.1990
(30) Právo přednosti:
05.12.1989 US 1989/446369
(40) Zveřejněno: 12.07.2000
(Věstník č. 7/2000)
(47) Uděleno: 14.08.2000
(24) Oznámeno udělení ve Věstníku: 11.10.2000
(Věstník č. 10/2000)

(11) Číslo dokumentu:

287 258

(13) Druh dokumentu: **B6**

(51) Int. Cl.⁷:

C 08 K 5/3492
C 08 K 5/34
C 07 D 251/24

(73) Majitel patentu:

CIBA SPECIALTY CHEMICALS HOLDING
INC., Basel, CH;

(72) Původce vynálezu:

Birbaum Jean-Luc dr., Fribourg, CH;
Rody Jean dr., Riehen, CH;
Slongo Mario dr., Tafers, CH;
Valet Andreas dr., Eimeldingen, DE;
Winter Roland A. E. dr., New York, DC, US;

(74) Zástupce:

Koreček Ivan JUDr., Advokátní a patentová kancelář,
Na baště sv. Jiří 9, Praha 6, 16000;

(54) Název vynálezu:

Stabilizovaný organický polymer

(57) Anotace:

Je popsán organický polymer, který byl stabilizován proti poškození způsobenému světlem, teplem a kyslíkem, který na 100 dílů hmotnostních organického polymeru obsahuje 0,01 až 5 dílů hmotnostních alespoň jednoho stericky bráněného aminu polyalkylpiperidinového typu a 0,02 až 5 dílů hmotnostních alespoň jednoho o-hydroxyfenyl-sym.-triazinu. Je také popsáno použití organického polymeru jako pojiva pro povlékání, jakož i k povlékání vytvrzovatelnému radiací. Některé ze sloučenin působících stabilizačně patří mezi dosud nepopsané sloučeniny.

B6

CZ 287258

Stabilizovaný organický polymerOblast techniky

5

Tento vynález se týká organického polymeru, který jako stabilizátor obsahuje směs stericky bráněného aminu a o-hydroxyfenyl-sym.-triazinu. Vynález se dále týká nových o-hydroxyfenyl-sym.-triazinů. Jsou také popsány různé možnosti použití takto upraveného organického polymeru.

10

Dosavadní stav techniky

15

Z US patentu č. 4 619 956 je již známo, že se polymery mohou stabilizovat proti účinku světla, vlhkosti a kyslíku přídavkem směsi stericky bráněného aminu a o-hydroxyfenyl-sym.-triazinu. Triaziny k tomu používané obsahují alespoň jednu fenylovou skupinu, která má hydroxyskupinu v ortho-poloze.

20

Triazinové sloučeniny uvedeného typu jsou relativně málo rozpustné v řadě látek a mají sklon k migraci. Podle tohoto vynálezu se používají podobné triazinové deriváty, které však mají zlepšenou snášenlivost s organickými polymery nebo jsou lépe rozpustné v organických polymerech.

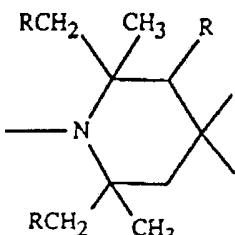
25

Podstata vynálezu

Tento vynález se tedy týká organického polymeru, který byl stabilizován proti poškození způsobenému světlem, teplem a/nebo kyslíkem, který obsahuje

30

(a) 0,01 až 5 dílů hmotnostních alespoň jednoho stericky bráněného aminu polyalkylpiperidinového typu, kterým je sloučenina obsahující alespoň jednu skupinu vzorce

35

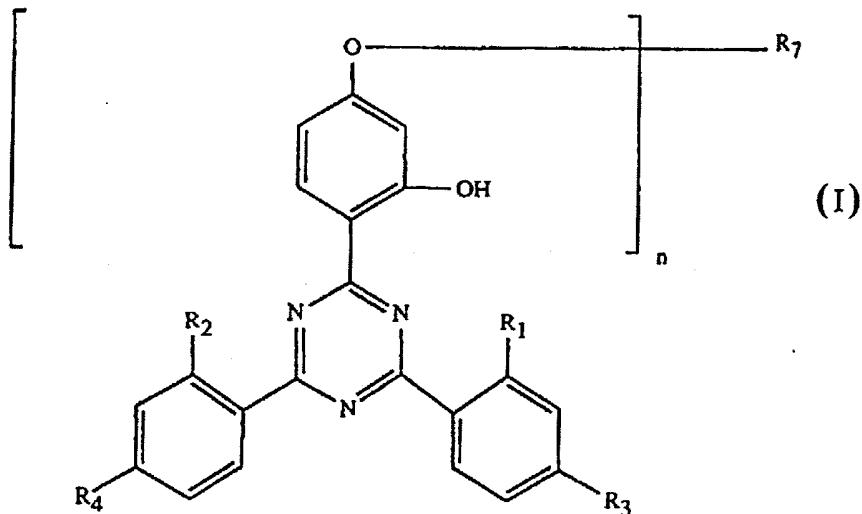
kde

R znamená atom vodíku nebo methylovou skupinu, s výhodou atom vodíku a

(b) 0,02 až 5 dílů hmotnostních alespoň jednoho o-hydroxyfenyl-sym.-triazinu obecného vzorce

40

I

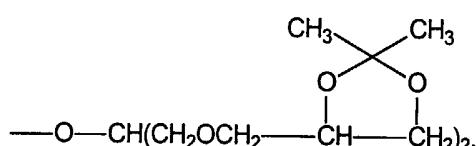
ve kterém

- 5 n představuje číslo 1 až 4,

R₁, R₂, R₃ a R₄, které jsou navzájem nezávislé, znamenají atom vodíku nebo alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku,

10 R₇, pokud n představuje 1, znamená

a) alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, která je substituována alespoň jednou hydroxyskupinou, alkoxykskupinou s 1 až 18 atomy uhlíku, alkenyloxyskupinou se 3 až 18 atomy uhlíku, fenoxykskupinou, jež není substituována nebo je substituována alkylovou skupinou s 1 až 18 atomy uhlíku nebo alkoxykskupinou s 1 až 18 atomy uhlíku nebo dále je substituována furyloxyskupinou, skupinou vzorce

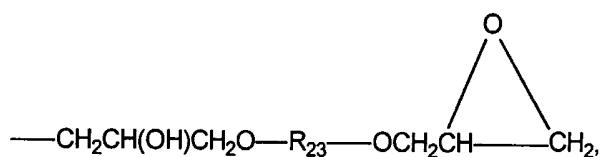

- 20 –COOH, –COOR₈, –CONH₂, –CONHR₉, –CON(R₉)(R₁₀), –NH₂, –NHR₉, –N(R₉)(R₁₀),
–NHCOR₁₁, –CN a/nebo –O–CO–R₁₁,

25 b) alkylovou skupinu se 4 až 50 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem
kyslíku a je popřípadě substituována hydroxyskupinou nebo/a glycidyloxykskupinou,

c) alkenylovou skupinu se 3 až 6 atomy uhlíku,

d) glycidylovou skupinu nebo skupinu vzorce

- e) cyklohexylovou skupinu, která není substituována nebo je substituována hydroxy-skupinou nebo skupinou vzorce $-\text{OCOR}_{11}$,
- 5 f) fenylalkylovou skupinu se 7 až 11 atomy uhlíku, která není substituována nebo je substituována hydroxyskupinou nebo methylovou skupinou,
- g) skupinu vzorce $-\text{CO}-\text{R}_{12}$ nebo
- 10 R_7 , pokud n představuje 2, znamená
- a) alkylenovou skupinu se 2 až 16 atomy uhlíku,
- b) alkenylenovou skupinu se 4 až 12 atomy uhlíku,
- 15 c) xylylenovou skupinu,
- d) alkylenovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a/nebo je substituována hydroxyskupinou,
- 20 e) skupinu vzorce $-\text{CH}_2\text{CH}(\text{OH})\text{CH}_2\text{O}-\text{R}_{15}-\text{OCH}_2\text{CH}(\text{OH})\text{CH}_2-$, $-\text{CO}-\text{R}_{16}-\text{CO}-$, $-\text{CO}-\text{NH}-\text{R}_{17}-\text{NH}-\text{CO}-$ nebo $-(\text{CH}_2)_m-\text{COO}-\text{R}_{18}-\text{OOC}-(\text{CH}_2)_m$,
- 25 kde m představuje číslo 1 až 3, nebo
- $\begin{array}{c} \text{---} & \text{C}_6\text{H}_4 & \text{---} \\ & | & \\ & \text{HO} & \\ \text{---} & \text{C}_6\text{H}_4 & \text{---} \\ & | & \\ & \text{OH} & \end{array}$
- R_7 , pokud n představuje 3, znamená skupinu vzorce
- 30 $-\text{[}-(\text{CH}_2)_m-\text{COO-}]_3-\text{R}_{19}$,
- kde m představuje číslo 1 až 3, a
- R_7 , pokud n představuje 4, znamená skupinu vzorce
- 35 $-\text{[}-(\text{CH}_2)_m-\text{COO-}]_4-\text{R}_{20}$,
- kde m představuje číslo 1 až 3,
- 40 R_8 znamená alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, alkenylovou skupinu se 3 až 18 atomy uhlíku, alkylovou skupinu s 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku, dusíku nebo síry a/nebo je substituována hydroxyskupinou, alkylovou skupinou s 1 až 4 atomy uhlíku, jež je substituována skupinou vzorce $-\text{P}(\text{O})(\text{OR}_{14})_2$, $-\text{N}(\text{R}_9)(\text{R}_{10})$ nebo $-\text{OCOR}_{11}$ a/nebo hydroxyskupinou, alkenylovou skupinou se 3 až 18 atomy uhlíku, glycidylovou skupinou nebo fenylalkylovou skupinou se 7 až 11 atomy uhlíku,
- 45 R_9 a R_{10} , které jsou navzájem nezávislé, znamenají alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, alkoxyalkylovou skupinu se 3 až 12 atomy uhlíku, dialkylaminoalkylovou skupinu se 4 až 16 atomy uhlíku nebo cykloalkylovou skupinu s 5 až 12 atomy uhlíku nebo
- 50

R₉ a R₁₀ tvoří dohromady alkylenovou skupinu se 3 až 9 atomy uhlíku, oxaalkylenovou skupinu se 3 až 9 atomy uhlíku nebo azaalkylenovou skupinu se 3 až 9 atomy uhlíku,

5 R₁₁ znamená alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, alkenylovou skupinu se 2 až 18 atomy uhlíku nebo fenylovou skupinu,

10 R₁₂ znamená alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, alkenylovou skupinu se 2 až 18 atomy uhlíku, fenylovou skupinu, alkoxyskupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, fenoxykskupinu, alkylaminoskupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, arylaminoskupinu se 6 až 12 atomy uhlíku nebo znamená skupinu vzorce –R₂₄–COOH nebo –NH–R₁₇–NCO,

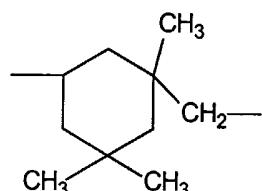
R₁₄ znamená alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku nebo fenylovou skupinu,

15 R₁₅ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, alkylenovou skupinu se 4 až 50 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku, fenylenovou skupinou nebo skupinou –fenylen–X–fenylen–,

kde X představuje skupinu vzorce –O–, –CH₂– nebo –C(CH₃)₂–,

20 R₁₆ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, oxaalkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, thiaalkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, arylenovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku nebo alkenylenovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku,

25 R₁₇ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, fenylenovou skupinu, tolylenovou skupinu, difenylenmethanovou skupinu nebo skupinu vzorce

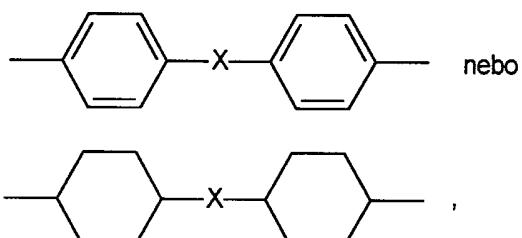

30 R₁₈ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku nebo alkylenovou skupinu se 4 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku,

R₁₉ znamená alkantriyllovou skupinu se 3 až 12 atomy uhlíku,

R₂₀ znamená alkantetrylylovou skupinu se 4 až 12 atomy uhlíku,

35 R₂₃ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, fenylenovou skupinu nebo skupinu vzorce

40

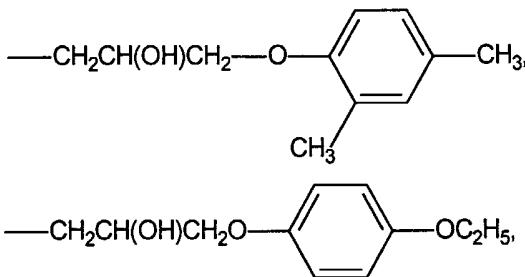
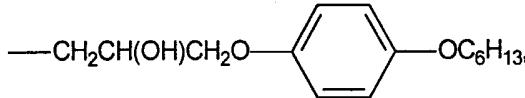
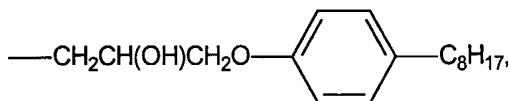
ve kterýchžto vzorcích X znamená skupinu vzorce O, CH₂ nebo C(CH₃)₂ a

R₂₄ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 14 atomy uhlíku, vinylenovou skupinu nebo o-fenylenovou skupinu.

Jestliže jeden ze substituentů v obecném vzorci I znamená alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, může jít o nerozvětvenou nebo rozvětvenou alkylovou skupinu, například o methylovou, ethylovou, propylovou, isopropylovou, n-butyllovou, isobutyllovou, sek.-butyllovou nebo terc.-butyllovou, pentyllovou, hexyllovou, heptyllovou, oktyllovou, 2-ethylhexyllovou, di-terc.-oktyllovou, nonyllovou, decyllovou, undecyllovou nebo dodecyllovou skupinu. Alkylovými skupinami s 1 až 18 atomy uhlíku ve významu R₈, R₁₁ a R₁₂ mohou kromě toho být například tetradecyllová, 10 hexadecyllová nebo oktadecyllová skupina.

Substituovaná alkylová skupina s 1 až 18 atomy uhlíku R₇ může být substituována jednou nebo několika hydroxyskupinami, alkoxyskupinami s 1 až 18 atomy uhlíku, fenoxykskupinami, alkoxy-skupinami s 1 až 18 atomy uhlíku, fenoxykskupinami, které jsou nesubstituované nebo jsou substituované alkylovou skupinou s 1 až 18 atomy uhlíku, nebo alkoxyskupinou s 1 až 18 atomy uhlíku, skupinou vzorce -COOH, -COOR₈, -CONH₂, -CONHR₉, -CON(R₉)(R₁₀), -NH₂, -NHR₉, -NH(R₉)(R₁₀), -NHCOR₁₁, -CN nebo -OCOR₁₁. Dále uvedené skupiny jsou příkladem substituovaných alkylových skupin:

20 -CH₂CH₂OH, -CH₂CH(OH)CH₃, -CH₂CH(OH)C₂H₅, -CH₂CH(OH)C₆H₁₃, -CH₂CH(OH)-C₁₀H₂₁, -CH₂CH₂OCH₃, -CH₂CH₂OC₂H₅, -CH₂CH₂OC₄H₉, -(CH₂)₃OH, -CH₂CH(OH)-CH₂OC₄H₉, -CH₂CH(OH)CH₂OC₁₂H₂₅, -CH₂CH₂O-fenyl, -CH₂CH(OH)CH₂O-fenyl,

25 -CH₂COOH, -CH₂CH₂COOH, -CH₂COOC₂H₅, -CH₂COOC₈H₁₇, -CH₂CH₂COOCH₃, -CH₂CH₂COOC₄H₉, -CH₂CH₂COOC₁₂H₂₅, -CH₂CONH₂, -CH₂CONHC₄H₉, -CH₂CON(C₄H₉)₂, -CH₂CH₂CONHC₁₂H₂₅, -CH₂CH₂CON(C₂H₅)₂, -CH₂CH₂NH₂, -CH₂CH₂N(CH₃)₂, -(CH₂)₃-NH₂, -(CH₂)₃-NHC₄H₉, -(CH₂)₃N(CH₃)₂, -(CH₂)₃N(C₂H₅)₂, -(CH₂)₃NHCOCH₃, -(CH₂)₃NHCOC₇H₁₅, -CH₂CH₂CN, -CH₂CH₂OCOC₃H₇, -CH₂CH₂OCOC₁₇H₃₅, -CH₂CH(CH₃)-OCOCH₃, -CH₂CH(OCOCH₃)CH₂OC₈H₁₇, -CH₂CH(OCOC₇H₁₅)CH₂O-fenyl.

30 Jako alkenylová skupina se 3 až 6 atomy uhlíku ve významu R₇ se může uvést například allylová, methallylová nebo 2-butenylová skupina. Jako alkenylová skupina se 3 až 18 atomy uhlíku ve významu R₈ může kromě toho být například oktenylová, dodecenylová nebo oleyllová skupina. Jako alkenylová skupina se 2 až 18 atomy uhlíku ve významu R₁₁ a R₁₂ dodatkově přichází v úvahu také vinylová skupina.

- 5 Fenylalkylová skupina se 7 až 11 atomy uhlíku, která je nesubstituována, značící R₇ a R₈ nebo je substituována hydroxyskupinou nebo methylovou skupinou, značící R₇, může být například fenethylová, 2-hydroxy-2-fenethylová, 2-fenylpropylová, 3-fenylpropylová, 4-chlorbenzylová nebo 4-methylbenzylová skupina, avšak zejména benzylová skupina.
- 10 Alkylenová skupina se 2 až 16 atomy uhlíku, značící R₇, může být nerozvětvená nebo rozvětvená alkylenová skupina, jako je například dimethylenová, trimethylenová, tetramethylenová, hexamethylenová, oktamethylenová, dekamethylenová, dodekamethylenová, 2,2-dimethylprop-1,3-ylenová nebo 1,2-propylenová skupina. Alkenylenovou skupinou se 4 až 12 atomy uhlíku ve významu R₇ může být zvláště 2-buten-1,4-ylenová skupina. R₇ značící alkylenovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena atomem kyslíku a/nebo substituována hydroxyskupinou, může například být jedna ze skupin vzorce $-\text{CH}_2\text{CH}(\text{OH})\text{CH}_2-$, $-\text{CH}_2\text{CH}_2\text{OCH}_2\text{CH}_2-$ nebo $-\text{CH}_2\text{CH}(\text{OH})\text{CH}_2\text{O}-(\text{CH}_2)_x-\text{OCH}_2\text{CH}(\text{OH})\text{CH}_2$, ve kterém x představuje 2 až 10.
- 15 R₈ značící alkylovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena a/nebo substituována hydroxyskupinou, může být zejména alkylová skupina, která je substituována hydroxyskupinou; R₈ může také představovat alkylovou skupinu, která je přerušena atomem kyslíku a substituována hydroxyskupinou. Příklady takových skupin jsou skupiny vzorce $-\text{CH}_2\text{CH}_2\text{OH}$, $-\text{CH}_2\text{CH}(\text{OH})\text{CH}_3$, $-\text{CH}_2\text{CH}(\text{OH})\text{C}_6\text{H}_{13}$, $-\text{CH}_2\text{CH}_2\text{OC}_4\text{H}_9$, $-\text{CH}_2\text{CH}_2\text{OCH}_2\text{CH}_2\text{OH}$ nebo $-\text{CH}_2-\text{CH}_2(\text{OCH}_2\text{CH}_2)_p\text{OH}$, ve kterém p představuje 2 až 9.
- 20 R₈ značící alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku, která je substituována skupinou vzorce $-\text{P}(\text{O})(\text{OR}_{14})_2$, $-\text{N}(\text{R}_9)(\text{R}_{10})$ nebo $-\text{OCOR}_{11}$, může být například skupina vzorce $-\text{CH}_2\text{CH}_2\text{P}(\text{O})(\text{OC}_2\text{H}_5)_2$, $-\text{CH}_2\text{P}(\text{O})(\text{OC}_6\text{H}_{13})_2$, $-\text{CH}_2\text{CH}_2\text{N}(\text{CH}_3)_2$, $-\text{CH}_2\text{CH}_2\text{CH}_2\text{N}(\text{C}_2\text{H}_5)_2$, $-\text{CH}_2\text{CH}_2\text{OCOC}_7\text{H}_{15}$ nebo $-\text{CH}_2\text{CH}_2\text{OCOCH}=\text{CH}_2$.
- 25 Alkoxyalkylová skupina se 3 až 12 atomy uhlíku ve významu R₉ a R₁₀ může být zvláště 2-(C₁C₁₀alkoxy)ethylová skupina, například 2-methoxyethylová, 2-butoxyethylová nebo 2-oktyloxyethylová skupina. R₉ a R₁₀ značící dialkylaminoalkylovou skupinu se 4 až 16 atomy uhlíku může být například 2-dibutylaminoethylová, 2-diethylaminoethylová nebo 3-dimethylamino-propylová skupina.
- 30 R₉ a R₁₀ značící cykloalkylovou skupinu s 5 až 12 atomy uhlíku může být například cyklopentylová, cyklooctylová nebo cyklododecylová skupina, ale zejména cyklohexylová skupina. Jestliže R₉ a R₁₀ dohromady tvoří alkylenovou skupinu se 3 až 9 atomy uhlíku, oxaalkylenovou skupinu se 3 až 9 atomy uhlíku nebo azaalkylenovou skupinu se 3 až 9 atomy uhlíku, tyto skupiny tvoří dohromady s atomem dusíku, ke kterému jsou připojeny, heterocyklický kruh, jako například kruh pyrrolidinový, piperidinový, 2,6-dimethylpiperidinový, morfolinový, dimethylmorfolinový nebo piperazinový kruh.
- 35 Alkoxyskupinou s 1 až 12 atomy uhlíku ve významu R₁₂ může být například methoxyskupina, ethoxyskupina, butoxyskupina, hexyloxyskupina, oktyloxyskupina, decyloxyskupina nebo dodecyloxyskupina.
- 40 R₁₂ značící alkylaminoskupinu s 1 až 12 atomy uhlíku nebo arylaminoskupinu se 6 až 12 atomy uhlíku, může být například hexylaminoskupina, dodecylaminoskupina, fenyelaminoskupina, naftylaminoskupina nebo bifenylylaminoskupina.
- 45 R₁₂ značící alkylaminoskupinu s 1 až 12 atomy uhlíku nebo arylaminoskupinu se 6 až 12 atomy uhlíku, může být například hexylaminoskupina, dodecylaminoskupina, fenyelaminoskupina, naftylaminoskupina nebo bifenylylaminoskupina.
- 50 Alkylenová skupina se 2 až 10 atomy uhlíku, ve významu R₁₆, R₁₇ a R₁₈, může být nerozvětvená nebo rozvětvená alkylenová skupina, jako je například 1,2-ethylenová, trimethylenová, tetramethylenová, pentamethylenová, hexamethylenová, oktamethylenová nebo dekamethylenová skupina, 1,2-propylenová nebo 2,2-dimethyltrimethylenová skupina, zatím co jako oxaalkylenovou nebo thiaalkylenovou skupinu vždy se 2 až 10 atomy uhlíku, ve významu R₁₆, lze například jmenovat 2-oxatrimethylenovou, 3-oxapentamethylenovou, 3-thiapentamethyle-

novou nebo 2-thiatrimethylenovou skupinu. Jako alkenylenová skupina se 2 až 6 atomy uhlíku, značící R₁₆, může zejména přicházet v úvahu skupina vzorce –CH=CH–.

5 Jako arylenová skupina se 6 až 12 atomy uhlíku značící R₁₆ a R₁₇, může být například jmenována fenylenová, naftylenová nebo bifenylenová skupina. Alkylarylenovou skupinou se 7 až 15 atomy uhlíku ve významu R₁₇ je zvláště tolylenová skupina.

10 Jako alkylenová skupina se 4 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena atomem kyslíku, ve významu substituentu R₁₈, může být skupina přerušena 1 až 9 atomy kyslíku a zvláště může jít o dvojvazný zbytek vzniklý odstraněním dvou hydroxyskupinu z polyethylenglykolu nebo polypropylenglykolu.

V substituentech arylová skupina samotná nebo v kombinovaných zbytcích znamená výhradně fenylovou, naftylovou nebo bifenylenovou skupinu.

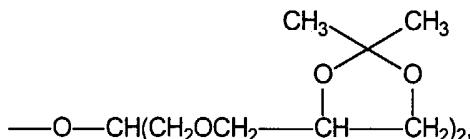
15 Sloučeniny obecného vzorce I, které jsou výhodné jako složka b), jsou sloučeniny,

kde n představuje číslo 1 až 4,

20 R₁, R₂, R₃ a R₄ znamenají nezávisle na sobě atom vodíku nebo methylovou skupinu,

R₇, pokud n představuje 1, znamená

25 a) alkylovou skupinu s 1 až 14 atomy uhlíku, která je substituována alespoň jednou hydroxy-skupinou, alkoxykskupinou s 1 až 15 atomy uhlíku, allyloxykskupinou, fenoxykskupinou, furyloxykskupinou, skupinou vzorce

30 –COOR₈, –CON(R₉)(R₁₀) a/nebo –OCOR₁₁,

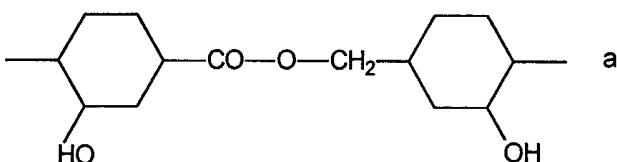
b) alkylovou skupinu se 6 až 45 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a je popřípadě substituována hydroxyskupinou nebo/a glycidyloxykskupinou,

35 c) glycidylovou skupinu nebo

d) hydroxycyklohexylovou skupinu,

40 R₇, pokud n představuje 2, znamená alkenylenovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku, 2–butenylen–1,4–xylylenovou skupinu nebo alkylenovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku nebo substituována hydroxyskupinou, nebo

45 R₇ znamená skupinu vzorce –CH₂CH(OH)CH₂O–R₁₅–OCH₂CH(OH)CH₂–, –CO–R₁₆–CO–, –CH₂COO–R₁₈–OOC–CH₂– nebo

R₇, pokud n představuje 4, znamená skupinu vzorce

R₈ znamená alkylovou skupinu se 4 až 10 atomy uhlíku, oleyllovou skupinu, alkylovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a/nebo substituována hydroxyskupinou nebo

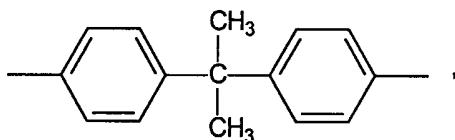
10 R₈ znamená skupinu vzorce $-\text{CH}_2\text{P}(\text{O})(\text{OR}_{14})_2$,

R₉ a R₁₀ znamenají alkylovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku,

15 R₁₁ znamená alkylovou skupinu se 6 až 10 atomy uhlíku nebo alkenylovou skupinu se 2 nebo 3 atomy uhlíku,

R₁₄ znamená alkylovou skupinu s 1 až 14 atomy uhlíku,

20 R₁₅ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 8 atomy uhlíku, alkylenovou skupinu s 10 až 45 atomy uhlíku, která je přerušena více než jedním atomem kyslíku nebo znamená skupinu vzorce

25 R₁₆ znamená alkylenovou skupinu se 4 až 8 atomy uhlíku a

R₁₈ znamená alkylenovou skupinu se 4 až 8 atomy uhlíku.

30 R₁, R₂, R₃ a R₄ znamenají s výhodou atom vodíku nebo představují methylovou skupinu.

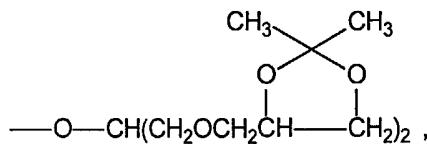
Sloučeniny obecného vzorce I, které jsou zvláště výhodné jako složka b) jsou sloučeniny obecného vzorce I, ve kterém

35 n představuje 1, 2 nebo 4,

R₁, R₂, R₃ a R₄ navzájem nezávisle znamenají atom vodíku nebo methylovou skupinu,

R₇ pokud n představuje 1, znamená

40 a) alkylovou skupinu s 1 až 14 atomy uhlíku, která je substituována alespoň jednou hydroxyskupinou, alkoxykskupinou s 1 až 15 atomy uhlíku, allyloxykskupinou, fenoxykskupinou, furyloxykskupinou, skupinou vzorce

—COOR₈, —CON(R₉)(R₁₀) a/nebo —OCOR₁₁,

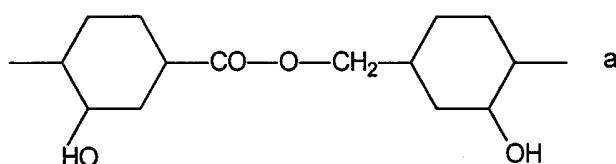
5 b) alkylovou skupinu se 6 až 45 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a je popřípadě substituována hydroxyskupinou nebo/a glycidyloxykskupinou,

c) glycidylovou skupinu nebo

10 d) hydroxycyklohexylovou skupinu a

R₇, pokud n představuje 2, znamená alkenylenovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku, 2-buten-1,4-yllovou, xylylenovou skupinu nebo alkylenovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku nebo substituována hydroxyskupinou nebo

15 R₇ znamená skupinu vzorce —CH₂CH(OH)CH₂O—R₁₅—OCH₂CH(OH)CH₂—, —CO—R₁₆—CO—, —CH₂—COO—R₁₈—OOC—CH₂ nebo

20 R₇, pokud n představuje 4, znamená skupinu vzorce

25 R₈ znamená alkylovou skupinu se 4 až 10 atomy uhlíku, oleyllovou skupinu, alkylovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a/nebo substituována hydroxyskupinou nebo

R₈ znamená skupinu vzorce —CH₂P(O)(OR₁₄)₂,

30 R₉ a R₁₀ znamenají alkylovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku,

R₁₁ znamená alkylovou skupinu se 6 až 10 atomy uhlíku nebo alkenylovou skupinu se 2 nebo 3 atomy uhlíku,

35 R₁₄ znamená alkylovou skupinu s 1 až 14 atomy uhlíku,

R₁₅ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 8 atomy uhlíku nebo alkylenovou skupinu s 10 až 45 atomy uhlíku, která je přerušena více než jedním atomem kyslíku,

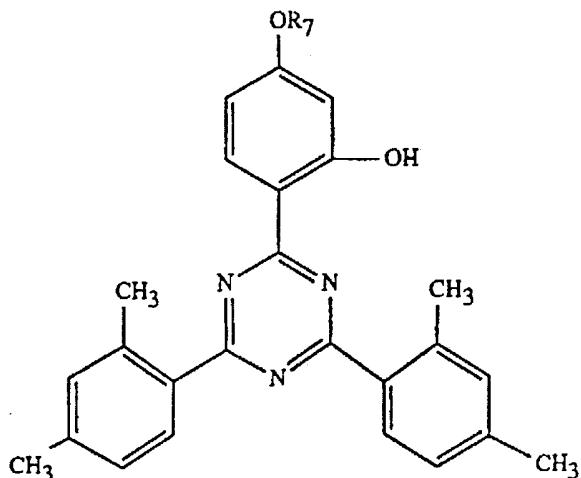
40 R₁₆ znamená alkylenovou skupinu se 4 až 8 atomy uhlíku a

R₁₈ znamená alkylenovou skupinu se 4 až 8 atomy uhlíku.

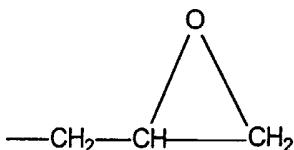
45 Další výhodná skupina sloučenin obecného vzorce I je tvořena sloučeninami, kde n představuje číslo 1 nebo 2 a jestliže n představuje 1, R₇ znamená skupinu vzorce —CH₂CH(OH)CH₂—OR₂₁, ve

5 kterém R₂₁ znamená alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, allylovou skupinu, fenylovou skupinu, furylovou skupinu, alkanoylovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku nebo alkenoylovou skupinu se 3 až 5 atomy uhlíku a pokud n představuje číslo 2, R₇ znamená skupinu vzorce -CH₂CH(OH)-CH₂O-R₁₅-OCH₂CH(OH)CH₂-, ve kterém R₁₅ má význam uvedený výše.

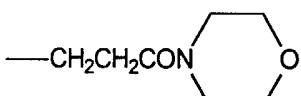
Dále uvedené sloučeniny jsou příklady jednotlivých sloučenin obecného vzorce I.

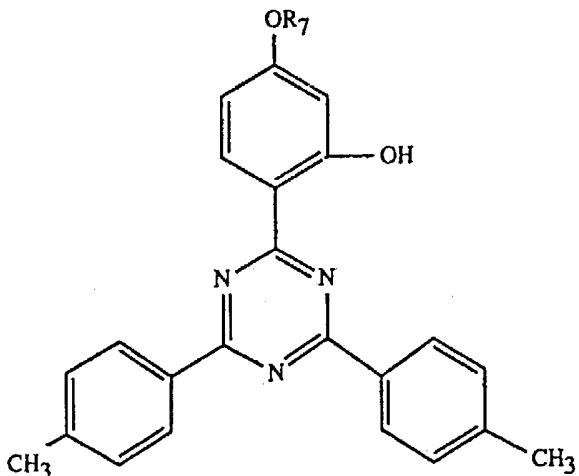
- 10 R₇ = CH₂-fenyl
 -CH₂CH₂OH
 -CH₂CH₂OCOCH₃
 -CH₂CH₂OCOCH=CH₂
 -CH₂CH(OH)CH₂OC₈H₁₇
 -CH₂CH(OH)CH₂O(CH₂)₁₂₋₁₄CH₃
 15 -CH₂CH(OH)CH₂O-fenyl
 -CH₂CH(OH)CH₂OCOC(CH₃)=CH₂

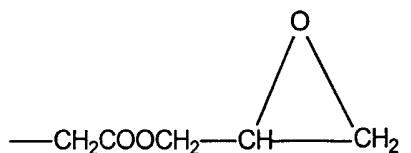
- 20 -CH₂COOH
 -CH₂CH₂COOC₄H₉
 -CH₂COOC₈H₁₇
 -CH₂COO(CH₂CH₂O)₇H
 -CH₂COOCH₂CH(OH)CH₂OCOCH=CH₂
 -CH₂COOCH₂CH(CH₃)OCH₂CH(CH₃)OCH(CH₃)CH₃
 25 -CH₂COOCH₂P(O)(OC₂H₅)₂
 -CH₂COOCH₂CH(OH)CH₂P(O)(OC₄H₉)₂
 -CH₂COO(CH₂)₇CH=CHC₈H₁₇
 -CH₂COOCH₂CH₂OCH₂CH₂OC₆H₁₃
 -CH₂CON(C₂H₅)₂

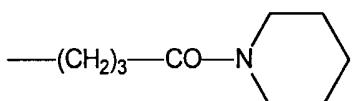
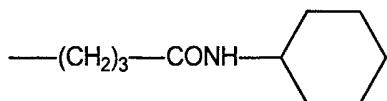
- 30 -CH₂CONHCH₂CH₂CH₂N(CH₃)₂
 -CH₂CONHC₈H₁₇
 -CH₂CON(C₈H₁₇)₂

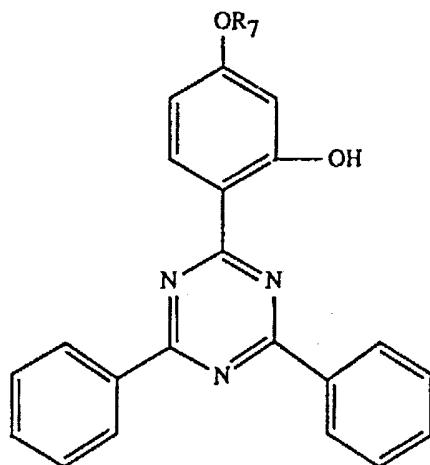
5 $R_7 = -CH_2COOC_2H_5$
 $-CH_2COOCH_2CH_2OCH_3$
 $-CH_2COOCH_2CH=CH\text{-fenyl}$
 $-CH_2CH(OH)CH_2O(CH_2)_{12-14}CH_3$

10 $-CH_2COOCH_2CH(OH)CH_2OC_8H_{17}$
 $-CH_2\text{-fenyl}$
 $-CH_2CH=CH_2$
 $-CH_2CON(C_4H_9)_2$
 $-CH_2CH_2CONHC_8H_{17}$

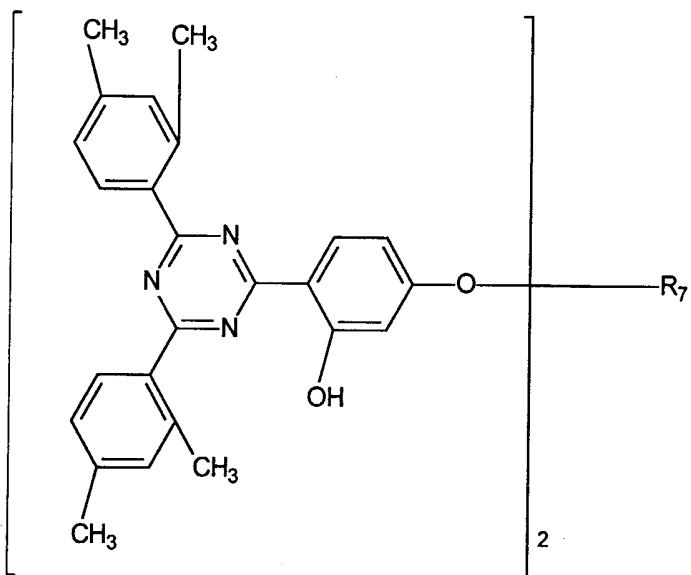

15 $-CO-OC_6H_{13}$
 $-CH_2CH_2CN$

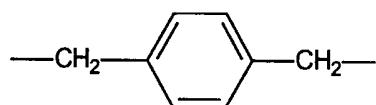

$R_7 = -CH_2CH(OH)-$ fenyl
 $-CH_2CH(OH)CH_2O(CH_2)_{12-14}CH_3$

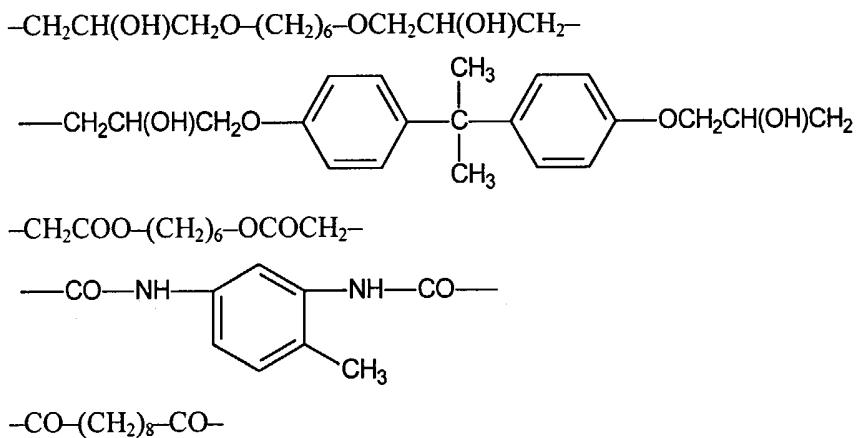
- 5 $-CH_2CH(OH)CH_2OCO-$ fenyl
 $-CH_2CH(CH_3)OCOCH_3$
 $-CH_2COOC_{10}H_{21}$
 $-CH_2CONHCH_2CH_2OCH_3$
 $-CH_2CH_2CONHCH_2-$ fenyl
10 $-(CH_2)_3CONH(CH_2)_3N(C_2H_5)_2$
 $-CH_2CONHC_{12}H_{25}$

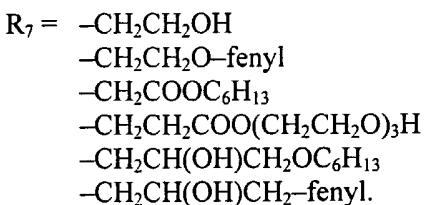
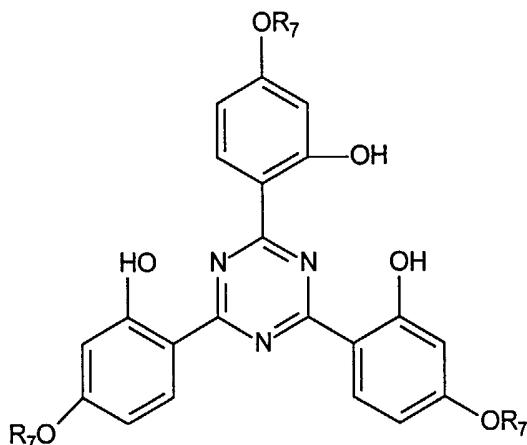
15 $R_7 = -CH_2CH(OH)CH_2-$

- 20 $-CH_2-CH=CH-CH_2-$
 $-(CH_2)_4-$
 $-(CH_2)_6-$
 $-(CH_2)_8-$
 $-(CH_2)_{12}-$
 $-CH_2CH(OH)CH_2O-CH_2CH_2-OCH_2CH(OH)CH_2-$

5

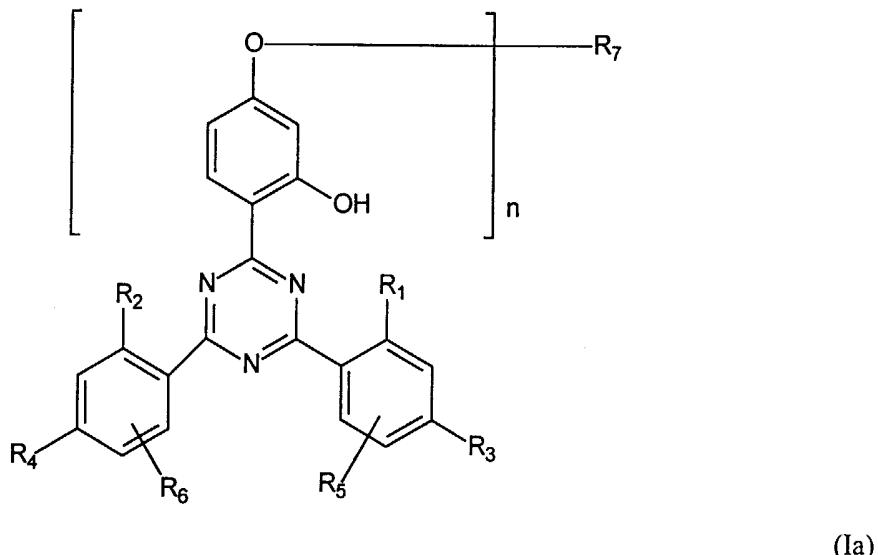

10

Některé z derivátů triazinu obecného vzorce I jsou známé sloučeniny. Mnohé takové sloučeniny, stejně jako jejich způsob výroby a jejich použití jako absorbéru ultrafialového záření pro organické látky, jsou popsány v US patentech č. 3 244 708, 3 249 608 a 3 423 360. Použití těchto sloučenin ve fotografických materiálech je popsáno v US patentu č. 3 843 371.

15

Další část derivátů triazinu, objevených v souvislosti s tímto vynálezem, tvoří nové sloučeniny. Sloučeniny, které jsou nové, je možno vyjádřit obecným vzorcem Ia

ve kterém

5

n představuje 1 až 4,

10

R₁ a R₂, které jsou navzájem nezávislé, znamenají atom vodíku, hydroxyskupinu, alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, cyklohexylovou skupinu nebo trifluormethylovou skupinu,

15

R₃ a R₄, které jsou navzájem nezávislé, znamenají atom vodíku, hydroxyskupinu, alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, cyklohexylovou skupinu, alkoxyskupinu s 1 až 18 atomy uhlíku nebo atom halogenu a v případě, kdy n představuje 1, popřípadě znamenají také skupinu vzorce -OR₇,

20

R₅ a R₆, které jsou navzájem nezávislé, znamenají atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku nebo atom halogenu,

R₇, pokud n představuje 1, znamená

25

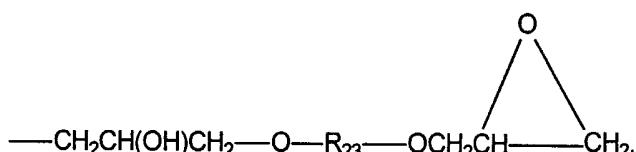
a) alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, která je substituována fenoxy skupinou, jež není substituována nebo je substituována alkylovou skupinou s 1 až 18 atomy uhlíku, alkoxyskupinou s 1 až 18 atomy uhlíku nebo atomem halogenu, nebo je substituována skupinou vzorce -COOR₈, -CONH₂, -CONHR₉, -CON(R₉)(R₁₀), -NH₂, NHR₉, -N(R₉)(R₁₀) nebo -O-CO-R₂₂,

30

b) alkylovou skupinu se 4 až 50 atomy uhlíku, která je přerušena více než jedním atomem kyslíku a je popřípadě substituována hydroxyskupinou nebo/a glycidyloxyskupinou

35

c) glycidylovou skupinu nebo skupinu vzorce

d) cyklohexylovou skupinu substituovanou hydroxyskupinou nebo skupinou vzorce -OCOR₁₁,

35

e) skupinu vzorce -CH₂CH(OH)CH₂OR₂₁,

f) skupinu vzorce $-\text{SO}_2-\text{R}_{13}$,

g) skupinu vzorce $-\text{CO}-\text{R}_{12}$,

5 R₇, pokud n představuje 2, znamená

a) alkylenovou skupinu se 2 až 12 atomy uhlíku,

10 b) alkenylenovou skupinu se 4 až 12 atomy uhlíku,

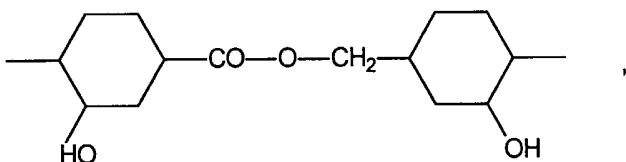
c) xylylenovou skupinu,

15 d) alkylenovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a/nebo substituována hydroxyskupinou,

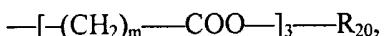
e) skupinu vzorce $-\text{CH}_2\text{CH}(\text{OH})\text{CH}_2\text{O}-\text{R}_{15}-\text{OCH}_2\text{CH}(\text{OH})\text{CH}_2-$, $-(\text{CH}_2)_m-\text{COO}-\text{R}_{18}-\text{OOC}-(\text{CH}_2)_m-$,

20 kde m znamená číslo 1 až 3,

nebo znamená skupinu vzorce

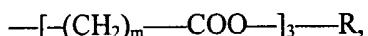

25 R₇, pokud n představuje 3, znamená skupinu vzorce

30 kde m představuje 1 až 3, a

R₇, pokud n představuje 4, znamená skupinu vzorce

35 kde m představuje 1 až 3,

R₈ znamená alkylovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku, dusíku nebo síry a je popřípadě substituována hydroxyskupinou, nebo R₈ znamená alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku, která je substituována skupinou vzorce $-\text{P}(\text{O})(\text{OR}_{14})_2$, $-\text{N}(\text{R}_9)-(\text{R}_{10})$ nebo $-\text{OCOR}_{11}$ a/nebo hydroxyskupinou, nebo R₈ znamená alkenylovou skupinu se 3 až 18 atomy uhlíku, glycidylovou skupinu nebo fenylalkylovou skupinu se 7 až 11 atomy uhlíku,

45 R₉ a R₁₀, které jsou navzájem nezávislé, znamenají alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, alkoxyalkylovou skupinu se 3 až 12 atomy uhlíku, dialkylaminoalkylovou skupinu se 4 až 16 atomy uhlíku nebo cykloalkylovou skupinu s 5 až 12 atomy uhlíku, nebo

50 R₉ a R₁₀ tvoří dohromady alkylenovou skupinu se 3 až 9 atomy uhlíku, oxaalkylenovou skupinu se 3 až 9 atomy uhlíku nebo azaalkylenovou skupinu se 3 až 9 atomy uhlíku,

R₁₁ znamená alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, alkenylovou skupinu se 2 až 18 atomy uhlíku nebo fenylovou skupinu,

5 R₁₂ znamená skupinu vzorce $-R_{24}-COOH$ nebo $-NH-R_{17}-NCO$,

R₁₃ znamená alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, arylovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku nebo alkarylovou skupinu se 7 až 14 atomy uhlíku,

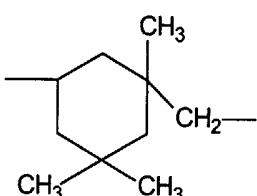
10 R₁₄ znamená alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku nebo fenylovou skupinu,

R₁₅ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, alkylenovou skupinu se 4 až 50 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku nebo R₁₅ znamená fenylenovou skupinu nebo skupinu fenylen-X-fenylen,

15 kde X znamená $-O-$, $-S-$, $-SO_2-$, $-CH_2-$ nebo $-C(CH_3)_2-$,

R₁₇ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, fenylenovou skupinu, tolylenovou skupinu, difenylenmethanovou skupinu nebo skupinu vzorce

20

R₁₈ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku nebo alkylenovou skupinu se 4 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku,

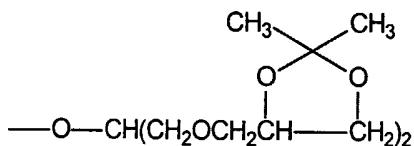
25

R₁₉ znamená alkantriyllovou skupinu se 3 až 12 atomy uhlíku,

R₂₀ znamená alkantetrylylovou skupinu se 4 až 12 atomy uhlíku,

30 R₂₁ znamená atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, alkenylovou skupinu se 3 až 18 atomy uhlíku, fenylovou skupinu, fenylovou skupinu substituovanou alkylovou skupinou s 1 až 12 atomy uhlíku, alkoxykskupinou s 1 až 12 atomy uhlíku nebo atomem halogenu nebo R₂₁ znamená alkanoylovou skupinu se 2 až 19 atomy uhlíku, benzoylovou skupinu, alkenoylovou skupinu se 3 až 18 atomy uhlíku, furylovou skupinu nebo skupinu vzorce

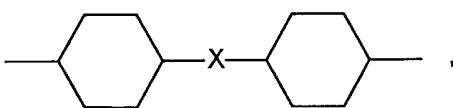
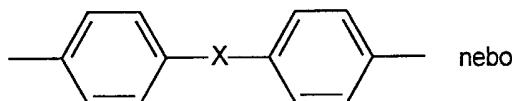
35

R₂₂ znamená alkenylovou skupinu se 2 až 5 atomy uhlíku,

40

R₂₃ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, fenylenovou skupinu nebo skupinu vzorce

kde X znamená O, S, SO₂, CH₂ nebo C(CH₃)₂ a

- 5 R₂₄ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 14 atomy uhlíku, vinylenovou skupinu nebo o-fenylenovou skupinu.

Z těchto sloučenin obecného vzorce Ia jsou výhodné sloučeniny, kde

- 10 n představuje číslo 1 až 4,

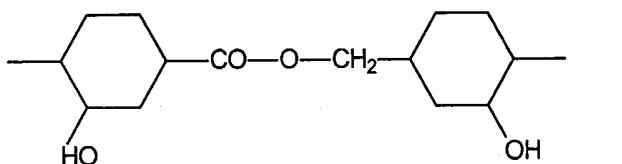
R₁ a R₂ znamenají nezávisle na sobě atom vodíku, hydroxyskupinu nebo alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku,

- 15 R₃ a R₄ znamenají nezávisle na sobě atom vodíku, hydroxyskupinu, alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku, alkoxyskupinu s 1 až 4 atomy uhlíku, atom halogenu nebo skupinu vzorce -OR₇,

R₅ a R₆ znamenají nezávisle na sobě atom vodíku nebo alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku,

- 20 R₇, pokud n představuje číslo 1, znamená alkylovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku, která je substituována skupinou vzorce -COOR₈, COONHR₉, -CON(R₉)(R₁₀) nebo -OCOR₂₂, nebo R₇ značí glycidylovou skupinu, hydroxycyklohexylovou skupinu nebo skupinu vzorce -CH₂CH(OH)CH₂OR₂₁, a

- 25 R₇, jestliže n představuje číslo 2, znamená alkylenovou skupinu se 4 až 12 atomy uhlíku, alkenylenovou skupinu se 4 až 6 atomy uhlíku, xylylenovou skupinu nebo alkylenovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a/nebo substituována hydroxyskupinou, nebo R₇ znamená skupinu vzorce -CH₂CH(OH)CH₂O-R₁₅-OCH₂CH(OH)CH₂- , -CH₂COO-R₁₈-OOCCH₂- nebo skupinu vzorce

R₇ pokud n představuje 3, znamená skupinu vzorce

- 35 -[—CH₂COOCH₂—]₃—C—C₂H₅, a

R₇, pokud n představuje 4, znamená skupinu vzorce

- 40 -[—CH₂COOCH₂—]₄—C

R₈ znamená alkylovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a je popřípadě substituována hydroxyskupinou nebo

R₈ znamená alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku, která je substituována skupinou vzorce $-P(O)(OR_{14})_2$ nebo R₈ znamená alkenylenovou skupinu se 3 až 18 atomy uhlíku,

5 R₉ a R₁₀ znamenají nezávisle na sobě alkylovou skupinu s 1 až 8 atomy uhlíku nebo cyklohexylovou skupinu nebo

R₉ a R₁₀ tvoří dohromady pentamethylenovou nebo 3-oxapentanethylenovou skupinu,

10 R₁₄ znamená alkylovou skupinu s 1 až 14 atomy uhlíku,

R₁₅ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 8 atomy uhlíku, alkenylenovou skupinu se 4 až 50 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku nebo R₁₅ představuje skupinu $-fenylen-X-fenylen-$,

15 kde X znamená skupinu vzorce $-O-$, $-CH_2-$ nebo $-C(CH_3)_2-$

R₁₈ znamená alkylenovou skupinu se 4 až 8 atomy uhlíku nebo alkylenovou skupinu se 4 až 12 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku,

20 R₂₁ znamená atom vodíku, alkylovou skupinu se 4 až 18 atomy uhlíku, allylovou skupinu, fenylovou skupinu, furylovou skupinu, alkanoylovou skupinu s 5 až 19 atomy uhlíku nebo alkenoylovou skupinu se 3 až 5 atomy uhlíku a

25 R₂₂ znamená alkenylovou skupinu se 2 až 5 atomy uhlíku,

Zvláště výhodné jsou sloučeniny, kde

n představuje číslo 1, 2 nebo 4,

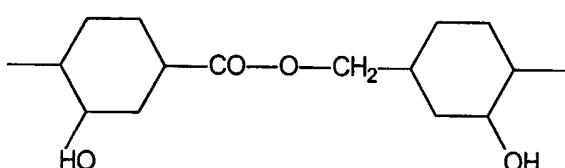
30 R₁ a R₂ znamenají nezávisle na sobě atom vodíku nebo methylovou skupinu,

R₃ a R₄ znamenají nezávisle na sobě atom vodíku, atom chloru nebo methylovou skupinu,

R₅ a R₆ představují atomy vodíku,

35 R₇, pokud n představuje číslo 1, znamená alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku, která je substituována skupinou vzorce COOR₈, $-CON(R_9)(R_{10})$ nebo $-O-COR_{22}$ nebo R₇ znamená glycidylovou skupinu, 2-hydroxycyklohexylovou skupinu nebo skupinu vzorce $-CH_2CH(OH)CH_2OR_{21}$,

40 R₇, pokud n představuje číslo 2, znamená alkenylenovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku, 2-buten-1,4-ylenovou skupinu, xylylenovou skupinu nebo C₃₋₁₀ alkylenovou skupinu, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a/nebo substituována hydroxyskupinou, nebo R₇ znamená skupinu vzorce $-CH_2CH(OH)CH_2O-R_{15}-OCH_2CH(OH)CH_2-$, $-CH_2-COO-R_{18}-OOCH_2-$ nebo

R₇, pokud n značí 4, znamená skupinu vzorce

50

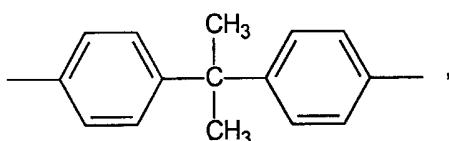
R₈ znamená alkylovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a je popřípadě substituována hydroxyskupinou nebo

5

R₈ znamená skupinu vzorce $-\text{CH}_2\text{P(O)(OR}_{14}\text{)}_2$ nebo oleylovou skupinu,

R₉ a R₁₀ znamenají alkylovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku,

10 R₁₅ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 8 atomy uhlíku, alkylenovou skupinu s 10 až 45 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku nebo znamená skupinu vzorce

15

R₁₈ znamená alkylenovou skupinu se 4 až 8 atomy uhlíku,

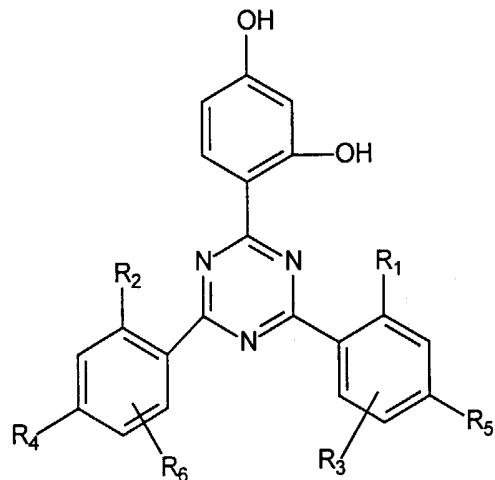
R₂₁ znamená atom vodíku, alkylovou skupinu se 4 až 15 atomy uhlíku, allylovou skupinu, fenylovou skupinu, furylovou skupinu, alkanoylovou skupinu s 5 až 12 atomy uhlíku nebo 20 alkenoylovou skupinu s 3 až 5 atomy uhlíku a

R₂₂ znamená alkenylovou skupinu se 2 nebo 3 atomy uhlíku.

Sloučeniny obecného vzorce Ia, ve kterém n představuje číslo 2, jsou výhodné.

25

Obecně se sloučeniny obecného vzorce Ia mohou vyrobit tím, že do sloučeniny obecného vzorce II

30

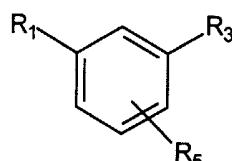
(II),

ve kterém

35 R₁, R₂, R₃, R₄, R₅ a R₆ mají významy uvedené výše, zavede skupina R₇ na místo hydroxyskupiny v para-poloze.

Obdobně se vyrobí sloučeniny obecného vzorce I s tím rozdílem, že se jako výchozí látky použije sloučeniny obecného vzorce II, ve které nejsou substituenty R₅ a R₆ obsaženy a substituenty R₁, R₂, R₃ a R₄ mají významy uvedené pod obecným vzorcem I.

- 5 Dále uvedené údaje o výrobě sloučenin se proto týkají jak způsobu výroby sloučenin obecného vzorce I, tak způsobu výroby sloučenin obecného vzorce Ia, pokud z konkrétních souvislostí nevyplývá jinak. Přitom je třeba mít na mysli údaje o substituentech, obsažené v předcházejícím odstavci.
- 10 Sloučeniny obecného vzorce II jsou známé látky a mohou se vyrábět Friedel–Craftsovou reakcí mezi kyanurchloridem, 1 dílem molárním aromatické sloučeniny obecného vzorce

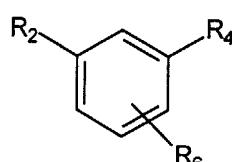

15 ve kterém

R₁, R₃ a R₅ mají významy uvedené výše,

1 dílem molárním aromatické sloučeniny obecného vzorce

20

ve kterém

25 R₂, R₄ a R₆ mají významy uvedené výše,

a 1 dílem molárním resorcinolu, jak je popsáno například ve švýcarských patentech č. 480 091 a 484 695 nebo v US patentu č. 3 244 708.

- 30 Převedení sloučeniny obecného vzorce II na sloučeninu obecného vzorce I se může provádět různými způsoby, které jsou o sobě známé, v závislosti na povaze substituentu R₇. Jestliže R₇ znamená substituovanou alkylovou, alkenylovou, glycidylovou, fenylalkylovou skupinu, skupinou vzorce –CO–R₁₂, –SO₂–R₁₃, alkylenovou, alkenylenovou, xylylenovou skupinu nebo skupinu vzorce –COR₁₆CO–, sloučenina obecného vzorce II nebo její alkalická sůl se nechá reagovat s halogenovou sloučeninou obecného vzorce

Hal–R₇ nebo Hal–R₇–Hal,

v kterýchžto vzorcích

40

R₇ má význam uvedený výše a

Hal znamená atom chloru, bromu nebo jodu,

45 zvláště se sloučeninou obecného vzorce

Cl-R₇ nebo Cl-R₇-Cl,

v kterýchžto vzorcích

5 R₇ má význam uvedený výše.

Jelikož R₇ znamená skupinu vzorce

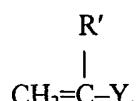

kde

15 R' znamená atom vodíku nebo methylovou skupinu a

Y značí skupinu vzorce -COOR₈, -CONH₂, -CONHR₉, -CON(R₉)(R₁₀) nebo -CN,

sloučenina se může vyrobit reakcí sloučeniny obecného vzorce II se sloučeninou obecného
20 vzorce

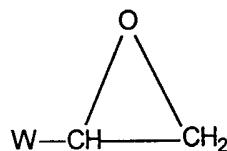
25 ve kterém

R' a Y mají význam uvedený výše,

30 za podmínek tak zvané Michaelovy adiční reakce.

Pokud R₇ představuje skupinu vzorce -CH₂CH(OH)-W, kde W značí alkylovou, fenylalkylovou skupinu nebo -CH₂OR₂₁, takové sloučeniny se mohou vyrobit reakcí sloučeniny obecného vzorce II s epoxidem obecného vzorce

35

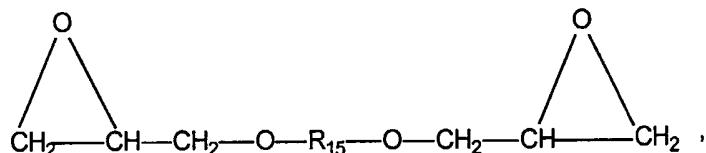

ve kterém

40 W má význam uvedený výše.

Obdobně, sloučeniny obecného vzorce I, ve kterém n znamená číslo 2 a R₇ představuje skupinu vzorce -CH₂CH(OH)-CH₂O-R₁₅-OCH₂CH(OH)CH₂-, se mohou vyrobit reakcí 2 dílů molárních sloučeniny obecného vzorce II s 1 dílem molárním bis-glycidyletheru obecného vzorce

45

ve kterém

R_{15} má význam uvedený výše.

5

Sloučeniny obecného vzorce I, ve kterém R_7 znamená cyklohexylovou skupinu substituovanou hydroxyskupinou se mohou vyrábět reakcí sloučeniny obecného vzorce II s cyklohexenoxidem.

Sloučenina obecného vzorce I, ve kterém n znamená číslo 2 a R_7 představuje skupinu vzorce $-CO-NH-R_{17}-NH-CO-$ se může vyrobit reakcí 2 dílů molárních sloučeniny obecného vzorce II s 1 dílem molárním diisokyanátu obecného vzorce

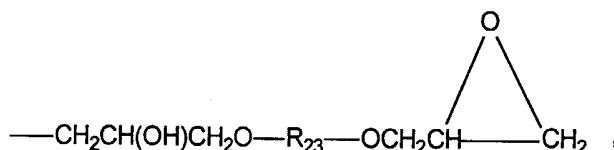
15 ve kterém

R_{17} má význam uvedený výše.

20 Sloučeniny obecného vzorce I, ve kterém n znamená číslo 2 a R_7 představuje skupinu vzorce $-CH_2CH(OH)CH_2-$ se mohou vyrobit reakcí 2 dílů molárních sloučeniny obecného vzorce II s 1 dílem molárním epichlorhydrinu.

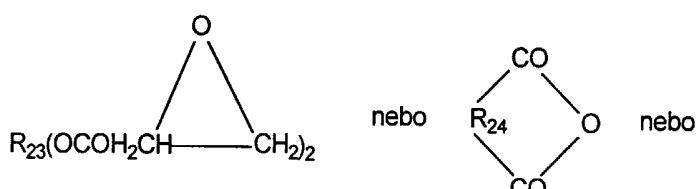
Sloučeniny obecného vzorce I nebo Ia, ve kterém n znamená číslo 1 a R_7 znamená skupinu vzorce

25

$-CO-R_{24}-COOH$ nebo $-CONH-R_{17}-NCO$, se mohou vyrobit ze sloučeniny obecného vzorce II, její reakcí s 1 ekvivalentem molárním sloučeniny obecného vzorce

30

35 v kterýchžto vzorcích

R_{23} , R_{24} a R_{17} mají význam uvedený výše.

Je také možné převést sloučeninu obecného vzorce I na jinou sloučeninu obecného vzorce I. Tak například hydroxyalkylová skupina nebo aminoalkylová skupina R_7 se může převést acylací sloučeninou obecného vzorce

ve kterém

R₁₁ má význam uvedený výše,

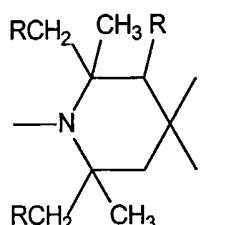
- 5 na odpovídající acyloxylový nebo acylaminový derivát.

Kyanoalkylová skupina R₇ se může převést redukcí na aminoalkylovou skupinu. Sloučeniny, ve kterých R₇ znamená alkylovou skupinu substituovanou skupinou vzorce -COOR₈ se mohou přeesterifikovat jiným alkoholem nebo polyolem.

10 Metody používané pro jednotlivé stupně syntézy jsou známé odborníkům v oboru a některé z nich jsou detailněji popsány v příkladech, které jsou uvedeny dále.

Polyalkylpiperidiny použité jako složka a) s výhodou obsahuje alespoň jednu skupinu vzorce

15

kde

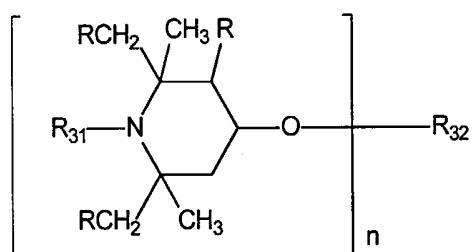
20 R znamená atom vodíku nebo methylovou skupinu, zvláště atom vodíku.

Těmito sloučeninami jsou deriváty polyalkylpiperidinů, zvláště 2,2,6,6-tetramethylpiperidinu. Tyto sloučeniny s výhodou obsahují jeden nebo dva polární substituenty nebo polární spiro-kruhový systém v poloze 4 piperidinového kruhu. Těmito sloučeninami mohou být nízko 25 molekulární, oligomerní nebo polymerní sloučeniny.

Dále uvedené skupiny polyalkylpiperidinů jsou zvláště důležité.

a) Sloučeniny obecného vzorce III

30

(III),

kde

35

R znamená atom vodíku nebo methylovou skupinu,

n značí 1 až 4,

40

R₃₁ znamená atom vodíku, amin-oxidový zbytek, hydroxyskupinu, alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, alkenylovou skupinu se 3 za 8 atomy uhlíku, alkinylovou skupinu se 3 až 8 atomy uhlíku, aralkylovou skupinu se 7 až 12 atomy uhlíku, alkoxyskupinu s 1 až

18 atomy uhlíku, cykloalkoxyskupinu s 5 až 8 atomy uhlíku, fenyloxyskupinu se 7 až 9 atomy uhlíku, alkanoylovou skupinu s 1 až 8 atomy uhlíku, alkenoylovou skupinu se 3 až 5 atomy uhlíku, alkanoyloxyskupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, benzyloxyskupinu, glycidylovou skupinu nebo skupinu vzorce $-\text{CH}_2\text{CH}(\text{OH})-\text{Z}$,

5

kde Z představuje atom vodíku, methylovou skupinu nebo fenylovou skupinu, přičemž

R₃₁ znamená s výhodou atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku, allylovou, benzyllovou, acetylou nebo aroylovou skupinu a

10

R₃₂, pokud n představuje číslo 1, znamená atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, která je popřípadě přerušena alespoň jedním atomem kyslíku, kyanethylovou, benzyllovou, glycidylovou skupinou, jednomocný zbytek alifatické, cykloalifatické, aralifatické, nenasycené nebo aromatické karboxylové kyseliny, karbamové kyseliny nebo kyseliny obsahující fosfor nebo jednovazný silylový zbytek, s výhodou zbytek alifatické karboxylové kyseliny se 2 až 18 atomy uhlíku, zbytek cykloalifatické karboxylové kyseliny se 7 až 15 atomy uhlíku, zbytek α , β -nenasycené karboxylové kyseliny se 3 až 5 atomy uhlíku nebo zbytek aromatické karboxylové kyseliny se 7 až 15 atomy uhlíku nebo

15

R₃₂, pokud n představuje číslo 2, znamená alkylenovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, alkenylenovou skupinu se 4 až 12 atomy uhlíku, xylylenovou skupinu, dvojvazný zbytek alifatické, cykloalifatické, aralifatické nebo aromatické dikarboxylové kyseliny, dikarbamové kyseliny nebo kyseliny obsahující fosfor nebo dvojvazný silylový zbytek, s výhodou zbytek alifatické dikarboxylové kyseliny se 2 až 36 atomy uhlíku, zbytek cykloalifatické nebo aromatické dikarboxylové kyseliny s 8 až 14 atomy uhlíku nebo zbytek alifatické, cykloalifatické nebo aromatické dikarbamové kyseliny s 8 až 14 atomy uhlíku nebo

25

R₃₂, pokud n představuje číslo 3, znamená trojvazný zbytek alifatické, cykloalifatické nebo aromatické trikarboxylové kyseliny, aromatické trikarbamové kyseliny nebo kyseliny obsahující fosfor nebo trojvazný silylový zbytek a

30

R₃₂, jestliže n představuje číslo 4, znamená čtyřvazný zbytek alifatické, cykloalifatické nebo aromatické tetrakarboxylové kyseliny.

35

Příkladem možných alkylových substituentů s 1 až 12 atomy uhlíku jsou methylová, ethylová, n-propyllová, n-butyllová, sek.-butyllová, terc.-butyllová, n-hexyllová, n-oktylová, 2-ethylhexyllová, n-nonylová, n-decylová, n-undecyllová nebo n-dodecylová skupina.

40

Jako alkylová skupina s 1 až 18 atomy uhlíku ve významu R₃₁ nebo R₃₂ může být skupina vymezená výše a kromě toho například n-tridecylová, n-tetradecyllová, n-hexadecyllová nebo n-oktadecyllová skupina.

45

Alkenylovou skupinou se 3 až 8 atomy uhlíku R₃₁ může být například 1-propenylová, allylová, methallylová, 2-butenylová, 2-pentylová, 2-hexenylová, 2-oktenylová, 4-terc.-butyl-2-butylenová skupina.

Alkinylovou skupinou se 3 až 8 atomy uhlíku ve významu R₃₁ je s výhodou propargylová skupina.

50

Jako aralkylová skupina se 7 až 12 atomy uhlíku R₃₁ přichází v úvahu zvláště fenethylová skupina a především skupina benzyllová.

55

Příklady substituentu R₃₁ značícího alkanoylovou skupinu s 1 až 8 atomy uhlíku jsou formylová, propionylová, butyrylová nebo oktanoylová skupina, s výhodou acetylou skupina. Příkladem alkenoylové skupiny se 3 až 5 atomy uhlíku ve významu R₂₁ je především akroyloylová skupina.

5 Příklady R₃₁, jako alkoxyskupiny s 1 až 18 atomy uhlíku je hexyloxyksupina, heptyloxyksupina, oktyloxyksupina nebo decyloxyksupina. Jako cykloalkoxyskupina R₃₁ přichází s výhodou v úvahu cyklohexyloxyksupina. Fenylalkoxyskupinou R₃₁ je s výhodou benzyloxyksupina. Příklady substituentu R₃₁ značícího alkanoyloxyksupinu jsou acetoxyksupina, butyroyloxyksupina, hexanoyloxyksupina, oktanoyloxyksupina, dekanoyloxyksupina nebo stearoyloxyksupina.

10 10 Příklady R₃₂ jako jednovazného zbytku karboxylové kyseliny jsou zbytky kyseliny octové, kapronové, stearové, akrylové, nethakrylové, benzoové nebo β -(3,5-di-terc.-butyl-4-fenoxyfenyl)propionové.

15 15 Příklady R₃₂ jako dvojvazného zbytku dikarboxylové kyseliny jsou zbytky kyseliny malorové, jantarové, glutarové, adipové, suberové, sebakové, maleinové, itaconové, fitalové, dibutylmalonové, dibenzylmalonové, butyl-(3,5-di-terc.-butyl-4-hydroxybenzyl)malonové nebo bicykloheptendikarboxylové.

20 20 Příklady R₃₂ jako trojvazného zbytku trikarboxylové kyseliny jsou zbytky kyseliny trimellitové, citronové nebo nitrilotrioctové.

25 25 Příklady R₃₂ jako čtyřvazného zbytku tetrakarboxylové kyseliny jsou zbytky kyseliny butan-1,2,3,4-tetrakarboxylové nebo pyromellitové.

30 30 Příklady R₃₂ jako dvojvazného zbytku dikarbamové kyseliny jsou zbytky kyseliny hexamethylendikarbamové nebo 2,4-toluylendikarbamové.

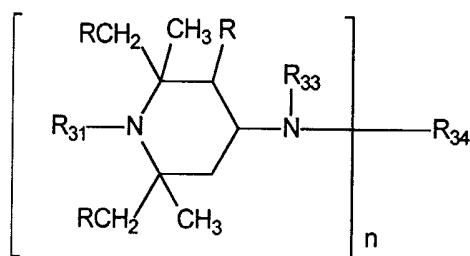
35 35 Výhodné sloučeniny obecného vzorce III jsou sloučeniny, kde R znamená atom vodíku, R₃₁ představuje atom vodíku nebo methylovou skupinu a n značí číslo 1 a R₃₂ znamená alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku nebo n značí číslo 2 a R₃₂ znamená diacylový zbytek alifatické dikarboxylové kyseliny se 4 až 12 atomy uhlíku.

Dále shrnuté sloučeniny jsou příklady polyalkylpiperidinových derivátů z tohoto souboru.

- 1) 4-hydroxy-2,2,6,6-tetramethylpiperidin,
- 2) 1-allyl-4-hydroxy-2,2,6,6-tetramethylpiperidin,
- 3) 1-benzyl-4-hydroxy-2,2,6,6-tetramethylpiperidin,
- 4) 1-(4-terc.-butyl-2-but enyl)-4-hydroxy-2,2,6,6-tetramethylpiperidin,
- 5) 4-stearo loxy-2,2,6,6-tetramethylpiperidin,
- 6) 1-ethyl-4-salicylo loxy-2,2,6,6-tetramethylpiperidin,
- 7) 4-methakryloyloxy-1,2,2,6,6-pentamethylpiperidin,
- 8) 1,2,2,6,6-pentamethylpiperidin-4-yl-[β -(3,5-di-terc.-butyl-4-hydroxyfenyl)-propionát],
- 9) di-(1-benzyl-2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)meleinát,
- 10) di-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-sukcinát,
- 11) di-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-glutarát,
- 40 40 12) di-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-adipát,
- 13) di-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-sebakát,
- 14) di-(1,2,2,6,6-pentamethylpiperidin-4-yl)-sebakát,
- 15) di-(1,2,3,6-tetramethyl-2-6-diethylpiperidin-4-yl)-sebakát,
- 16) di-(1-allyl-2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-ftalát,
- 50 50 17) 1-hydroxy-4- β -kyanoethoxy-2,2,6,6-tetramethylpiperidin,
- 18) [1-acetyl-2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl]acetát,
- 19) tri-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-trimellitát,
- 20) 1-akryloyl-4-benzyloxy-2,2,6,6-tetramethylpiperidin,
- 21) di-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-diethylmalonát,
- 55 55 22) di-(1,2,2,6,6-pentamethylpiperidin-4-yl)-dibutylmalonát,

- 23) di-(1,2,2,6,6-pentamethylpiperidin-4-yl)butyl-(3,5-di-terc.-butyl-4-hydroxybenzyl)-malonát,
 24) di-(1-oktyloxy-2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-sebakát,
 25) di-(1-cyklohexyloxy-2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-sebakát,
 5 26) hexan-1',6'-bis-(4-karbamoyloxy-1-n-butyl-2,2,6,6-tetramethylpiperidin),
 27) toluen-2',6'-bis-(4-karbamoyloxy-1-n-propyl-2,2,6,6-tetramethylpiperidin),
 28) tetra-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-butan-1,2,3,4-tetrakarboxylát,
 29) tetra-(1,2,2,6,6-pentamethylpiperidin-4-yl)-butan-1,2,3,4-tetrakarboxylát,
 30) tris-(1-propyl-2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)fosfit,
 10 31) tris-(1-propyl-2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)fosfát,
 32) fenyl-[bis-(1,2,2,6,6-pentamethylpiperidin-4-yl)]fosfonát,
 33) 4-hydroxy-1,2,2,6,6-pentamethylpiperidin,
 34) 4-hydroxy-N-hydroxyethyl-2,2,6,6-tetramethylpiperidin,
 35) 4-hydroxy-N-(2-hydroxypropyl)-2,2,6,6-tetramethylpiperidin,
 15 36) 1-glycidyl-4-hydroxy-2,2,6,6-tetramethylpiperidin.

b) Sloučeniny obecného vzorce IV

20

(IV),

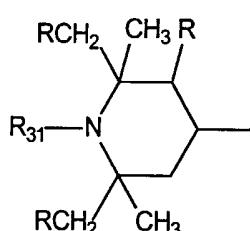
ve kterém

n představuje číslo 1 nebo 2

25

R a R₃₁ mají význam uvedený pod a),

R₃₃ znamená atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, hydroxylalkylovou skupinu se 2 až 5 atomy uhlíku, cykloalkylovou skupinu s 5 až 12 atomy uhlíku, aralkylovou skupinu se 7 nebo 8 atomy uhlíku, alkanoylovou skupinu se 2 až 18 atomy uhlíku, alkenoylovou skupinu se 3 až 5 atomy uhlíku, benzoylevou skupinu nebo skupinu vzorce

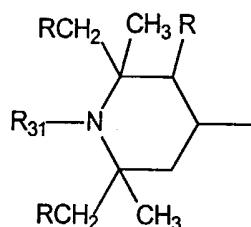
35 R₃₄, pokud n představuje 1, znamená atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, alkenylovou skupinu se 3 až 8 atomy uhlíku, cykloalkylovou skupinu s 5 až 7 atomy uhlíku, alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku, která je substituována hydroxyskupinou, kyanoskupinou, alkoxykarbonylovou skupinou nebo karbamidoskupinou, glycidylovou skupinu nebo skupinu vzorce -CH₂-CH(OH)-Z nebo -CONH-Z,

40

kde Z znamená atom vodíku, methylovou skupinu nebo fenylovou skupinu,

- nebo R_{34} znamená skupinu vzorce $-CO-CO-NH-(alk)$,
- kde alk představuje alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, nebo
- ⁵ R_{34} , pokud n představuje číslo 2, znamená alkylenovou skupinu se 2 až 12 atomy uhlíku, arylenovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku, xylylenovou skupinu, skupinu vzorce $-CH_2-CH(OH)-CH_2-$ nebo $-CH_2CH(OH)-CH_2-O-D-O-$,
- ¹⁰ kde D znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, arylenovou skupinu se 6 až 15 atomy uhlíku nebo cykloalkylenovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku,
- s podmínkou, že když R_{33} znamená alkanoylovou, alkenylovou nebo benzoylovou skupinu,
- ¹⁵ R_{34} může také znamenat dvojvazný zbytek alifatické, cykloalifatické nebo aromatické dikarboxylové nebo dikarbamové kyseliny nebo skupinu vzorce $-CO-$, nebo
- jestliže n představuje číslo 1,
- ²⁰ R_{33} a R_{34} mohou tvořit dohromady dvojvazný zbytek alifatické, cykloalifatické nebo aromatické 1,2-dikarboxylové nebo 1,3-dikarboxylové kyseliny.
- Možné alkylové skupiny s 1 až 12 atomy uhlíku nebo alkylové skupiny s 1 až 18 atomy uhlíku byly jako substituenty již vymezeny pod a).
- ²⁵ Možným cykloalkylovým substituentem s 5 až 7 atomy uhlíku je zvláště cyklohexylová skupina.
- Jako aralkylová skupina se 7 nebo 8 atomy uhlíku ve významu R_{33} přichází v úvahu fenylethylová skupina nebo zvláště benzyllová skupina. Jako hydroxyalkylová skupina se 2 až 5 atomy uhlíku R_{33} se uvádí zvláště 2-hydroxyethyllová a 2-hydroxypropyllová skupina.
- ³⁰ Příklady substituentu R_{33} značícího alkanoylovou skupinu se 2 až 18 atomy uhlíku jsou propionylová, butyrylová, oktanoylová, dodekanoylová, hexadekanoylová a oktadecanoylová skupina, s výhradou acetyllová skupina. Příkladem substituentu R_{33} jako alkenylové skupiny se 3 až 5 atomy uhlíku je akryloylová skupina.
- Příklady substituentu R_{34} jako alkenylové skupiny se 2 až 8 atomy uhlíku jsou allylová, methallylová, 2-butenylová, 2-pentenylová, 2-hexenylová nebo 2-oktenylová skupina.
- ³⁵ ⁴⁰ Jako příklady substituentu R_{34} , kterým je alkylová skupina s 1 až 4 atomy uhlíku substituovaná hydroxyskupinou, kyanoskupinou, alkoxykarbonylovou skupinou nebo karbamidoskupinou, jsou 2-hydroxyethyllová, 2-hydroxypropyllová, 2-kyanethyllová, methoxykarbonylmethylová, 2-ethoxykarbonylethylová, 2-aminokarbonylpropyllová nebo 2-(dimethylaminokarbonyl)ethyllová skupina.
- ⁴⁵ Příklady možných alkylenových substituentů se 2 až 12 atomy uhlíku jsou ethylenová, propylenová, 2,2-dimethylpropylenová, tetramethylenová, hexamethylenová, oktamethylenová, dekamethylenová nebo dodekamethylenová skupina.
- ⁵⁰ Příklady možných arylenových substituentů se 6 až 15 atomy uhlíku jsou o-, m- nebo p-phenylenová, 1,4-naftylenová nebo 4,4'-bifenylenová skupina.
- Jako cykloalkylenová skupina se 6 až 12 atomy uhlíku, značící D, se uvádí cyklohexylenová skupina.

Výhodné sloučeniny obecného vzorce IV jsou takové, kde n představuje číslo 1 nebo 2, R znamená atom vodíku, R₃₁ znamená atom vodíku nebo methylovou skupinu, R₃₃ představuje atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku nebo skupinu vzorce

5

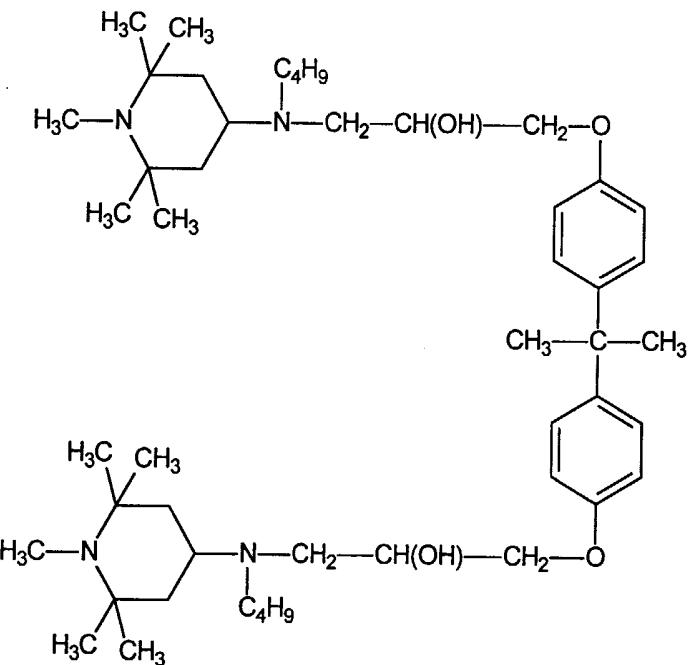
a v případě, že n představuje číslo 1, R₃₄ znamená atom vodíku nebo alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku a v případě, že n představuje číslo 2, R₃₄ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 8 atomy uhlíku.

10

Dále zahrnuté sloučeniny představují příklady polyalkylpiperidinových derivátů z tohoto souboru.

- 15 37) N,N'-bis-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)hexamethylen-1,6-diamin,
- 38) N,N'-bis-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)hexamethylen-1,6-diacetamid,
- 39) bis-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)amin,
- 40) 4-benzoylamino-2,2,6,6-tetramethylpiperidin,
- 41) N,N'-bis-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-N,N'-dibutyladipamid,
- 42) N,N'-bis-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-N,N'-dicyklohexyl-2-hydroxypropylene-
- 20 1,3-diamin,
- 43) N,N'-bis-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-p-xylylendiamin,
- 44) N,N'-bis-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-sukcindiamid,
- 45) dodecylester kyseliny N-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-β-aminopropionové,
- 46) sloučenina vzorce

25

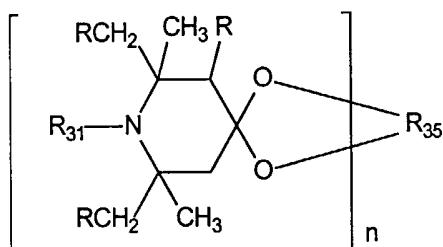

- 47) N-(1-oktyloxy-2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-N'-dodecyloxalamid,
- 48) N-(2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-yl)-α-dodecylsukcinimid,

49) 4-methakrylamido-1,2,2,6,6-pentamethylpiperidin.

c) Sloučeniny obecného vzorce V

5

(V),

ve kterém

10 n znamená číslo 1 nebo 2,

R a R₃₁ mají významy vymezené pod a)

15 R₃₅, jestliže n představuje číslo 1, znamená alkylenovou skupinu se 2 až 8 atomy uhlíku, hydroxyalkylenovou skupinu se 2 až 8 atomy uhlíku nebo acyloxyalkylenovou skupinu se 4 až 22 atomy uhlíku a

R₃₅, pokud n představuje číslo 2, znamená skupinu vzorce $(-\text{CH}_2)_2\text{C}(\text{CH}_2-)_2$.

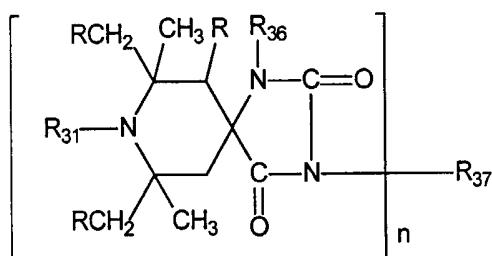
20 Příklady substituentu R₃₅ ve významu alkylenové skupiny se 2 až 8 atomy uhlíku nebo hydroxyalkylenové skupiny se 2 až 8 atomy uhlíku jsou ethylenová, 1-methylethylenová, propylenová, 2-ethylpropylenová nebo 2-ethyl-2-hydroxymethylpropylenová skupina.

25 Jako příklad substituentu R₃₅ značícího acyloxyalkylenovou skupinu se 4 až 22 atomy uhlíku se uvádí 2-ethyl-2-acetoxymethylpropylenová skupina.

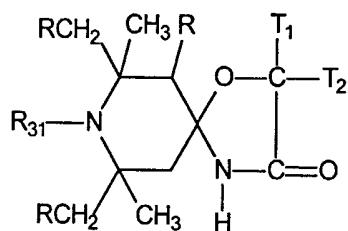
Dále shrnuté sloučeniny jsou příklady polyalkylpiperidinových derivátů z tohoto souboru.

- 50) 9-aza-8,8,10,10-tetramethyl-1,5-dioxaspiro[5,5]undekan,
 30) 51) 9-aza-8,8,10,10-tetramethyl-3-ethyl-1,5-dioxaspiro[5,5]undekan,
 52) 53) 8-aza-2,7,7,8,9,9-hexamethyl-1,4-dioxaspiro[4,5]dekan,
 54) 55) 9-aza-3-hydroxymethyl-3-ethyl-8,8,9,10,10-pentamethyl-1,5-dioxaspiro[5,5]undekan,
 55) 9-aza-3-ethyl-3-acetoxymethyl-9-acetyl-8,8,10,10-tetramethyl-1,5-dioxaspiro[5,5]-
 undekan,
 35) 55) 2,2,6,6-tetramethylpiperidin-4-spiro-2'-(1',3'-dioxan)-5'-spiro-5''-(1'',3''-dioxan)-2''-
 spiro-4'''-(2'',2'',6'',6'''-tetramethylpiperidin).

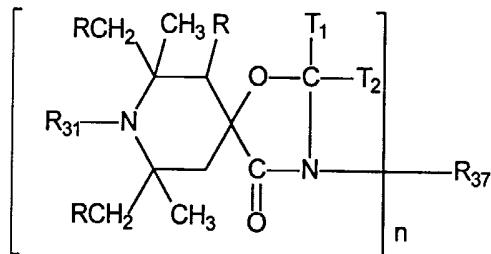
d) Sloučeniny obecných vzorců VIA, VIB a VI

(VIA),

(VIB),

(VIC),

ve kterých

10 n představuje číslo 1 nebo 2,

R a R₃₁ mají významy vymezené pod a),15 R₃₆ znamená atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, allylovou, benzylovou, glycidylovou skupinu nebo alkoxyalkylovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku a20 R₃₇, pokud n představuje číslo 1, znamená atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, alkenylovou skupinu se 3 až 5 atomy uhlíku, aralkylovou skupinu se 7 až 9 atomy uhlíku, cykloalkylovou skupinu s 5 až 7 atomy uhlíku, hydroxyalkylovou skupinu se 2 až 4 atomy uhlíku, alkoxyalkylovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku, arylovou skupinu se 6 až 10 atomy uhlíku, glycidylovou skupinu nebo skupinu vzorce $-(\text{CH}_2)_p-\text{COO}-\text{Q}$ nebo $-(\text{CH}_2)_p-\text{O}-\text{CO}-\text{Q}$,

25 kde p představuje číslo 1 nebo 2 a

25 Q znamená alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku nebo fenylovou skupinu nebo

30 R₃₆, pokud n představuje číslo 2, znamená alkylenovou skupinu se 2 až 12 atomy uhlíku, alkenylenovou skupinu se 4 až 12 atomy uhlíku, arylenovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku, skupinu vzorce $-\text{CH}_2-\text{CH}(\text{OH})-\text{CH}_2-\text{O}-\text{D}-\text{O}-\text{CH}_2-\text{CH}(\text{OH})-\text{CH}_2$,

35 kde D představuje alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, arylenovou skupinu s 6 až 15 atomy uhlíku nebo cykloalkylenovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku,

35 nebo znamená skupinu vzorce $-\text{CH}_2\text{CH}(\text{OZ}')\text{CH}_2-(\text{OCH}_2-\text{CH}(\text{OZ}')\text{CH}_2)_2-$,

40 kde Z' představuje atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, allylovou skupinu, benzylovou skupinu, alkanoylovou skupinu se 2 až 12 atomy uhlíku nebo benzoylovou skupinu,

T₁ a T₂ znamenají nezávisle na sobě atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, arylovou skupinu se 6 až 10 atomy uhlíku nebo aralkylovou skupinu se 7 až 9 atomy uhlíku, z nichž každá je nesubstituovaná nebo je substituována atomem halogenu nebo alkylovou skupinou s 1 až 4 atomy uhlíku nebo

5

T₁ a T₂ tvoří dohromady s atomem uhlíku, ke kterému jsou vázány, cykloalkylanový kruh s 5 až 12 atomy uhlíku.

Příkladem možných alkylových substituentů s 1 až 12 atomy uhlíku jsou methylová, ethylová, n-propyllová, n-butylová, sek.-butylová, terc.-butylová, n-hexylová, n-oktylová, 2-ethylhexylová, n-nonylová, n-decylová nebo n-dodecylová skupina.

Příkladem možných alkylových substituentů s 1 až 18 atomy uhlíku mohou být skupiny definované výše a také například n-tridecylová, n-tetradecylová, n-hexadecylová nebo n-oktadecylová skupina.

Příklady možných alkoxyalkylových substituentů se 2 až 6 atomy uhlíku jsou methoxy-methylová, ethoxymethylová, propoxymethylová, terc.-butoxymethylová, ethoxyethylová, ethoxypropyllová, n-butoxyethylová, terc.-butoxyethylová, isopropoxyethylová nebo propoxy-propyllová skupina.

Příklady alkenylové skupiny se 3 až 5 atomy uhlíku, značící substituent R₃₇ jsou 1-propenylová, allylová, methallylová, 2-butenylová nebo 2-pentenylová skupina.

Jako aralkylové skupiny se 7 až 9 atomy uhlíku, které znamenají R₃₇, T₁ a T₂, jsou zvláště vhodné fenethylová skupina nebo zejména benzyllová skupina. Jestliže T₁ a T₂ dohromady s atomem uhlíku tvoří cykloalkanový kruh, tímto kruhem může být například kruh cyklopantanový, cyklohexanový, cyklooktanový nebo cyklododekanový.

Příklady substituentu R₃₇ jako hydroxyalkylové skupiny se 2 až 4 atomy uhlíku jsou 2-hydroxy-ethylová, 2-hydroxypropyllová, 2-hydroxybutylová nebo 4-hydroxybutylová skupina. R₃₇, T₁ a T₂ jako arylová skupina se 6 až 10 atomy uhlíku představují zvláště fenylovou, α-naftylovou nebo β-naftylovou skupinou, z nichž každá je nesubstituovaná nebo je substituována atomem halogenu nebo alkylovou skupinou s 1 až 4 atomy uhlíku.

35

Příklady substituentu R₃₇ jako alkylenové skupiny se 2 až 12 atomy uhlíku jsou ethylenová, propylenová, 2,2-dimethylpropylenová, tetramethylenová, hexamethylenová, oktamethylenová, dekamethylenová nebo dodekamethylenová skupina.

Jako alkenylenová skupina se 4 až 12 atomy uhlíku R₃₇ je obzvláště vhodná 2-butenylenová, 2-pentenylenová nebo 3-hexenylenová skupina.

Příklady substituentu R₃₇ značícího arylenovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku jsou o-, m- nebo p-fenylenová, 1,4-naftylenová nebo 4,4'-bifenylenová skupina.

45

Příklady substituentu Z' značícího alkanoylovou skupinu se 2 až 12 atomy uhlíku jsou propionylová, butyrylová, oktanoylová nebo dodekanoylová skupina, s výhodou acetyllová skupina.

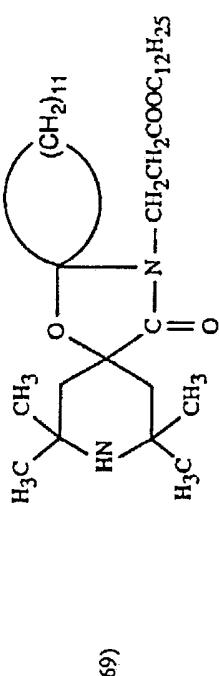
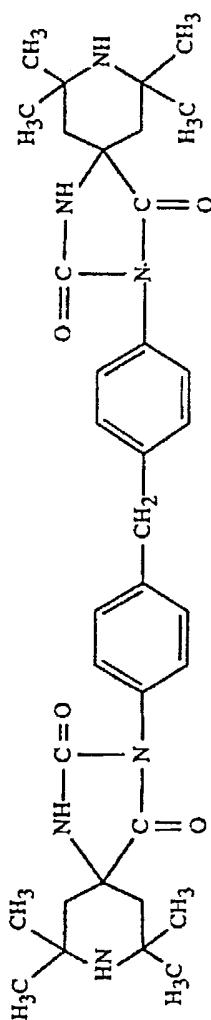
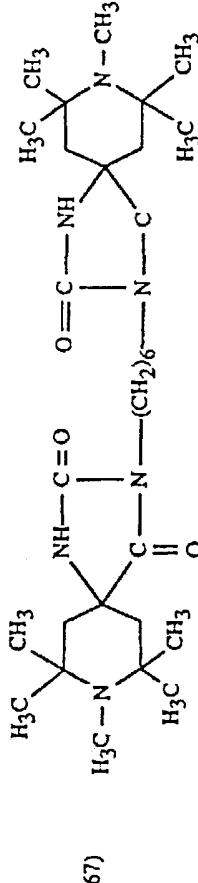
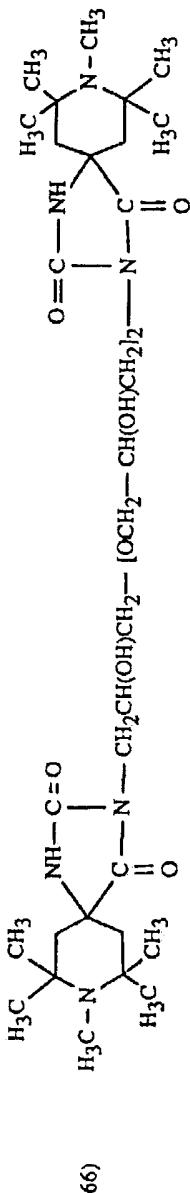
Alkylenová skupina se 2 až 10 atomy uhlíku, arylenová skupina se 6 až 15 atomy uhlíku nebo cykloalkylenová skupina se 6 až 12 atomy uhlíku ve významu substituentu D je definována pod b).

Následující souhrn sloučenin je příkladem polyalkylpiperidinových derivátů z tohoto souboru.

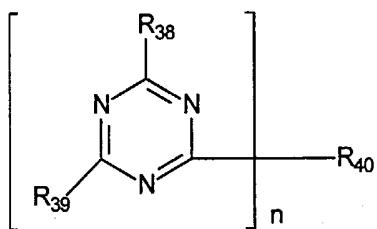
- 5 56) 3-benzyl-1,3,8-triaza-7,7,9,9-tetramethylspiro[4,5]dekan-2,4-dion,
 57) 3-n-oktetyl-1,3,8-triaza-7,7,9,9-tetramethylspiro[4,5]dekan-2,4-dion,
 58) 3-allyl-1,3,8-triaza-1,7,7,9,9-pentamethylspiro[4,5]dekan-2,4-dion,
 59) 3-glycidyl-1,3,8-triaza-7,7,8,9,9-pentamethylspiro[4,5]dekan-2,4-dion,
 60) 1,3,7,7,8,9,9-heptamethyl-1,3,8-triazaspiro[4,5]dekan-2,4-dion,
 61) 2-isopropyl-7,7,9,9-tetramethyl-1-oxa-3,8-diaza-4-oxospiro[4,5]dekan,
 62) 2,2-dibutyl-7,7,9,9-tetramethyl-1-oxa-3,8-diaza-4-oxospiro[4,5]dekan,
 10 63) 2,2,4,4-tetramethyl-7-oxa-3,20-diaza-21-oxo-dispiro[5,1,11,2]heneikosan,
 64) 2-butyl-7,7,9,9-tetramethyl-1-oxa-4,8-diaza-3-oxospiro[4,5]dekan,
 65) 8-acetyl-3-dodecyl-1,3,8-triaza-7,7,9,9-tetramethylspiro[4,5]dekan-2,4-dion

nebo sloučeniny vzorců

15

e) Sloučeniny obecného vzorce VII

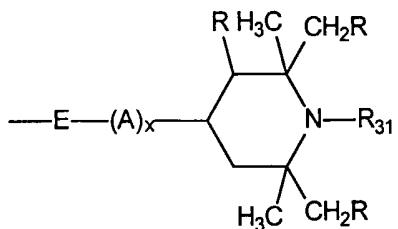

(VII),

5

ve kterém

n znamená číslo 1 nebo 2 a

10 R₃₃ znamená skupinu vzorce

kde

15

x představuje nulu nebo číslo 1,

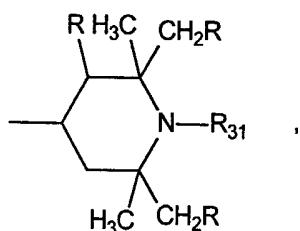
R a R₃₁ mají významy vymezená pod a),20 E znamená skupinu vzorce -O- nebo -NR₄₁-,A znamená alkylenovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku nebo skupinu vzorce -(CH₂)₃-O- a25 R₃₉ má shodný význam jako R₃₈ nebo znamená jednu ze skupin vzorců -NR₄₁R₄₂, -OR₄₃, -NHCH₂OR₄₃ nebo -N(CH₂OR₄₃)₂,R₄₀ má shodný význam jako R₃₈ nebo R₃₉, jestliže n představuje číslo 1 a

30

jestliže n představuje číslo 2, znamená skupinu vzorce -E-B-E-,

kde B znamená alkylenovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku, která je popřípadě přerušena skupinou vzorce -N(R₄₁)-,35 R₄₁ znamená alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, cyklohexylovou skupinu, benzylovou skupinu nebo hydroxyalkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku,

nebo znamená skupinu vzorce

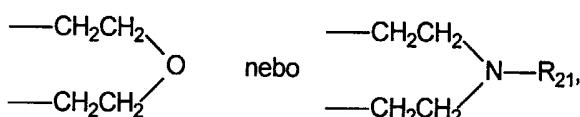
R₄₂ znamená alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, cyklohexylovou skupinu, benzylovou skupinu nebo hydroxyalkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku a

5

R₄₃ znamená atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku nebo fenylovou skupinu nebo

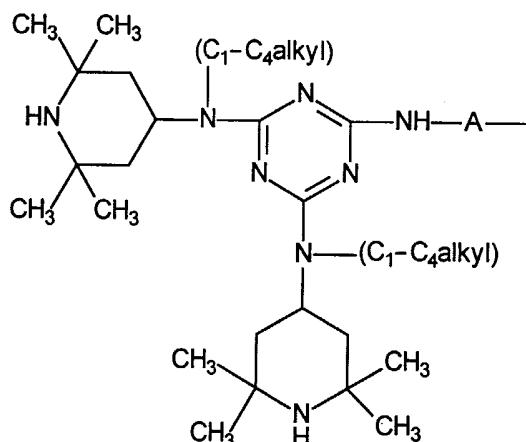
10

R₄₁ a R₄₂ tvoří dohromady alkylenovou skupinu se 4 nebo 5 atomy uhlíku nebo oxaalkylenovou skupinu se 4 nebo 5 atomy uhlíku, například skupinu vzorce

nebo R₄₁ a R₄₂ znamenají vždy skupinu vzorce

15

20

Příklady možných alkylových substituentů s 1 až 12 atomy uhlíku jsou methylová, ethylová, n-propylová, n-butylová, sek.-butylová, terc.-butylová, n-hexylová, n-oktylová, 2-ethylhexylová, n-nonylová, n-decylová, n-undecylová nebo n-dodecylová skupina.

Příklady možných hydroxyalkylových substituentů s 1 až 4 atomy uhlíku jsou 2-hydroxyethylová, 2-hydroxypyropyllová, 3-hydroxypyropyllová, 2-hydroxybutylová nebo 4-hydroxybutylová skupina.

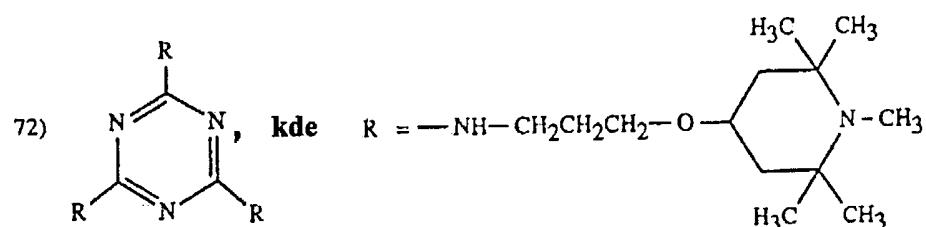
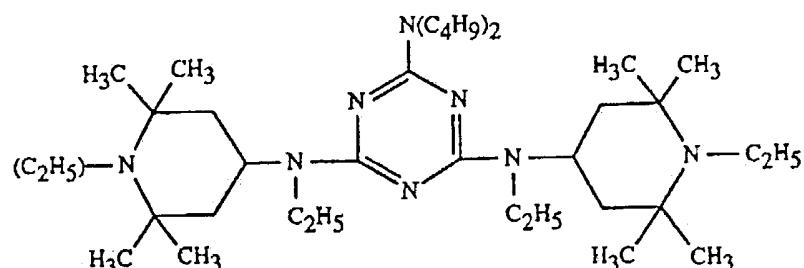
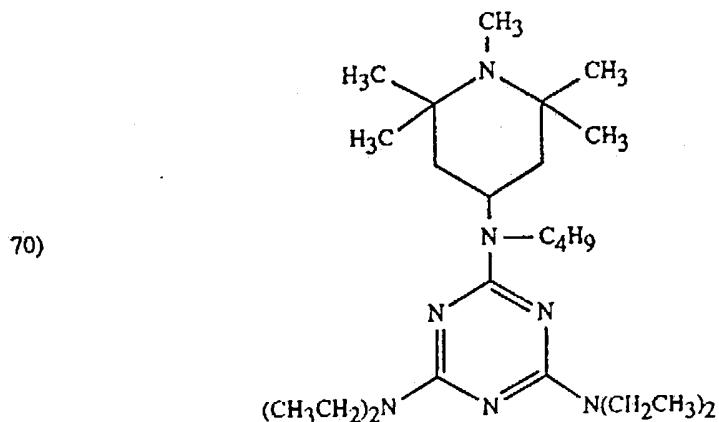
25

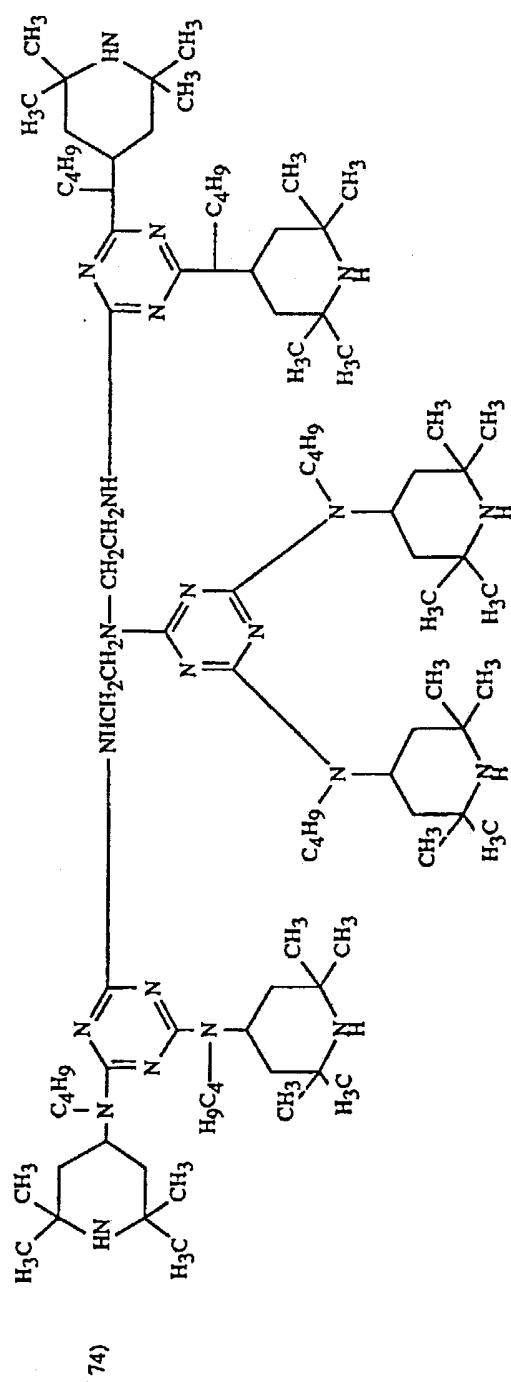
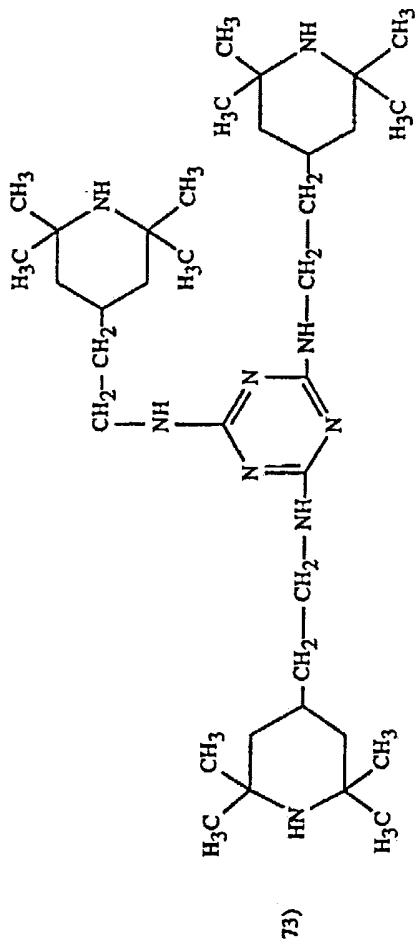
Příklady substituentu A značícího alkylenovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku jsou ethylenová, propylenová, 2,2-dimethylpropylenová, tetramethylenová nebo hexamethylenová skupina.

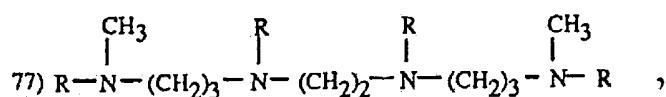
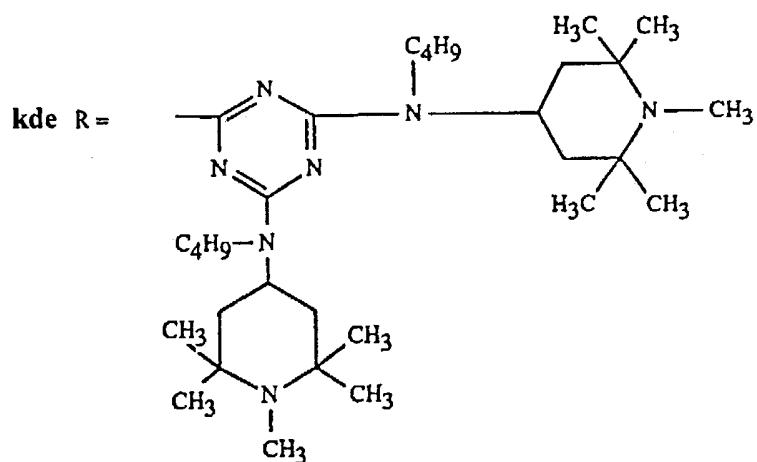
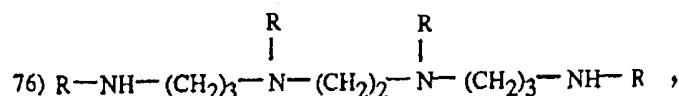
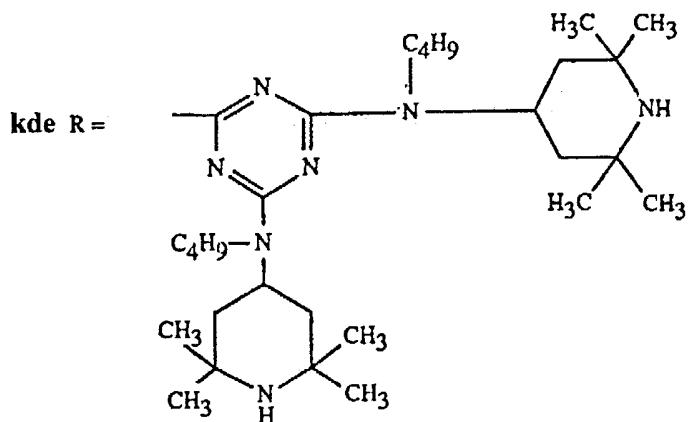
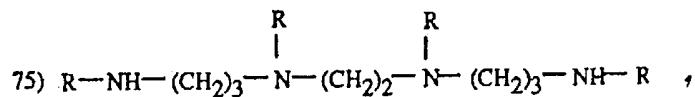
30

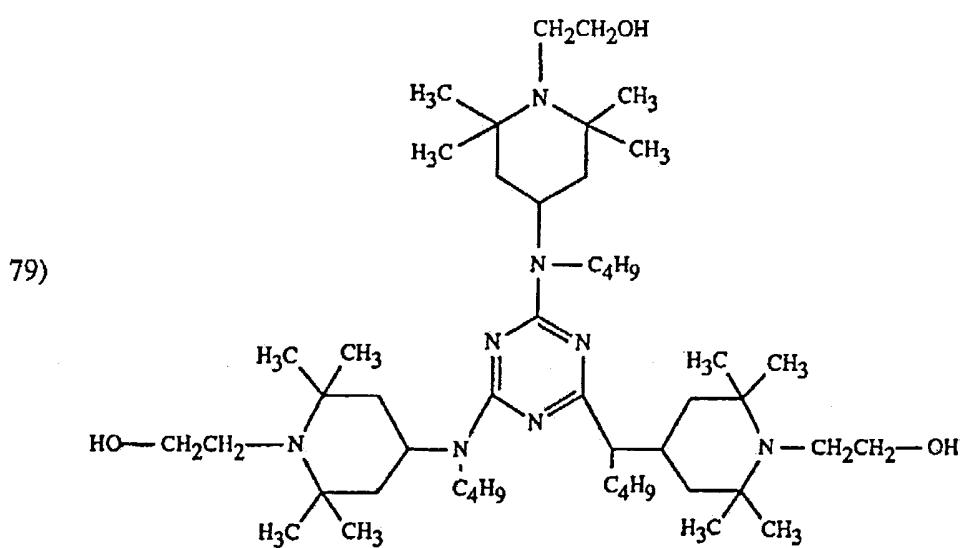
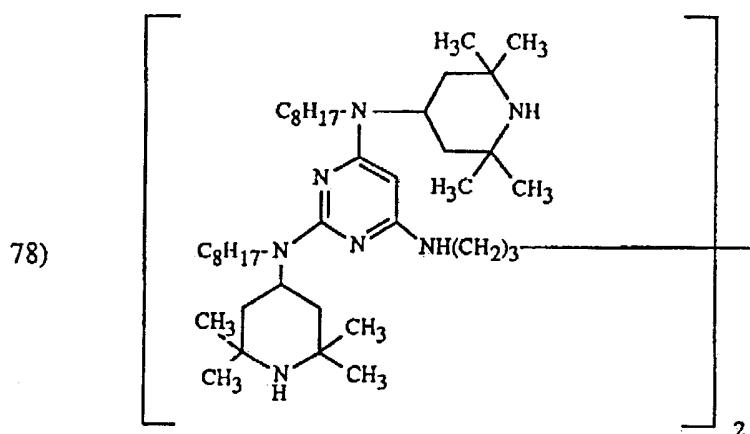
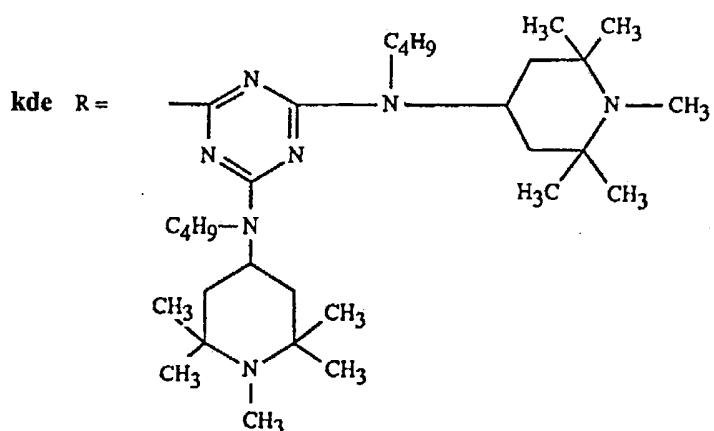
Příklady substituentů R₄₁ a R₄₂ tvořících dohromady alkylenovou skupinu se 4 nebo atomy uhlíku nebo oxaalkylenovou skupinu se 4 nebo 5 atomy uhlíku jsou tetramethylenová, pentamethylenová nebo 3-oxapentamethylenová skupina.

Sloučeniny dále uvedených obecných vzorců jsou příklady polyalkylpiperidinových derivátů z tohoto souboru.

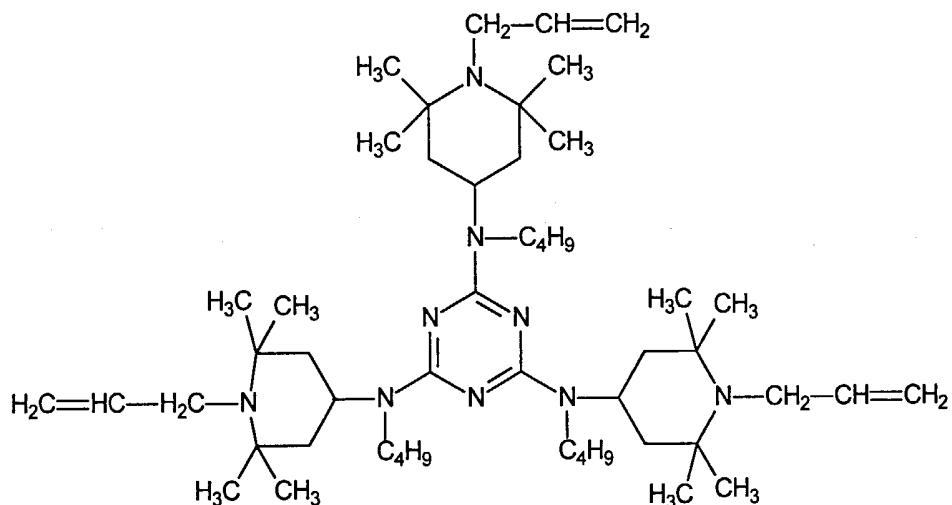

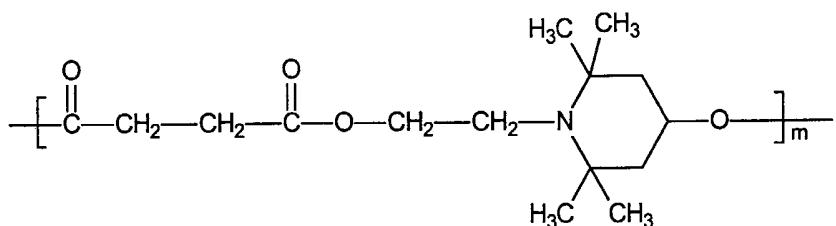
80)

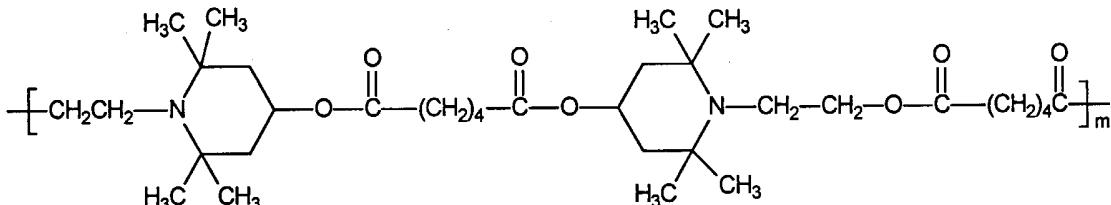
- 5 f) Oligomerní nebo polymerní sloučeniny, ve kterých opakující se strukturní jednotky obsahují 2,2,6,6-tetraalkylpiperidinový zbytek obecného vzorce I, zvláště polyestery, polyetherы, polyamidy, polyaminy, polyurethany, polymočoviny, polyaminotriaziny, poly(meth)akryláty, poly(meth)akrylamidy a kopolymery těchto sloučenin obsahující zbytky uvedeného typu.
- 10 Sloučeniny dále uvedených obecných vzorců, kde m znamená číslo od 2 do přibližně 200 se uvádějí jako příklady 2,2,6,6-polyalkylpiperidinových stabilizátorů proti účinkům světla, které nalezi do tohoto souboru.

81)

15

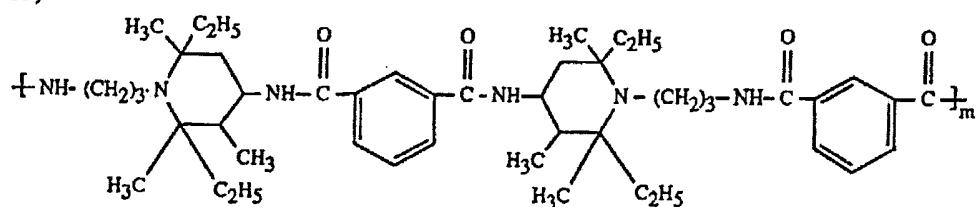

82)

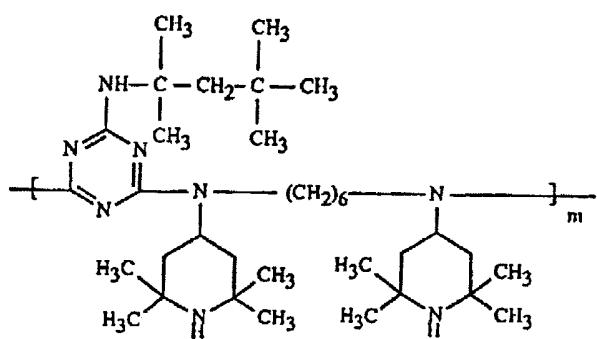

20

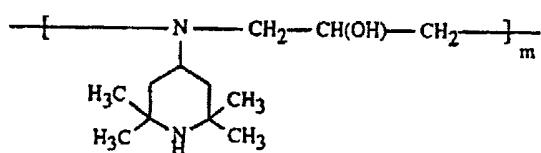
83)

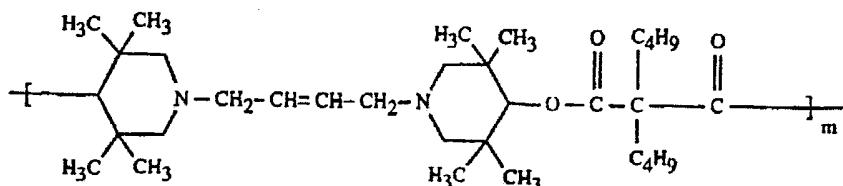
84)

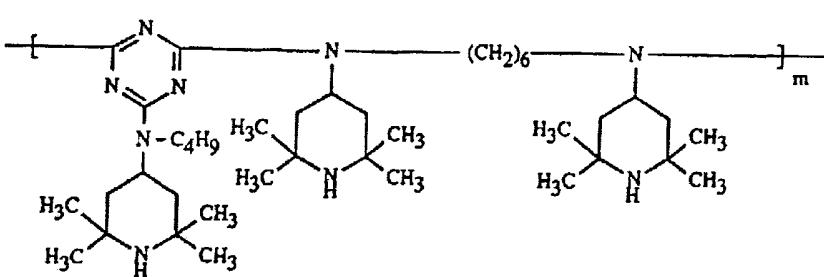
85)

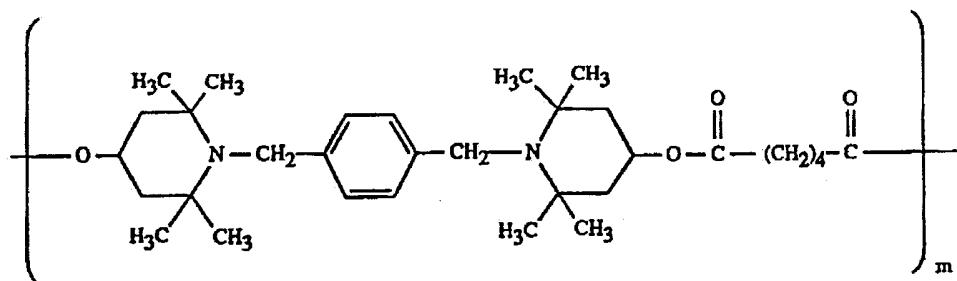
86)

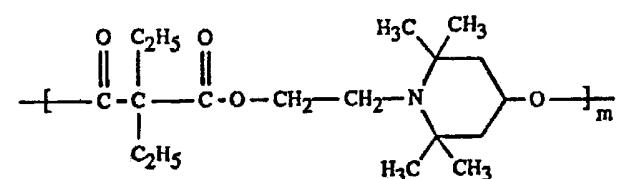
87)

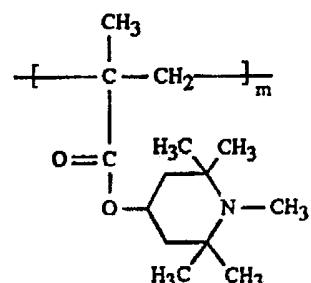
88)

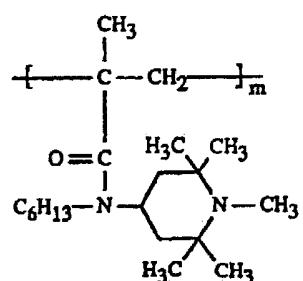
89)

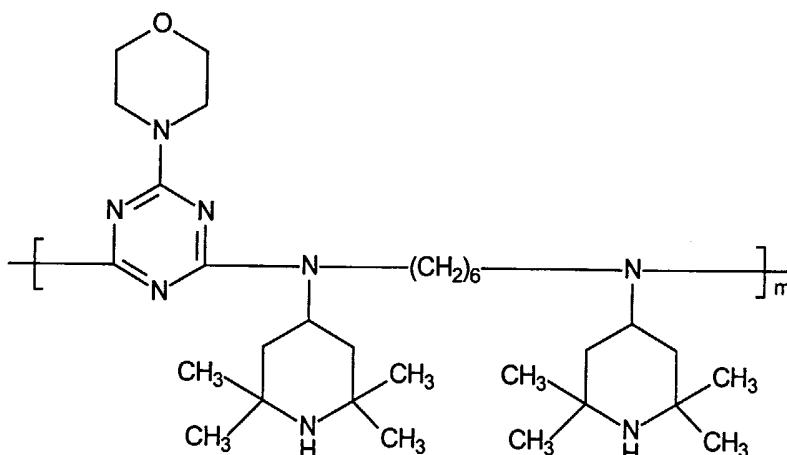
90)

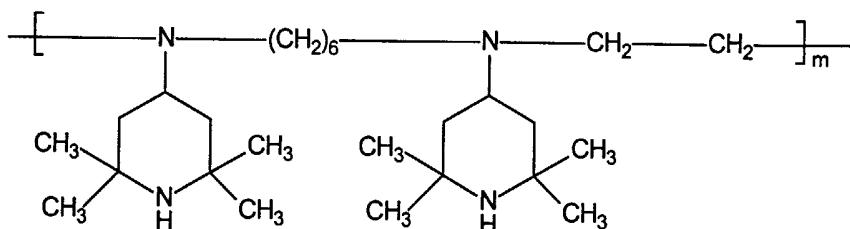
91)

92)

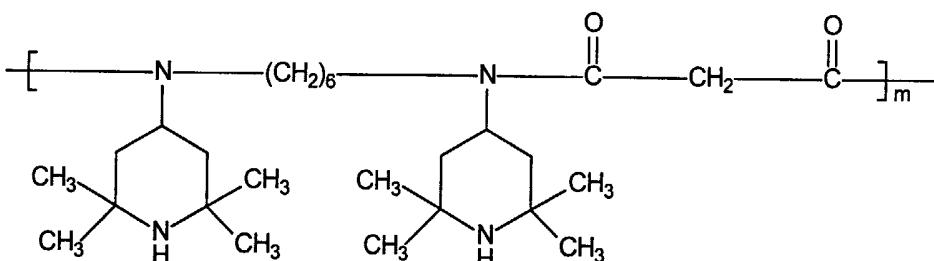

5 93)

94)

10

Z těchto souborů sloučenin jsou zvláště vhodné soubory uvedené pod a), d), e) a f). Obzvláště vhodné jsou sloučeniny 10, 13, 14, 23, 24, 28, 29, 45, 47, 48, 63, 65, 69, 75, 77, 81, 84, 92 a 93.

15

Příklady organických materiálů, které je možno stabilizovat směsí sloučenin uvedených pod a) a b) nebo sloučeninou obecného vzorce Ia jsou tuky, vosky, oleje, kosmetické prostředky nebo fotografické materiály, ale zvláště organické polymery. Jako příklady polymerů příslušných typů se uvádějí tyto skupiny látek:

20

- Polymerы monoolefinů a diolefínů, například polypropylen, polyisobutylen, poly-1-butén, polymethyl-1-penten, polyisopren nebo polybutadien, jakož i polymerы cykloolefinů, jako například cyklopentenu nebo norbornenu, dále polyethylen (který může být popřípadě zesítěn), například polyethylen s vysokou hustotou (HDPE), polyethylen s nízkou hustotou (LDPE), lineární polyethylen nízké hustoty (LLDPE).

25

2. Směsi polymerů uvedených v odstavci 1), například směsi polypropylenu s polyisobutylem, směsi polypropylenu s polyethylenem (například PP/HDPE, PP/LDPE) a směsi různých typů polyethylenu (například LDPE/HDPE).

- 5 3. Kopolymery monoolefinů a diolefinů navzájem nebo s jinými vinylovými monomery, jako například kopolymery ethylenu a propylenu, lineární polyethylen nízké hustoty (LLDPE) a směsi tohoto lineárního polyethylenu nízké hustoty s polyethylenem nízké hustoty (LDPE), kopolymer propylenu a 1-butenu, kopolymer propylenu a isobutylenu, kopolymer ethylenu a 1-butenu, kopolymer ethylenu a hexenu, kopolymer ethylenu a methylpentenu, kopolymer ethylenu a heptenu, kopolymer ethylenu a oktenu, kopolymer propylenu a butadienu, kopolymer isobutylenu a isoprenu, kopolymer ethylenu a alkylakrylátu, kopolymer ethylenu a alkylmethakrylátu, kopolymer ethylenu a vinylacetátu nebo kopolymer ethylenu a akrylové kyseliny a jejich soli (ionomery), jakož i terpolymer ethylenu s propylenem a dienem, jako hexadienem, dicyklopentadienem nebo ethylidennorbornenem, dále směsi takových kopolymerů navzájem a s polymery uvedenými ad 1), například kopolymer polypropylenu, ethylenu a propylenu, kopolymer LDPE, ethylenu a vinylacetátu, kopolymer LDPE, ethylenu a akrylové kyseliny, kopolymer LLDPE, ethylenu a vinylacetátu a kopolymer LLDPE, ethylenu a akrylové kyseliny.
- 20 3a. Uhlovodíkové pryskyřice (například s 5 až 9 atomy uhlíku) včetně jejich hydrogenovaných modifikací (například pryskyřice způsobující lepivost).
4. Polystyren, poly-(p-methylstyren), poly-(α -methylstyren).
- 25 5. Kopolymer styrenu nebo α -methylstyrenu s dieny nebo s akrylderiváty, jako například kopolymer styrenu a butadienu, kopolymer styrenu a akrylonitrilu, kopolymer styrenu a alkylmethakrylátu, kopolymer styrenu, butadienu a alkylakrylátu, kopolymer styrenu a anhydridu maleinové kyseliny, kopolymer styrenu, akrylonitrilu a methylakrylátu, směsi vysoké rázové houževnatosti z kopolymerů styrenu a dalšího polymeru, jako například polyakrylátu, polymeru, dienu nebo terpolymeru ethylenu, propylenu a dienu, jakož i blokové kopolymer styrenu, jako například styrenu, butadienu a styrenu, styrenu, isoprenu a styrenu, styrenu, ethylenu, butylenu a styrenu nebo styrenu, ethylenu, propylenu a styrenu.
- 35 6. Roubované kopolymer styrenu nebo α -methylstyrenu jako například styrenu na polybutadien, styrenu na kopolymer polybutadienu a styrenu nebo kopolymer polybutadienu a akrylonitrilu, styren a akrylonitril (nebo methakrylonitril) na polybutadienu, styren, akrylonitril a methylmethakrylát na polybutadienu; styren a anhydrid maleinové kyseliny na polybutadienu; styren, akrylonitril a anhydrid maleinové kyseliny nebo imid maleinové kyseliny na polybutadienu; styren a imid maleinové kyseliny na polybutadienu, styren a alkylakrylát, popřípadě alkylmethakrylát na polybutadienu, styren a akrylonitril na terpolymeru ethylenu, propylenu a dienu, styren a akrylonitril na polyalkylakrylátech nebo polyalkylmethakrylátech, styren a akrylonitril na kopolymerech akrylátu a butadienu, jakož i jejich směsi s kopolymerami uvedenými ad 5), které jsou známé například jako tzv. ABS-, MBS-, ASA- nebo AES-polymer.
- 45 7. Polymery obsahující halogen, jako například polychloropren, chlorkaučuk, chlorovaný nebo chlorsulfonovaný polyethylen, kopolymer ethylenu a chlorovaného ethylenu, homo- a kopolymer epichlorhydrinu, zejména polymery z vinylsloučenin obsahujících halogen, jako například polyvinylchlorid, polyvinylidenchlorid, polyvinylfluorid, polyvinylidenfluorid, jakož i jejich kopolymer, jako kopolymer vinylchloridu a vinylidenchloridu, kopolymer vinylchloridu a vinylacetátu nebo kopolymer vinylidenchloridu a vinylacetátu.
- 50 8. Polymery, které se odvozují od α,β -nenasycených kyselin a jejich derivátů, jako polyakrylát a polymethakrylát, polyakrylamidy a polyakrylnitrily.

9. Kopolymery monomerů uvedených ad 8) navzájem nebo s dalšími nenasycenými monomery, jako například kopolymery akrylonitrilu a butadienu, kopolymery akrylonitrilu a alkylakrylátu, kopolymery akrylonitrilu a alkoxylalkylakrylátu, kopolymery akrylonitrilu a vinylhalogenidu nebo terpolymery akrylonitrilu, alkylmethakrylátu a butadienu.

5

10. Polymery, které se odvozují od nenasycených alkoholů a aminů, popřípadě jejich acyl-derivátů nebo acetalů, jako polyvinylalkohol, polyvinylacetát, polyvinylstearát, polyvinylbenzoát, polyvinylmaleát, polyvinylbutyral, polyallylfatalát, polyallylmelamin; jako i jejich kopolymery a olefiny uvedenými ad 1).

10

11. Homopolymery a kopolymery cyklických etherů, jako polyalkylenglykoly, polyethylenoxidy, polypropylenoxidy nebo jejich kopolymery s bisglycidylethery.

15

12. Polyacetyly, jako polyoxymethylen, jakož i takové polyoxymethylene, které obsahují komonomery, jako například ethylenoxid, polyacetyly modifikované termoplastickými polyurethany, akryláty nebo MBS.

13. Polyfenylenoxidy a polyfenzensulfidy a jejich směsi s polymery styrenu nebo s polyamidy.

20

14. Polyurethany, které se odvozují od polyetherů, polyesterů a polybutadienů s koncovými hydroxyskupinami na straně jedné a alifatických nebo aromatických polyisokyanátů na straně druhé, jakož i jejich meziprodukty.

25

15. Polyamidy a kopolyamidy, které se odvozují od diaminů a dikarboxylových kyselin nebo/a aminokarboxylových kyselin nebo od odpovídajících laktamů, jako je polyamid 4, polyamid 6, polyamid 6/6, polyamid 6/10, polyamid 6/9, polyamid 6/12, polyamid 4/6, polyamid 11, polyamid 12, aromatické polyamidy získané kondenzací m–xylenu, diaminu a adipové kyseliny; polyamidy vyrobené z hexamethylendiaminu a isoftalové nebo/a tereftalové kyseliny a popřípadě elastomeru jako modifikátoru, například poly–2,4,4–trimethylhexamethylentereftalamid nebo poly–m–fenylenisoftalamid. Blokové kopolymery shora uvedených polyamidů s polyolefiny, kopolymer olefinu, ionomery nebo chemicky vázanými nebo roubovanými elastomery; nebo s polyethery, jako například s polyethylenglykolem, polypropylenglykolem nebo polytetramethylenglykolem. Dále pomocí EPDM nebo ABS modifikované polyamidy nebo kopolyamidy; jakož i polyamidy kondenzované v průběhu zpracování („RIM–polyamidové systémy“).

35

16. Polymočoviny, polyimidy, polyamidimidy a polybenzimidazoly.

40

17. Polyester, které se odvozují od dikarboxylových kyselin a dialkoholů a/nebo od hydroxykarboxylových kyselin nebo od odpovídajících laktonů, jako polyethylentereftalát, polybutylentereftalát, poly–1,4–dimethylolcyklohexantereftalát, polyhydroxybenzoáty, jakož i blokové kopolyether–estery, které se odvozují od polyetherů s koncovými hydroxyskupinami; dále polyester modifikované polykarbonáty nebo MBS.

18. Polykarbonáty a polyesterkarbonáty.

45

19. Polysulfony, polyethersulfony a polyetherketony.

50

20. Zesíťované polymery, které se odvozují na straně jedné od aldehydů a na straně druhé od fenolů, močoviny nebo melaminu, jako fenolformaldehydové pryskyřice, močovinoformaldehydové pryskyřice a melaminformaldehydové pryskyřice.

21. Vysýchavé a nevysýchavé alkydové pryskyřice.

22. Nenasycené polyesterové pryskyřice, které se odvozují od kopolyesterů nasycených a nenasycených dikarboxylových kyselin s vícemocnými alkoholy, jakož i vinylových sloučenin, jakožto zesiťovacího prostředku, jakož i jejich obtížně hořlavé, halogen obsahující modifikace.
- 5 23. Zesiťovatelné akrylové pryskyřice, které se odvozují od substituovaných esterů akrylové kyseliny, jako například od epoxyakrylátů, urethanakrylátů nebo polyesterakrylátů.
- 10 24. Alkydové pryskyřice, polyesterové pryskyřice a akrylátové pryskyřice, které jsou zesítěny melaminovými pryskyřicemi, močovinovými pryskyřicemi, polyisokyanáty nebo epoxidovými pryskyřicemi.
- 15 25. Zesiťované epoxidové pryskyřice, které se odvozují od polyepoxidů, například od bis-glycidyletherů nebo od cykloalifatických diepoxidů.
- 20 26. Přírodní polymery, jako celulóza, přírodní kaučuk, želatina, jakož i jejich polymerhomologické chemicky obměněné deriváty, jako acetáty celulózy, propionáty celulózy a butyráty celulózy, popřípadě ethery celulózy, jako methylcelulóza; jakož i kalafunové pryskyřice a deriváty těchto pryskyřic.
- 25 Použití sloučenin podle tohoto vynálezu v povlácích všech typů je zvláště výhodné. Povlaky mohou být pigmentované nebo nepigmentované nebo mohou mít účinek kovu. Tyto povlaky mohou obsahovat organické rozpouštědlo, mohou být bez rozpouštědla nebo může jít o vodné povlaky.
- 30 Povlaky mohou jako pojivo obsahovat alespoň jeden z polymerů, které jsou uvedeny výše. Dále se uvádějí příklady povlaků, které obsahují zvláštní pojiva.
1. Povlaky na základě alkydových, akrylátových, polyesterových, epoxidových nebo melaninových pryskyřic nebo jejich směsi, zesiťovatelných za studena nebo za horka, pokud je zapotřebí s přídavkem kyselého katalyzátoru zesiťování.
- 35 2. Dvousložkové polyurethanové povlaky na základě akrylátových, polyesterových nebo polyethurových pryskyřic obsahujících hydroxyskupiny a alifatických nebo aromatických polyisokyanátů.
3. Jednosložkové polyurethanové povlaky na základě maskovaných polyisokyanátů, které nejsou maskovány během tepelného zpracování.
- 40 4. Dvousložkové povlaky na základě ketiminů a polyketiminů s alifatickými nebo aromatickými polyisokyanáty.
5. Dvousložkové povlaky na základě ketiminů a polyketiminů s nenasycenými akrylátovými pryskyřicemi, polyacetooacetátovými pryskyřicemi nebo methyl-methakrylamidoglykolátu.
- 45 6. Dvousložkové povlaky na základě polyakrylátů a polyepoxidů, které obsahují karboxyskupiny nebo aminoskupiny.
7. Dvousložkové povlaky na základě akrylátových pryskyřic obsahujících anhydridové skupiny a polyhydroxylovou nebo polyaminovou složku.
- 50 8. Dvousložkové povlaky na základě oxazolidinů a polyoxazolidinů s akrylátovými pryskyřicemi obsahujícími anhydridové skupiny nebo s nenasycenými akrylátovými pryskyřicemi, alifatickými nebo aromatickými polyisokyanáty.
- 55 9. Dvousložkové povlaky na základě nenasycených polyakrylátů nebo polymalonátů.

10. Termoplastické polyakrylátové povlaky na základě termoplastických akrylátových pryskyřic nebo na povrchu zesíťovaných akrylátových pryskyřic v kombinaci s etherifikovanými melamínovými pryskyřicemi.

5

11. Povlakové systémy založené na akrylátových pryskyřicích, které jsou upravené siloxanem, silanem nebo fluorem.

Povlaky také mohou tvořit látky vytvrditelné radiačním zářením. V tomto případě pojivo sestává z monomerních nebo oligomerních sloučenin, které obsahují ethylenickou dvojnou vazbu a dají se převést na zesíťovanou vysokomolekulární formu ozařováním aktinickým zářením nebo svazkem elektronů. Ve většině případů je pojivem směs takových sloučenin. Povlaky vytvrditelné ozařováním ze sloučenin obecného vzorce I se mohou používat také v nepřítomnosti stericky bráněného aminu.

15

Povlaky se mohou používat jako jednovrstvé nebo dvouvrstvé systémy, přičemž s výhodou se přidávají stabilizátory podle tohoto vynálezu do vrchního nepigmentovaného povlaku.

Povlaky se mohou aplikovat na substráty (kovu, plastické hmoty, dřevo a podobně) způsobem používaným pro povlékání, například máčením, postříkem, clonovým nanášením, glazováním nebo elektroforézou.

Množství přidávané složky a) a složky b) závisí na substrátu a požadavcích na stabilitu povlaku. Obecně se přidává od 0,01 do 5 % hmotnostních, zvláště od 0,02 do 2 % hmotnostních složky a) a od 0,02 do 5 % hmotnostních, zvláště od 0,05 do 3 hmotnostních složky b), vztaženo na polymer.

Obě složky se mohou přidávat samostatně nebo jako směs. Přidávání se s výhodou provádí před nebo během tvarování polymeru. Také přidávání může proběhnout v časné fázi výroby, jako při přípravě polymeru, například před nebo během polymerace.

Sloučeniny obecného vzorce Ia se mohou používat samotné, to znamená bez stericky bráněného aminu, ke stabilizaci organických polymerů. V tomto případě se přidávají k polymeru 0,01 do 10 % hmotnostních, například výhodně od 0,05 do 5 % hmotnostních sloučeniny obecného vzorce Ia. Použití sloučenin obecného vzorce Ia jako stabilizátoru polykarbonátu je zvláště zajímavé.

Kromě stabilizátorů podle tohoto vynálezu tvořeného sloučeninou obecného vzorce Ia nebo stabilizátoru sestávajícího z kombinace složky a) a složky b) je také možné k polymerům přidávat jiné stabilizátory. Dále se uvádějí jejich příklady.

1. Antioxidační prostředky:

1.1 Alkylované monofenoly, například

45

2,6-di-terc.butyl-4-methylfenol,
 2-terc.butyl-4,6-dimethylfenol,
 2,6-di-terc.butyl-4-ethylfenol,
 2,6-di-terc.butyl-4-n-butylfenol,
 50 2,6-di-terc.butyl-4-isobutylfenol,
 2,6-dicyklopentyl-4-methylfenol,
 2-(α -methylcyklohexyl)-4,5-dimethylfenol,
 2,6-dioktadecyl-4-methylfenol,
 2,4,6-tricyklohexylfenol,

2,6-di-terc.butyl-4-methoxymethylfenol,
2,6-dinonyl-4-methylfenol.

1.2. Alkylované hydrochinony, například

5
2,6-di-terc.butyl-4-methoxyfenol,
2,5-di-terc.butylhydrochinon,
2,5-di-terc.-amylhydrochinon,
2,6-difenyl-4-oktadecyloxyfenol.

10
1.3 Hydroxyované thiodifenylethery, například

2,2'-thio-bis-(6-terc.butyl-4-methylfenol),
2,2'-thio-bis-(4-oktylfenol),
15
4,4'-thio-bis-(6-terc.butyl-3-methylfenol),
4,4'-thio-bis-(6-terc.butyl-2-methylfenol).

1.4. Alkyliden-bisfenoly, například

20
2,2'-methylen-bis-(6-terc.butyl-4-methylfenol),
2,2'-methylen-bis-(6-terc.butyl-4-ethylfenol),
2,2'-methylen-bis-[4-methyl-6-(α -methylcyklohexyl)-fenol],
2,2'-methylen-bis-(4-methyl-6-cyklohexylfenol),
2,2'-methylen-bis-(6-nonyl-4-methylfenol),
25
2,2'-methylen-bis-(4,6-di-terc.butylfenol),
2,2'-ethyliden-bis-(4,6-di-terc.butylfenol),
2,2'-ethyliden-bis-(6-terc.butyl-4-isobutylfenol),
2,2'-methylen-bis-[6-(α -methylbenzyl)-4-nonylfenol],
2,2'-methylen-bis-[6-(α , α -dimethylbenzyl)-4-nonyl-fenol],
30
4,4'-methylen-bis-(2,6-di-terc.butylfenol),
4,4'-methylen-bis-(6-terc.butyl-2-methylfenol),
1,1-bis-(5-terc.butyl-4-hydroxy-2-methylfenyl)butan,
2,6-di-(3-terc.butyl-5-methyl-2-hydroxybenzyl)-4-methylfenol,
1,1,3-tris-(5-terc.butyl-4-hydroxy-2-methylfenyl)-butan,
35
1,1-bis-(5-terc.butyl-4-hydroxy-2-methylfenyl)-3-n-dodecylmerkaptobutan,
ethylenglykol-bis-[3,3-bis-(3'-terc.butyl-4'-hydroxyfenyl)-butyrát],
di-(3-terc.butyl-4-hydroxy-5-methylfenyl)dicyklopentadien,
di-[2-(3'-terc.butyl-2'-hydroxy-5'-methylbenzyl)-6-terc.butyl-4-methylfenyl]tereftalát.

40
1.5. Benzylderiváty, například

1,3,5-tris-(3,5-di-terc.butyl-4-hydroxybenzyl)-2,4,6-trimethylbenzen,
di(3,5-di-terc.butyl-4-hydroxybenzyl)sulfid,
isooktylester 3,5-di-terc.butyl-4-hydroxybenzyl-merkaptooctové kyseliny,
45
bis-(4-terc.butyl-3-hydroxy-2,6-dimethylbenzyl)-dithiolterftalát,
1,3,5-tris-(3,5-di-terc.butyl-4-hydroxybenzyl)isokyanurát,
1,3,5-tris-(4-terc.butyl-3-hydroxy-2,6-dimethyl-benzyl)isokyanurát,
dioktadecylester 3,5-di-terc.butyl-4-hydroxybenzylfosfonové kyseliny,
vípenatá sůl monoethylesteru 3,5-di-terc.butyl-4-hydroxybenzylfosfonové kyseliny,
50
1,3,5-tris-(3,5-dicyklohexyl-4-hydroxybenzyl)isokyanurát,

1.6 Acylaminofenoly, například

anilid 4-hydroxylaurové kyseliny,

anilid 4-hydroxystearové kyseliny,
 2,4-bis-oktylmerkapto-6-(3,5-di-terc.butyl-4-hydroxyanilino)-s-triazin,
 oktylester N-(3,5-di-terc.butyl-4-hydroxyfenyl)-karbamové kyseliny.

5 1.7 Estery β -(3,5-di-terc.butyl-4-hydroxyfenyl)propionové kyseliny
 s jednomocnými nebo vícemocnými alkoholy, jako například s

methanolem,
 oktadekanolem,
 10 1,6-hexandiolem,
 neopentylglykolem,
 thiodiethylenglykolem,
 diethylenglykolem,
 triethylenglykolem,
 15 pentaerythritem,
 tris-(hydroxyethyl)isokyanurátem,
 N,N'-bis(hydroxyethyl)oxaldiamidem.

20 1.8 Estery β -(5-terc.butyl-4-hydroxy-3-methylfenyl)propionové kyseliny
 s jednomocnými nebo vícemocnými alkoholy, jako například s

methanolem,
 oktadekanolem,
 1,6-hexandiolem,
 25 neopentylglykolem,
 thiodiethylenglykolem,
 diethylenglykolem,
 triethylenglykolem,
 pentaerythritem,
 30 tris-(hydroxyethyl)isokyanurátem,
 N,N'-bis(hydroxyethyl)oxaldiamidem.

35 1.9. Estery β -(3,5-dicyklohexyl-4-hydroxyfenyl)propionové kyseliny
 s jednomocnými nebo vícemocnými alkoholy, jako například s

methanolem,
 oktadekanolem,
 1,6-hexandiolem,
 neopentylglykolem,
 40 thiodiethylenglykolem,
 diethylenglykolem,
 triethylenglykolem,
 pentaerytritem,
 tris-(hydroxyethyl)isokyanurátem,
 45 N,N'-bis-(hydroxyethyl)oxaldiamidem.

1.10 Amidy β -(3,5-di-terc.butyl-4-hydroxyfenyl)propionové kyseliny, jako například

N,N'-di-(3,5-di-terc.butyl-4-hydroxyfenylpropionyl)-hexamethylendiamin,
 50 N,N'-di-(3,5-di-terc.butyl-4-hydroxyfenylpropionyl)-trimethylendiamin,
 N,N'-di-(3,5-di-terc.butyl-4-hydroxyfenylpropionyl)-hydrazin.

2. Absorbéry UV světla a prostředky k ochraně proti světlu

2.1 2-(2'-hydroxyfenyl)benztriazoly, jako například

5 5'-methyl-, 3',5'-di-terc.butyl-, 5'-terc.butyl-, 5'-(1,1,3,3-tetramethylbutyl)-, 5-chlor-3',5'-di-terc.butyl-, 5-chlor-3'-terc.butyl-5'-methyl-, 3'-sek.butyl-5'-terc.butyl-, 4'-oktoxy-, 3',5'-di-terc.amyl-, 3',5'-bis (α,α -dimethylbenzyl)derivát.

2.2 2-Hydroxybenzofenony, jako například

10 4-hydroxy-, 4-methoxy-, 4-oktoxy-, 4-decyloxy-, 4-dodecyloxy-, 4-benzyloxy-, 4,2',4'-trihydroxy-, 2'-hydroxy-4,4'-dimethoxyderivát.

2.3 Estery nesubstituovaných nebo substituovaných benzoových kyselin, jako například

15 4-terc.butylfenylsalicylát,
fenylsalicylát,
oktylfenylsalicylát,
dibenzoylresorcin,
20 bis-(4-terc.butylbenzoyl)resorcin,
benzoylresorcin,
2,4-di-terc.butylfenylester 3,5-di-terc.butyl-4-hydroxybenzoové kyseliny,
hexadecylester 3,5-di-terc.butyl-4-hydroxybenzoové kyseliny.

25 2.4 Akryláty, jako například

ethylester α -kyan- β,β -difenylakrylové kyseliny,
isooktylester α -kyan- β,β -difenylakrylové kyseliny,
methylester α -methoxykarbonylskořicové kyseliny,
30 methylester nebo butylester α -kyan- β -methyl-p-methoxyskořicové kyseliny,
methylester α -methoxykarbonyl-p-methoxyskořicové kyseliny,
N-(β -methoxykarbonyl- β -kyanvinyl)-2-methylindolin.

35 2.5 Sloučeniny niklu, jako například komplexy 2,2'-thio-bis-[4-(1,1,3,3-tetramethylbutyl)-fenolu] s niklem, jako

komplex 1:1 nebo komplex 1:2, popřípadě s přídavnými ligandy, jako s n-butylaminem, triethanolaminem nebo N-cyklohexyldiethanolaminem,
nikl-dibutyldithiokarbamát,
40 soli monoalkylesterů 4-hydroxy-3,5-di-terc.butyl-benzylfosfonové kyseliny s niklem,
jako methylesteru nebo ethylesteru,
komplexy ketoximů s niklem,
jako komplex 2-hydroxy-4-methylfenylundecylketonoximu,
komplexy 1-fenyl-4-lauroyl-5-hydroxypyrazolu s niklem a popřípadě s přídavnými ligandy.

45 2.6 Diamidy oxalové kyseliny, jako například

4,4'-dioktyloxyoxanilid,
2,2'-dioktyloxy-5,5'-di-terc.butylloxanilid,
50 2,2'-didodecyloxy-5,5'-di-terc.butylloxanalid,
2-ethoxy-2'-ethyloxanalid,
N,N'-bis-(3-dimethylaminopropyl)oxalamid,

2-ethoxy-5-terc.butyl-2'-ethyloxanilid a jeho směs s 2-ethoxy-2'-ethyl-5,4'-di-terc.butylloxanilidem, směsi ortho- a para-methoxy-, jakož i o- a p-ethoxydisubstituovaných oxanilidů.

5 3. Deskrivátory kovů, jako například

N,N'-difenyloxaldiamid,
N-salicylal-N'-salicyloylhodrazin,
N,N'-bis-salicyloylhodrazin,
10 N,N'-bis-(3,5-di-terc.butyl-4-hydroxyfenylpropionyl)-hodrazin,
3-salicyloylamino-1,2,4-triazol,
bis-benzylidenoxaldihodrazid.

15 4. Fosfity a fosfonity, jako například

trifenylfosfit,
difenylalkylfosfit,
fenyldialkylfosfit,
tri-(nonylfenyl)fosfit,
20 triaurylfosfit,
trioktadecylfosfit,
distearylpenaerythritdifosfit,
tris-(2,4-di-terc.butylfenyl)fosfit,
diisodecylpenaerythritdifosfit,
25 di-(2,4-di-terc.butylfenyl)penaerythritdifosfit,
tristearylsorbitrifosfit,
tetrakis-(2,4-di-terc.butylfenyl)-4,4'-bifenyl-difosfonit,
3,9-bis-(2,4-di-terc.butylfenoxyl-2,4,8,10-tetraoxa-3,9-difosfaspido[5,5]undekan.

30 5. Sloučeniny rozkládající peroxidu, jako například

estery β-thiodipropionové kyseliny,
například laurylester, stearylester, myristylester nebo tridecylester,
merkaptobenzimidazol,
35 zinečnatá sůl 2-merkaptobenzimidazolu,
dibutylthiokarbamat zinečnatý,
dioktadecylsulfid,
pentaerythrit-tetrakis-(β-dodecylmerkapto)propionát.

40 6. Stabilizátory polyamidů, jako například

soli mědi v kombinaci s jodidy nebo/a sloučeninami fosforu a soli manganaté.

7. Bazické pomocné stabilizátory, jako například

45 melamin,
polyvinylpyrrolidon,
dikyandiamid,
triallykyanurát,
50 deriváty močoviny,
deriváty hydrazinu,
aminy,
polyamidy,
polyurethany,

soli vyšších mastných kyselin s alkalickými kovy a kovy alkalických zemin, například vápenatá sůl stearové kyseliny, zinečnatá sůl stearové kyseliny, hořečnatá sůl stearové kyseliny, natriumricinoleát, draselná sůl palmitové kyseliny, antimon-pyrokatechinát nebo cín-pyro-katechinát.

5

8. Stabilizátory PVC

například organické sloučeniny cínu nebo soli barya, kadmia, zinku nebo olova.

10 Jiné přísady, které jsou obvyklé v technologii plastických hmot nebo barviv se také mohou přidávat. Jejich příklady jsou plniva a zpevňující prostředky, pigmenty, barviva, plastikátory, rozpouštědla, kluzné látky, prostředky ovlivňující tokové vlastnosti, fluorescenční a opticky zjasňující prostředky, nukleační činidla, antistatické přípravy nebo prostředky k nehořlavé úpravě.

15

Tento vynález se proto také týká organických polymerů, které jako stabilizátory obsahují stericky bráněný amin polyalkylpiperidinového typu a hydroxyfenyltriazin obecného vzorce I a také organických polymerů, které jako stabilizátor obsahují sloučeninu obecného vzorce Ia.

20 Polymery stabilizované tímto způsobem se mohou používat v různých tvarových formách, například jako filmy, vlákna, pásky, odlitky, profily, latexy, disperze, barvy nebo cementy.

Příklady provedení vynálezu

25

Dále uvedené příklady ilustrují podrobněji tento vynález, který není omezen na tyto příklady. Díly a procenta jsou díly hmotnostními a procenty hmotnostními.

Příklady výroby

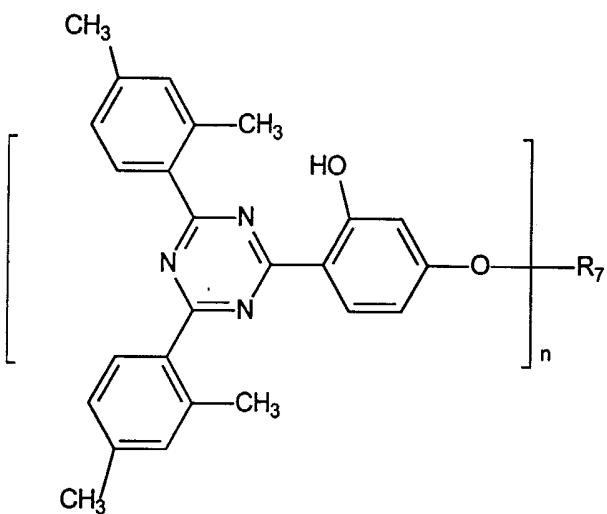
30

Příklad 1

35 23,8 g (0,06 mol) 2-(2,4-dihydroxyfenyl)-4,6-bis-(2,4-dimethylfenyl)-1,3,5-triazinu (vyroběného jak je popsáno v US patentu č. 3 244 708, příklad 16) se suspenduje ve 300 ml xylenu. K suspenzi se přidá 12,1 g (0,09 mol) 97% butylglycidyletheru a 0,75 g (0,006 mol) dimethylbenzylaminu a směs se vaří pod zpětným chladičem. Po pěti hodinové reakční době se ochladí vzniklý čirý, nahnědlý roztok a čistí se filtrací přes 100 g silikagelu. Dostane se žlutý roztok, který se odpaří a odpárek se rekrytalizuje ze směsi hexanu a toluenu. Získá se 27,3 g světle žlutých krystalů 2-[2-hydroxy-4-(3-butoxy-2-hydroxypropyloxy)fenyl]-4,6-bis-(2,4-dimethylfenyl)-1,3,5-triazinu (sloučenina č. 1), které mají teplotu tání 80 až 83 °C. Výtěžek činí 86 % teorie.

40 Z 2-(2,4-dihydroxyfenyl)-4,6-bis-(2,4-dimethylfenyl)-1,3,5-triazinu a epoxysloučeniny se obdobným způsobem získají sloučeniny č. 2 až 28, uvedené v tabulce 1.

Tabulka 1

Sloučenina	n	R ₇	Fyzikální konstanty
1	1	-CH ₂ -CH(OH)CH ₂ OC ₄ H ₉	t.t. 80 – 83 °C
2	1	-CH ₂ CH(OH)CH ₂ OOC(CH ₃)=CH ₂	t.t. 100 – 103 °C
3	2	-CH ₂ CH(OH)CH ₂ O-(CH ₂) ₄ -OCH ₂ CH(OH)-CH ₂ -	t.t. 150 – 152 °C
4	1	-CH ₂ CH(CH ₂) ₃ CH ₃ OH	t.t. 115 – 117 °C
5	1	-CH ₂ CH(OH)CH ₂ -OH	t.t. 165 – 167 °C
6	1	—CH ₂ CH(OH)CH ₂ -O—	t.t. 101 – 104 °C
7	1	-CH ₂ CH(OH)CH ₂ -O-CH ₂ CH(C ₂ H ₅)-	t.t. 75 – 77 °C
8	1	OH CH ₃ (CH ₂) ₇ CH-CH-(CH ₂) ₇ COOC ₈ H ₁₇ , 	olej vypočteno nalezeno C: 75,6 %, C: 75,9 % H: 9,2 %, H: 9,1 %
9	2		t.t. 100 – 103 °C
10	1	-CH ₂ CH(OH)(CH ₂) ₁₁ CH ₃	t.t. 102 – 104 °C
11	1	-CH ₂ CH(OH)(CH ₂) ₇ CH ₃	t.t. 97 – 99 °C
12	1		olej nalezeno: vypočteno: C: 64,9 %, C: 66,7 % H: 7,6 %, H: 7,16 % N: 4,4 %, N: 5,4 %

Tabulka 1 - pokračování

Sloučenina	n	R ₇	Fyzikální konstanty
13	1	 r = 10 – 14	olej nalezeno: N: 3,75 % vypočteno: N: 3,43 %
14	2	 r = 10 – 14	olej nalezeno: N: 5,17 % vypočteno: N: 5,18 %
15	1	-CH ₂ CH(OH)CH ₂ OOCOC ₉ H ₁₉	olej nalezeno: N: 6,3 % vypočteno: N: 6,7 %
16	1		t.t. 152 – 155 °C
17	1	-CH ₂ CH(OH)CH ₂ O(C ₁₃ H ₂₇ až C ₁₅ H ₃₁)	olej MS, NMR
18	1	-CH ₂ CH(OH)CH ₂ O(C ₁₂ H ₂₅ až C ₁₄ H ₂₉)	olej MS, NMR
19	2		pryskyřice nalezeno vypočteno C: 71,3 %, H: 71,4 % H: 6,6 %, H: 6,6 %
20	1	-CH ₂ CH(OH)CH ₂ OOCOC ₁₀ H ₂₁ -terc.	pryskyřice MS, NMR
21	1	-CH ₂ CH(OH)CH ₂ OCH ₂ CH=CH ₂	t.t. 94 – 95 °C
22	1	-CH ₂ CH(OH)CH ₃	t.t. 151 – 153 °C
23	1		t.t. 99 – 101 °C
24	2		pryskyřice nalezeno: N = 8,2 % vypočteno: N = 8,3 %

5 Příklad 2

22,1 g (0,05 mol) 2-(2-hydroxy-4-hydroxyethoxyfenyl)-4,6-bis-(2,4-dimethylfenyl)-1,3,5-triazinu (vyrobeného jak je popsáno v US patentu č. 3 244 708, příklad 18) se rozpustí ve 300 ml tetrahydrofuranu za teploty 40 °C a k roztoku se přidá 21 ml (0,15 mol) triethylaminu. K redukční směsi se za míchání přikape roztok 5,05 ml (0,053 mol) chloridu kyseliny akrylové ve 20 ml tetrahydrofuranu za chlazení reakční směsi na teplotu 25 až 30 °C. Po dvouhodinovém míchání se vysrážení ammoniáku odfiltruje, filtrát se odpaří a odpadek krystaluje ze směsi toluenu

s hexanem. Získá se 22 g 2-(2-hydroxy-4-akryloyloxyethoxyfenyl)-4,6-bis-(2,4-dimethylfenyl)-1,3,5-triazinu ve formě slabě nažloutlých krystalů (sloučenina č. 25), které mají teplotu tání 128 až 129 °C. Výtěžek činí 88,7 % teorie.

5 Analogickým způsobem se vyrobí sloučeniny č. 26 a 27.

Slouče-nina	n	R ₇	Fyzikální konstanty
25	1	-CH ₂ CH ₂ OCOCH=CH ₂	t.t. 128 – 129 °C
26	1	-CH ₂ CH(CH ₃)OCOCH=CH ₂	t.t. 128 – 129 °C
27	1	-CH ₂ CH ₂ OCOCH(CH ₃)=CH ₂	t.t. 128 – 129 °C

Příklad 3

10

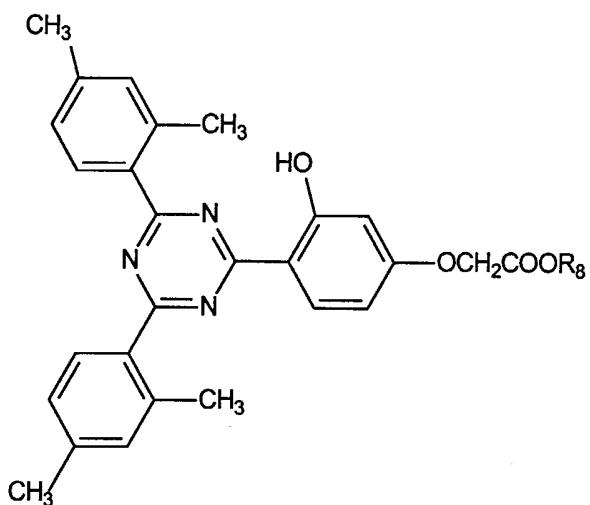
20 g (0,04 mol) 2-(2-hydroxy-4-ethoxykarbonylmethoxyfenyl)-4,6-bis-(2,4-dimethylfenyl)-1,3,5-triazinu (vyrobeného jak je popsáno v US patentu č. 3 244 708) se rozpustí ve 100 ml toluenu, přidá se 5 g (0,048 mol) 2-methylpentanolu s 0,5 g dibutylcínoxidu jako katalyzátor. Směs se vaří při teplotě zpětného toku a přitom se destilací odděluje směs toluenu s methanolem. Toluen se doplňuje z kapací nálevky. Přeesterifikační reakce proběhne kvantitativně za 2 hodiny. Roztok se ochladí, filtruje se přes 80 g silikagelu a potom odpaří. Odpadek se rekristaluje z ethanolu. Dostane se 14 g sloučeniny č. 28 (viz tabulka 2), která má teplotu tání 87 až 89 °C.

15

Sloučeniny č. 29 až 37 se vyrobí obdobnou přeesterifikací příslušnými alkoholy.

20

Tabulka 2

25

Sloučenina	R ₈	Fyzikální konstanty
28	-CH ₂ CH(CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₃) CH ₃	t.t. 87 – 89 °C
29	-CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₃	t.t. 136 – 138 °C
30	-C ₈ H ₁₇ (isomerní směs)	látku voskovitého charakteru vypočteno: C 74,05 % H 7,28 % N 7,4 % nalezeno: C 73,98 % H 7,36 % N 7,3 %

Tabulka 2 - pokračování

Sloučenina	R_8	Fyzikální konstanty
31	$-(CH_2CH_2O)_n-H$ n≈7	olej vypočteno: C 64,47 % H 6,99 % N 5,50 % nalezeno: C 64,75 % H 7,00 % N 5,72 %
32	$-C_{10}H_{21}$ (isomerní směs)	látka voskovitého charakteru vypočteno: C 74,59 % H 7,61 % N 7,05 % nalezeno: C 74,76 % H 7,73 % N 6,89 %
33	$-CH_2CH-OCH_2CH-CH_2CH-CH_3$ CH ₃ CH ₃ CH ₃	pryskyřice vypočteno: C 70,45 % H 7,06 % N 6,85 % nalezeno: C 70,12 % H 7,02 % N 6,84 %
34	$-CH_2-P(OC_4H_9)_2$ O	t.t. 75 – 78 °C
35	$-(CH_2)_8CH=CH-(CH_2)_7-CH_3$	látka voskovitého charakteru vypočteno: C 76,96 % H 8,42 % N 5,95 % nalezeno: C 77,02 % H 8,47 % N 5,74 %
36	$-(CH_2)_2O(CH_2)_2OC_6H_{13}$	pryskyřice vypočteno: C 70,68 % H 7,37 % N 6,68 % nalezeno: C 70,53 % H 7,49 % N 6,39 %
37	$-(CH_2CH_2O)_n-H$ n≈9	pryskyřice vypočteno C 63,44 % H 7,22 % N 4,93 % nalezeno C 63,54 % H 7,20 % N 5,01 %

5 Příklad 4

9,1 g (0,02 mol) 2-(2-hydroxy-4-karboxymethoxyfenyl)-4,6-bis-(2,4-dimethylfenyl)-1,3,5-triazinu (vyrobeného jak je popsáno v US patentu č. 3 244 708, příklad 16) se suspenduje ve 40 ml thionylchloridu a přidá se 1 ml dimethylformamidu. Směs se zahřívá na teplotu zpětného toku po dobu 2 hodin. Za mírného uvolňování plynu se vytvoří čirý roztok, který se odparí na 9,5 g [4-(4,6-di-2',4'-xylyl-sym.-triazin-2-yl)-3-hydroxyfenoxy]acetylchloridu (sloučenina č. 38). Tento chlorid kyseliny se rozpustí ve 100 ml toluenu a za teploty místnosti se k vzniklému roztoku přikape 19,3 g (0,08 mol) bis-(2-ethylhexyl)-aminu. Reakce probíhá exotermicky, při vzestupu teploty z 22 na 40 °C. Směs se potom nechá 1 hodinu za teploty místnosti, ke kvantitativnímu proběhnutí reakce. Poté se vzniklá látka přečistí sloupcovou chromatografií na silikagelu. Dostane se přibližně 5 g světle žlutého, vysoce viskózního oleje, který tvoří bis-(2-ethyl-hexyl)amid kyseliny [4-(4,6-di-2',4'-xylyl-sym.-triazin-2-yl)-3-hydroxyfenoxy]octové (sloučenina č. 39).

20 Analýza:

Vypočteno: C 76,07 %, H 8,61 %, N 8,25 %.
Nalezeno: C 75,91 %, H 8,46 %, N 8,16 %.

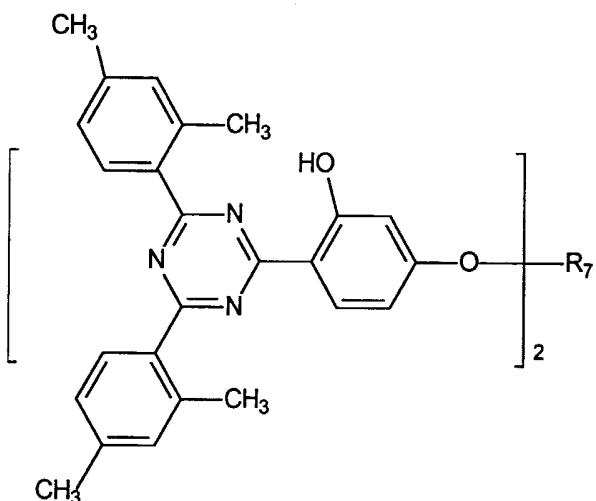
25 Příklad 5

39,7 g (0,1 mol) 2-(2,4-dihydroxyfenyl)-4,6-bis-(2,4-dimethylfenyl)-1,3,5-triazinu se rozpustí ve 250 ml dimethylformamidu. K vzniklému nahnědlému roztoku se přidá 20,7 g uhličitanu draselného za vzniku oranžové suspenze. K této suspenzi se přidá 17 g (0,052 mol) 1,12-dibrom-dodekanu a směs se zahřívá na teplotu 100 °C. Reakce je ukončena po 2 hodinách. Studená reakční směs se poté vylijí na 1,5 litru vody, sraženina se odfiltruje a dvakrát nebo třikrát

promyje vždy 100 až 200 ml vody. Získané krystaly se rekrystalují z xylenu. Látka (sloučenina č. 40) má teplotu tání 158 až 163 °C.

Sloučeniny č. 41 a 42 se vyrobí obdobně za použití 1,6-dibromhexanu, 1,4-dichlor-2-butenu a p-xylylendibromidu.

Tabulka 3

10

Sloučenina	R ₇	Fyzikální konstanty
40	-CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₂ -	t.t. 158 – 163 °C
41	-CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₂ -	t.t. 203 – 205 °C
42	-CH ₂ CH=CH-CH ₂ -	t.t. 230 – 235 °C
43		t.t. 252 – 254 °C

Příklad 6

15

20 g (0,05 mol) 2-(2,4-dihydroxyfenyl)-4,6-bis-(2,4-dimethylfenyl)-1,3,5-triazinu se suspenduje ve 100 ml toluenu a 100 ml 1-normálního roztoku hydroxidu sodného a přidá se 1 g tetrabutylamoniumbromidu. Směs se zahřívá během 10 minut na teplotu 80 °C a potom se ochladí, aby se dostala žlutá pasta. K této pastě se přidá 12,3 ml (0,15 mol) epibromhydrinu a směs se opět zahřívá na teplotu 50 °C po dobu 6 hodin. Jakmile reakce proběhne úplně, k organické fázi, která se oddělila od vodné fáze, se přidá methylenchlorid a vše se filtruje přes filtrační prostředek Hyflo (ochranná známka pro rozsvíkovou zeminu). Filtrát se odparí a krystalický odpadek se rekrystaluje z toluenu. Získá se 14 g světle žlutých krystalů 2-(2-hydroxy-4-glycidyloxyfenyl)-4,6-bis-(2,4-dimethylfenyl)-1,3,5-triazinu (sloučeniny č. 44), která má teplotu tání 152 až 155 °C.

20

25

Příklad 7

30

9,07 g (0,02 mol) sloučeniny č. 44 a 7,95 g (0,02 mol) 2-(2,4-dihydroxyfenyl)-4,6-bis-(2,4-dimethylfenyl)-1,3,5-triazinu se suspenduje ve 150 ml xylenu, přidají se 0,2 g dimethyl-

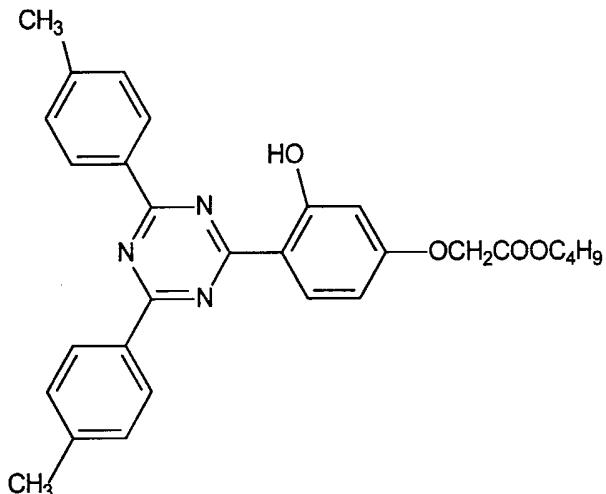
aminopyridinu a směs se vaří pod zpětným chladičem. Reakce je ukončena za 4 hodiny. Směs se zředí 200 ml toluenu a ochladí. V průběhu chlazení se vysráží produkt, který se odfiltruje a dále čistí rekrytalizací z toluenu v přítomnosti malého množství bělicí hlinky. Dostane se 9,1 g světle béžových krystalů 1,3-bis-[4-/4,6-di-(2,4-dimethylfenyl)-sym.-triazin-2-yl/-3-hydroxy-fenoxy]-2-hydroxypropanu (sloučeniny č. 45), který má teplotu tání 222 až 224 °C.

Příklad 8

10 18,5 g (0,05 mol) 2-(2,4-dihydroxyfenyl)-4,6-bis-(4-methylfenyl)-1,3,5-triazinu (Helv. Chim. Acta 55, 1566 /1972/ a 3,9 g (0,05 mol) methoxidu draselného se suspenzuje ve 200 ml bezvodého n-butanolu a za teploty mezi 50 a 100 °C se přikape 7,4 g (0,06 mol) butylchloracetátu. Po 17 hodinách varu pod zpětným chladičem se rozpouštědlo odpaří, surová 15 látka se promyje vodou, vysuší a rekrytaluje z petroletheru (o teplotě varu 110 až 140 °C). Získaná sloučenina č. 46 má teplotu tání 142 až 146 °C.

Vypočteno: C 72,03 %, H 6,04 %, N 8,69 %.

Nalezeno: C 71,88 %, H 6,01 %, N 8,81 %.

20

(46)

Příklad 9

25

A) 55,4 g (0,15 mol) 2-(2,4-dihydroxyfenyl)-4,6-bis-(4-methylfenyl)-1,3,5-triazinu se rozpustí v 1 litru 2-butanolu udržovaného za varu pod zpětným chladičem v přítomnosti 27,6 g (0,2 mol) uhličitanu draselného. K reakční směsi se přidá katalytické množství (0,2 g) jodidu draselného a během 90 minut se přikape 36,8 g (0,3 mol) ethyl-chloracetátu. Po varu pod zpětným chladičem po dobu 25 hodin se reakční směs ochladí ledem, sraženina se odfiltruje a promyje vodou do neutrální reakce a poté promyje methanolem. Vysušením v sušárně se dostane 54 g analyticky čistého 2-(2-hydroxy-4-ethoxykarbonylmethoxyfenyl)-4,6-bis-(4-methylfenyl)-1,3,5-triazinu (sloučenina č. 47), který má teplotu tání 166 až 167 °C.

30

B) 11,4 g (0,025 mol) sloučeniny č. 47 a 3,9 g (0,03 mol) oktanolu (isomerní směs) se vaří pod zpětným chladičem ve 120 ml xylenu po dobu 22 hodin v přítomnosti 0,62 g (2,5 mmol) dibutylcínoxidu. Během reakce se oddestiluje směs xylenu s ethanolem, přičemž xilen se doplňuje z kapací nálevky. Reakční směs se potom ochladí na teplotu 40 °C, filtrace přes vrstvu Prolith a odpaří. Vysušením za teploty 100 °C a tlaku 1,3 Pa se dostane přeesterifikovaná

sloučenina, kterou tvoří viskózní žlutý olej o hmotnosti 12,5 g. Tento olej tuhne na voskovitou látku (sloučenina č. 48).

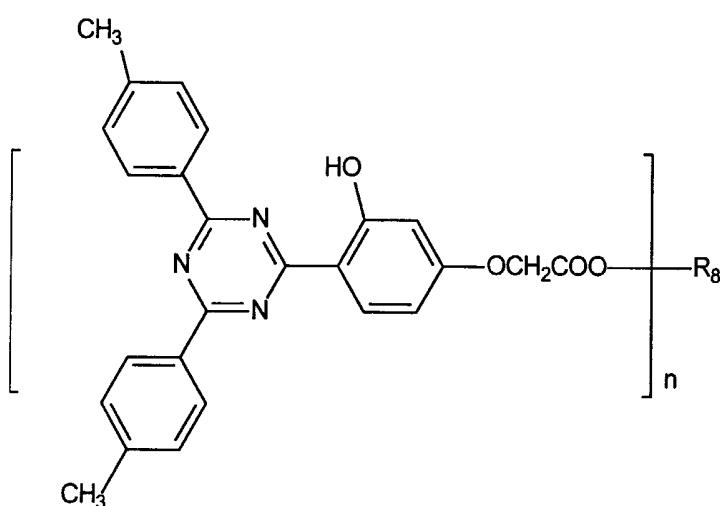
Analýza:

5 Vypočteno: C 73,44 %, H 6,91 %, N 7,79 %.
Nalezeno: C 72,95 %, H 6,70 %, N 7,48 %.

Sloučeniny č. 49 a 52 (tabulka 4) se získají analogickou přeesterifikací příslušnými alkoholy.

10

Tabulka 4

Sloučenina	n	R ₇	Fyzikální parametry
49	1	-CH ₂ CH ₂ OCH ₃	t.t. 150 – 153 °C
50	2	-CH ₂ CH ₂ OCH ₂ CH ₂ OC ₂ H ₅	t.t. 118 – 121 °C
51	2	-(CH ₂) ₆ -	t.t. 235 – 238 °C
52	4	-(-CH ₂ -) ₄ -C	t.t. 219 – 231 °C

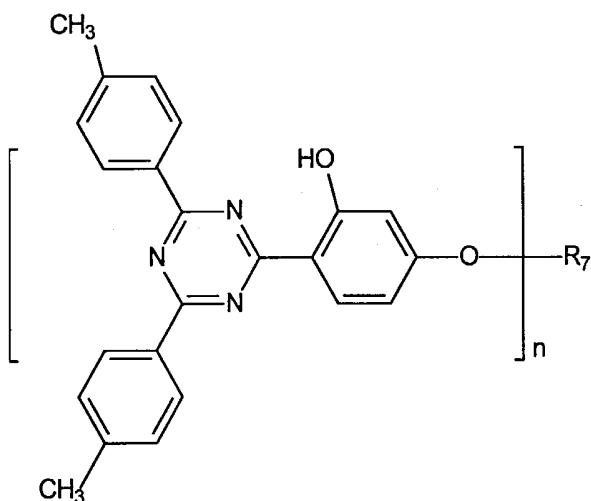
15

Příklad 10

20 40,6 g (0,11 mol) 2-(2,4-dihydroxyfenyl)-4,6-bis-(4-methylfenyl)-1,3,5-triazinu se rozpustí za varu ve 500 ml 2-butanonu v přítomnosti 20,7 g (0,15 mol) uhličitanu draselného. 18,1 g (0,055 mol) 1,12-dibromdekanu rozpuštěného ve 100 ml 2-butanonu se přikape během 3 hodin k reakční směsi, která se poté vaří pod zpětným chladičem 35 hodin. V průběhu této doby dojde k vysrážení konečné sloučeniny. Reakční směs se ochladí ledem, sraženina se odfiltruje, promyje vodou do neutrální reakce a potom se promyje methanolem. Vysušením v sušárně se dostane 25 46,2 g analyticky čisté sloučeniny č. 53 (tabulka 5), kterou tvoří bělavá pevná látka o teplotě tání 219 až 220 °C.

Analogickým zpracováním s 1,6-dibromhexanem nebo epibromhydrinem se dostanou sloučeniny č. 54 a 55 (tabulka 5).

Tabulka 5

Sloučenina	n	R ₇	Fyzikální konstanta
53	2	-CH ₂ CH ₂ -	t.t. 219 – 220 °C
54	2	-CH ₂ CH ₂ -	t.t. 247 – 249 °C
55	1		t.t. 205 – 208 °C
56	1	$\begin{array}{c} \\ -\text{CH}_2-\text{CH}-\text{CH}_2-\text{OC}_4\text{H}_9 \end{array}$ OH	t.t. 166 – 167 °C
57	1	$\begin{array}{c} \\ -\text{CH}_2-\text{CH}-\text{CH}_2-\text{O}-\text{CH}_2-\text{CH}-\text{C}_4\text{H}_9 \\ \qquad \\ \text{OH} \qquad \text{C}_2\text{H}_5 \end{array}$	t.t. 123 – 125 °C
58	1	$\begin{array}{c} \\ -\text{CH}_2-\text{CH}-\text{CH}_2-\text{O}-\text{CH} \left[\begin{array}{c} \text{O} \\ \\ \text{CH}_2-\text{OCH}_2-\text{CH}-\text{CH}_2 \end{array} \right]_2 \\ \\ \text{OH} \end{array}$	žlutý olej vypočteno nalezeno C 66,02 % 64,52 % H 6,89 % 6,98 % N 5,63 % 5,23 %
59	1	$\begin{array}{c} \text{O} \quad \text{CH}_3 \\ \\ -\text{CH}_2-\text{CH}-\text{CH}_2-\text{O}-\text{C}-\text{C}=\text{CH}_2 \\ \\ \text{OH} \end{array}$	t.t. 183 – 185 °C
60	1	$\begin{array}{c} \text{O} \\ \\ -\text{CH}_2-\text{CH}-\text{CH}_2-\text{O}-\text{C}-\text{C}_9\text{H}_{19} \\ \\ \text{OH} \end{array}$	t.t. 135 – 138 °C
61	2	-OC-(CH ₂) ₈ -CO-	t.t. 220 – 228 °C

Příklad 11

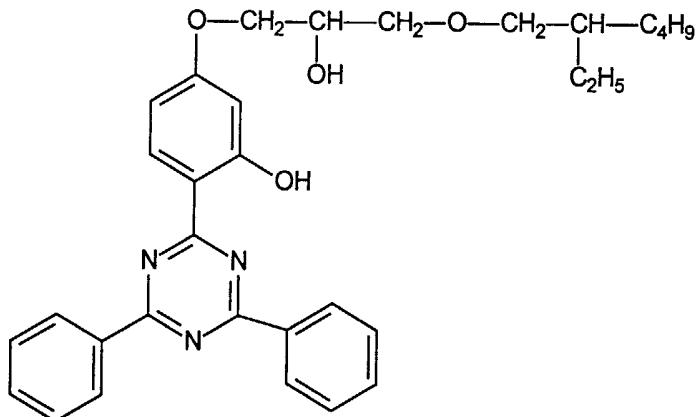
- Směs 14,8 g (0,04 mol) 2-(2,4-dihydroxyfenyl)-4,6-bis-(4-methylfenyl)-1,3,5-triazinu, 10,4 g (0,08 mol) butylglycidyletheru a 2,1 g (6,5 mmol) tetrabutylamoniumbromidu se vaří ve 150 ml 2-butanolu po dobu 85 hodin. Reakční směs se ochladí ledem, sraženina se odfiltruje, promyje vodou a methanolem a vysuší v sušárně. Získá se tak 17,5 g světle žluté pevné látky (sloučenina č. 56, tabulka 4), která má teplotu tání 166 až 167 °C.
- Obdobným zpracováním s odpovídajícím glycidyletherem nebo glycidylesterem se dostanou sloučeniny č. 57 až 60 (tabulka 4).

Příklad 12

- K roztoku 2-(2,4-dihydroxyfenyl)-4,6-bis-(4-methylfenyl)-1,3,5-triazinu a 3,3 g (0,033 mol) triethylaminu ve 100 ml toluenu a 50 ml dimethylformamidu se za teploty 10 °C přikape roztok 3,6 g (0,015 mol) sebacylchloridu v 10 ml toluenu. Reakční směs se míchá za teploty místnosti 50 hodin, poté se zředí vodou a filtruje. Sraženina se promyje vodou, methanolem a chloroformem a poté vysuší v sušárně. Jako světle béžová pevná látka se dostane 8,7 g diestru (sloučeniny č. 61 z tabulky 4), který má teplotu tání 220 až 228 °C.

Příklad 13

- Působí-li se na 20,5 g (0,06 mol) 2-(2,4-dihydroxyfenyl)-4,6-difenyl-1,3,5-triazinu, 22,8 g (0,12 mol) 2-ethylhexylglycidyletheru analogicky jako v příkladě 11, získá se 23,3 g světle žluté sloučeniny č. 62 o teplotě tání 116 až 118 °C, která má vzorec

30

(62)

Příklad 14

- 7,9 g (0,02 mol) 2-(2,4-dihydroxyfenyl)-4,6-bis-(2,4-dimethylfenyl)-1,3,5-triazinu, 5,7 g (0,02 mol) technické směsi dodecyl-, tridecyl- a tetradecylglycidyletheru (Araldite ®DY 025) a 0,15 g ethyltrifenylosfoniumjodidu v 50 ml mesitylenu se zahřívá na teplotu 160 až 165 °C po dobu 10 hodin za míchání. Reakční roztok se promyje vodou, vysuší síranem hořečnatým a filtruje. Filtrát se míchá po dobu 2 hodin s 2 g prostředku Filtrol 4, poté filtruje a odpaří za sníženého tlaku. Odperek se zbaví zbytků mesitylenu za teploty 120 °C a tlaku 1,3 Pa. Dostane se tak 12,1 g oleje (sloučeniny č. 63).

Analýza pro C₄₁H₅₅N₃O₄:

vypočteno: C 75,30 %, H 8,48 %, N 6,43 %,
nalezeno: C 75,0 %, H 8,1 %, N 6,8 %.

5 Příklady použití

Příklad 15

10 Způsob stabilizace dvousložkového kovového povlaku

Čirý lak se připraví smícháním těchto složek:

- 15 59,2 dílů komerční akrylové pryskyřice (Uracron® XB2263, DMS Resins BV, NL) ve formě 50% roztoku v xylenu,
 11,6 dílů 90% melaminové pryskyřice (Cymel® 327, Amer. Cyanamid Corp.),
 19,4 dílů of xylenu,
 5,5 dílů of butylglykolacetátu,
 9,3 dílů of butanolu,
 20 1,0 vyrovnávacího prostředku (Baysilon® A, Bayer AG), který je ve formě 1% roztoku v xylenu.

100 dílů laku obsahuje 40 % pevných složek.

25 Vzorky tohoto laku se smíchají s 0,5 % (vztaženo na pevné složky) di-(1,2,2,6,6-penta-methylpiperidin-4-yl)sebakátu (=HA-1) a 1,5 % (vztaženo na pevné látky) triazinového stabilizátoru uvedeného v tabulce 6.

30 Čirý lak se zředí do stříkateelného stavu směsi xylenu, butanolu a butylglykolacetátu v poměru 13 : 6 : 1 a nastříká se předem připravený hliníkový plech (spirálově povlečený a opatřený základním nátěrem stříbrné kovové barvy na základě pryskyřice z polyestera, acetobutyryátu celulózy a melaminu) a plechy se vypalují za teploty 130 °C po dobu 30 minut. Dosáhne se suchý film o tloušťce 40 až 50 µm čirého laku. Pro porovnání se použije čirý lak, který neobsahuje stabilizátor proti světlu.

35 Vzorky se vystaví v zařízení UVCON, typ UVB-313 k napodobení počasí cyklům 8 hodin ultrafialového záření za teploty 70 ° za sucha a 4 hodiny srážek za teploty 50 °C. Lesk vzorků při 20 °C se měří v určitých intervalech doby napodobení počasí za použití metody popsané v normě DIN 67 530. Výsledky jsou uvedeny v tabulce 6.

40

Tabulka 6

Piperidinový stabilizátor	Triazinový stabilizátor (sloučenina č.)	Lesk při 20° po expozici				
		0	1600	3200	4800	6400 hodin
—	—	86	31	—	—	—
0,5 % HA-1	1,5 % 1	86	79	74	77	61
0,5 % HA-1	1,5 % 30	86	74	68	66	57
0,5 % HA-1	1,5 % 32	82	69	72	68	59
0,5 % HA-1	1,5 % 33	85	79	74	72	64

Příklad 16

5 Připraví se vzorky, které se testují jako v příkladě 15. Pro porovnání (C-1 a C-2) se použijí dva triazimové deriváty známé z US patentu č. 4 619 956. Tyto deriváty slouží jako triazinové stabilizátory.

C-1= 2-(2-hydroxy-4-dodecyloxyfenyl)-4,6-difenyl-1,3,5-triazin
 C-2= 2-(2-hydroxy-4-oktadecyloxyfenyl)-4,6-difenyl-1,3,5-triazin

10 Výsledky jsou uvedeny v tabulce 7.

Tabulka 7

Piperidinový stabilizátor	Triazinový stabilizátor	Lesk při 20° po expozici			
		0	1600	3200	4000 hodin
—	—	84	19	—	—
0,5 % HA-1	1,5 % sloučenina č. 34	84	80	78	59
0,5 % HA-1	1,5 % sloučenina č. 35	85	81	80	75
0,5 % HA-1	1,5 % sloučenina č. 36	85	80	78	76
0,5 % HA-1	1,5 % sloučenina č. 37	85	80	79	77
0,5 % HA-1	1,5 % sloučenina č. 39	85	81	72	74
0,5 % HA-1	1,5 % C-1	85	54	35	37
0,5 % HA-1	1,5 % C-2	79	38	34	37

15

Příklad 17

Podobný čirý lak se připraví z

20 54,5 dílů Uracorn® XB 2263,
 16,3 dílů Cymel® 327,
 19,4 dílů of xylenu,
 5,5 dílů of butylglykolacetátu,
 25 3,3 dílů butanolu a
 1 dílu Baysilon® A.

100 dílů laku obsahuje 41,5 % pevných složek.

30 Vzorky tohoto laku se smísí s 0,5 % (vztaženo na pevné složky) HA-1 a 1,5 % (vztaženo na pevné látky) triazinového stabilizátoru uvedeného v tabulce 8. Lak se zředí do stříkatelného stavu směsi xylenu, butanolu a butylglykolacetátu v poměru 13 : 6 : 1 a nastříká na hliníkový plech, který je spirálově povlečený a opatřený základním nátěrem kovové modré barvy dostupné na trhu (Glasmax®, Glasurit GmbH, Münster). Po vypalování za teploty 130 °C po dobu 30 minut má 35 vrstva čirého laku tloušťku 40 až 45 µm.

Vzorky se vystaví v zařízení UVCON, type UVB 313 k napodobení počasí, jak je popsáno v příkladu 15 a lesk při 20 °C vzorků vystavených počasí se stanoví podle metody uvedené v normě DIN 67 530. Výsledky jsou shrnuty v tabulce 8.

Tabulka 8

Piperidinový stabilizátor	Triazinový stabilizátor (sloučenina č.)	Lesk při 20° po expozici			
		0	800	1600	2000 hodin
—	—	85	75	42	20
0,5 % HA-1	1,5 % 4	86	80	78	78
0,5 % HA-1	1,5 % 6	87	81	81	81
0,5 % HA-1	1,5 % 7	85	81	81	79
0,5 % HA-1	1,5 % 10	86	82	80	80
0,5 % HA-1	1,5 % 11	86	81	81	78
0,5 % HA-1	1,5 % 17	86	81	81	81
0,5 % HA-1	1,5 % 18	87	81	80	80
0,5 % HA-1	1,5 % 62	84	80	78	81

5 Příklad 18

Dvouplakové vzorky se připraví jak je popsáno v příkladě 15 avšak s tím rozdílem, že se nepřidá piperidinový stabilizátor. Vzorky se vystaví vlivu počasí v zařízení Wetherometer s cyklem CAM 159 a za použití ostřícího filtru typu A. Lesk při 20° se měří před a po expozici. Výsledky jsou uvedeny v tabulce 9.

Tabulka 9

Triazinový stabilizátor (sloučenina č.)	Lesk při 20° po expozici		
	0	2000	3600 hodin
nepřítomen	85	47	25
34	86	71	64
35	86	72	61
36	86	73	60

15

Příklad 19

Dvousložkové vzorky se připraví jak je popsáno v příkladě 18 avšak s tím rozdílem, že se nepřidá piperidinový stabilizátor. Vzorky se vystaví vlivu počasí v zařízení UVCON, typ UVB-313 s cykly 8 hodin ultrafialového záření za teploty 70 °C po dobu 8 hodin a 4 hodiny srážek za teploty 50 °C. Lesk vzorků při 20° se měří podle normy DIN 67 530 před a po expozici. Další změna barevného odstínu ΔE po expozici se měří podle normy DIN 6174. Výsledky jsou uvedeny v tabulce 10.

Tabulka 10

Triazinový stabilizátor	Lesk při 20° po expozici			ΔE po 1600 hodinách
	0	800	1600 hodin	
nepřítomen	85	75	42	6,6
6	84	80	80	1,3
7	84	81	80	1,3
17	86	81	80	1,6
18	86	81	80	1,4
62	86	82	81	1,0

5 Příklad 20

Způsob stabilizace systému vytvrditelného zářením

Čirý lak se připraví smícháním 14 dílů tris-(2-akryloyloxyethyl)isokyanurátu s 6 díly 1,6-hexan-dioldiakrylátu a 0,4 dílu 1-benzoylcyklohexanolu (jako fotoiniciátor). Triazinový stabilizátor se přidá v množství 1,5 %. Lak je povlečen na bílý hliníkový plech spirálově povlečený. Tloušťka laku za sucha činí asi 40 µm.

Vzorky se vytvrzují ultrafialovým zářením v zařízení PPG (2x 80 W/cm, 2 x 10 m (min)) a podrobí působení počasí v zařízení UVCON, typ UVB-313 s cykly 4 hodiny ultrafialového záření za teploty 60 °C a 4 hodiny srážek za teploty 50 °C.

Index žloutnutí (metoda popsaná v normě ASTM D 1925-70) vzorků se změří před a po expozici. Výsledky jsou uvedeny v tabulce 11.

20

Tabulka 11

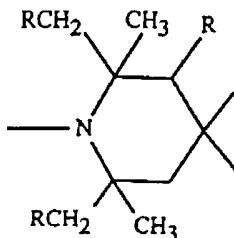
Triazinový stabilizátor (sloučenina č.)	Index žloutnutí po expozici			
	0	200	400	600 hodin
nepřítomen	-1,0	19,6	28,0	35,3
1,5 % 17	-0,6	1,8	1,8	2,1

PATENTOVÉ NÁROKY

5

1. Organický polymer stabilizovaný proti poškození způsobenému světlem, teplem a kyslíkem, **vyznačující se tím**, že na 100 dílů hmotnostních organického polymeru obsahuje

10 (a) 0,01 až 5 dílů hmotnostních alespoň jednoho stericky bráněného aminu polyalkylpiperidinového typu, kterým je sloučenina obsahující alespoň jednu skupinu vzorce

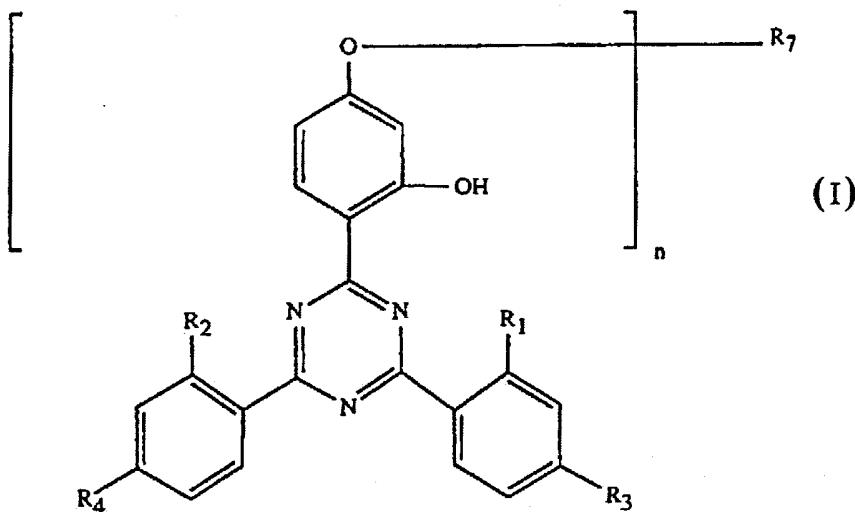
kde

15

R znamená atom vodíku nebo methylovou skupinu, s výhodou atom vodíku a

(b) 0,02 až 5 dílů hmotnostních alespoň jednoho o-hydroxyfenyl-sym.-triazinu obecného vzorce
I

20

ve kterém

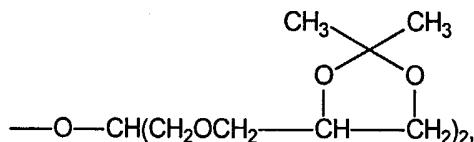
25

n představuje 1 až 4,

R₁, R₂, R₃ a R₄ které jsou navzájem nezávislé, znamenají atom vodíku nebo alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku,

R₇, pokud n představuje 1, znamená

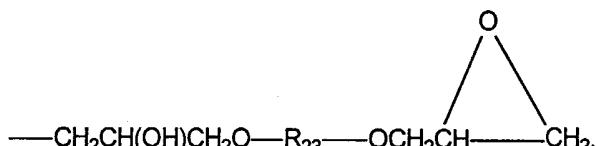
- 5 a) alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, která je substituována alespoň jednou hydroxyskupinou, alkoxykskupinou s 1 až 18 atomy uhlíku, alkenyloxykskupinou se 3 až 18 atomy uhlíku, fenoxykskupinou, jež není substituována nebo je substituována alkylovou skupinou s 1 až 18 atomy uhlíku nebo alkoxykskupinou s 1 až 18 atomy uhlíku nebo je substituována furyloxykskupinou, skupinou vzorce

10 -COOH, -COOR₈, -CONH₂, -CONHR₉, -CON(R₉)(R₁₀), -NH₂, -NHR₉, -N(R₉)(R₁₀), -NHCOR₁₁, -CN a/nebo -O-CO-R₁₁,

15 b) alkylovou skupinu se 4 až 50 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a je popřípadě substituována hydroxyskupinou nebo/a glycidyloxykskupinou,

- 20 c) alkenylovou skupinu se 3 až 6 atomy uhlíku,
d) glycidylovou skupinu nebo skupinu vzorce

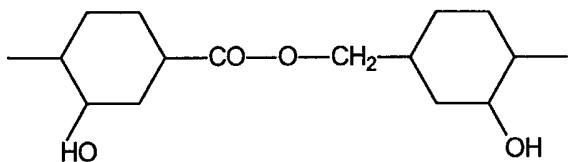
25 e) cyklohexylovou skupinu, která není substituována nebo je substituována hydroxyskupinou nebo skupinou vzorce -OCOR₁₁,

f) fenylalkylovou skupinu se 7 až 11 atomy uhlíku, která není substituována nebo je substituována hydroxyskupinou nebo methylovou skupinou,

- 30 g) skupinu vzorce -CO-R₁₂ nebo
R₇, pokud n představuje 2, znamená

- 35 a) alkylénovou skupinu se 2 až 16 atomy uhlíku,
b) alkenylenovou skupinu se 4 až 12 atomy uhlíku,
c) xylylenovou skupinu,
d) alkylénovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a/nebo je substituována hydroxyskupinou,
e) skupinu vzorce -CH₂CH(OH)CH₂O-R₁₅-OCH₂CH(OH)CH₂- , -CO-R₁₆-CO-, -CO-NH-R₁₇-NH-CO- nebo -(CH₂)_m-COO-R₁₈-OOC-(CH₂)_m-,

45 kde m představuje číslo 1 až 3, nebo

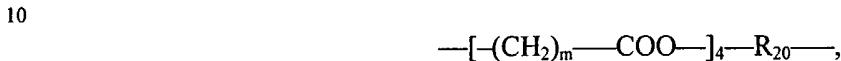

R₇, pokud n představuje 3, znamená skupinu vzorce

kde m znamená číslo od 1 do 3,

R₇, pokud n představuje 4, znamená skupinu vzorce

kde m představuje číslo od 1 do 3,

15 R₈ znamená alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, alkenylovou skupinu se 3 až 18 atomy uhlíku, alkylovou skupinu s 3 až 20 atomy uhlíku,

20 která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku, dusíku nebo síry a/nebo je substituována hydroxyskupinou, alkylovou skupinou s 1 až 4 atomy uhlíku, jež je substituována skupinou vzorce $-\text{P(O)(OR}_{14}\text{)}_2$, $-\text{N(R}_9\text{)(R}_{10}\text{)}$ nebo $-\text{OCOR}_{11}$ a/nebo hydroxyskupinou, alkenylovou skupinou se 3 až 18 atomy uhlíku, glycidylovou skupinou nebo fenylalkylovou skupinou se 7 až 11 atomy uhlíku,

25 R₉ a R₁₀, které jsou navzájem nezávislé, znamenají alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, alkoxyalkylovou skupinu se 3 až 12 atomy uhlíku, dialkylaminoalkylovou skupinu se 4 až 16 atomy uhlíku nebo cykloalkylovou skupinu s 5 až 12 atomy uhlíku nebo

30 R₉ a R₁₀ tvoří dohromady alkylenovou skupinu se 3 až 9 atomy uhlíku, oxaalkylenovou skupinu se 3 až 9 atomy uhlíku nebo azaalkylenovou skupinu se 3 až 9 atomy uhlíku,

35 R₁₁ znamená alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, alkenylovou skupinu se 2 až 18 atomy uhlíku nebo fenylovou skupinu,

40 R₁₂ znamená alkylovou skupinu s 1 až 18 atomy uhlíku, alkenylovou skupinu se 2 až 18 atomy uhlíku, fenylovou skupinu, alkoxykskupinu s 1 až 12 atomy uhlíku, fenoxykskupinu, alkylaminoskupinu s 1 až 12 atomy uhlíku nebo arylaminoskupinu se 6 až 12 atomy uhlíku nebo znamená skupinu vzorce $-\text{R}_{24}-\text{COOH}$ nebo $-\text{NH-R}_{17}-\text{NCO}$,

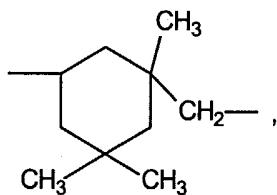
45 R₁₄ znamená alkylovou skupinu s 1 až 12 atomy uhlíku nebo fenylovou skupinu,

40 R₁₅ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, alkylenovou skupinu se 4 až 50 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku, fenylenovou skupinou nebo skupinou $-\text{fenylen-X-fenylen-}$,

45 kde X představuje skupinu vzorce $-\text{O-}$, $-\text{CH}_2-$ nebo $-\text{C(CH}_3)_2-$,

46 R₁₆ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, oxaalkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, thiaalkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, arylenovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku nebo alkenylenovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku,

R₁₇ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, fenylenovou skupinu, tolylenovou skupinu, difenylenmethanovou skupinu nebo skupinu vzorce

5

R₁₈ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku nebo alkylenovou skupinu se 4 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku,

10

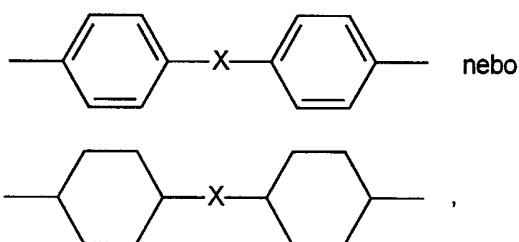
R₁₉ znamená alkanetriylovou skupinu se 3 až 12 atomy uhlíku,

15

R₂₀ znamená alkantetrylovou skupinu se 4 až 12 atomy uhlíku,

R₂₃ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 10 atomy uhlíku, fenylenovou skupinu nebo skupinu vzorce

15

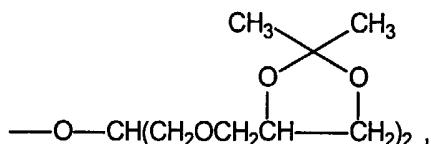
v kterýchžto vzorcích X znamená skupinu vzorce O, CH₂ nebo C(CH₃)₂ a

20 R₂₄ znamená alkylenovou skupinu se 2 až 14 atomy uhlíku, vinylenovou skupinu nebo o-fenylenovou skupinu.

25 2. Organický polymer podle nároku 1, **vyznačující se tím**, že triazinovou sloučeninou (b) je sloučenina obecného vzorce I, ve kterém n představuje 1, 2 nebo 4, R₁, R₂, R₃ a R₄ znamenají nezávisle na sobě atom vodíku nebo methylovou skupinu,

R₇, pokud n představuje 1, znamená

30 a) alkylovou skupinu s 1 až 14 atomy uhlíku, která je substituována alespoň jednou hydroxyskupinou, alkoxykskupinou s 1 až 15 atomy uhlíku, allyloxykskupinou, fenoxykskupinou, furyloxykskupinou, skupinou vzorce

35

-COOR₈, -CON(R₉)(R₁₀) a/nebo -OCOR₁₁,

b) alkylovou skupinu se 6 až 45 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a je popřípadě substituována hydroxyskupinou nebo/a glycidyloxykskupinou,

c) glycidylovou skupinou nebo

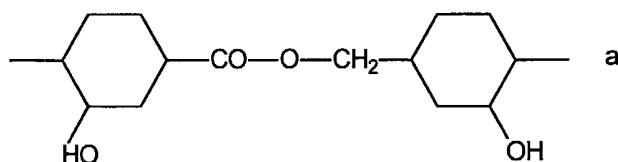
d) hydroxycyklohexylovou skupinou, a

5

R₇, pokud n představuje 2, znamená alkenylenovou skupinu se 6 až 12 atomy uhlíku, 2–butenylen–1,4, xylylenovou skupinu nebo alkylénovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku nebo substituována hydroxyskupinou, nebo

10

R₇ znamená skupinu vzorce $-\text{CH}_2\text{CH}(\text{OH})\text{CH}_2\text{O}-\text{R}_{15}-\text{OCH}_2\text{CH}(\text{OH})\text{CH}_2-$, $-\text{CO}-\text{R}_{16}-\text{CO}-$, $-\text{CH}_2-\text{COO}-\text{R}_{18}-\text{OOC}-\text{CH}_2-$ nebo

15

R₇, pokud n představuje 4, znamená skupinu vzorce

20

R₈ znamená alkyllovou skupinu se 4 až 10 atomy uhlíku, oleylovou skupinu, alkyllovou skupinu se 3 až 20 atomy uhlíku, která je přerušena alespoň jedním atomem kyslíku a/nebo substituována hydroxyskupinou nebo

R₈ znamená skupinu vzorce $-\text{CH}_2\text{P}(\text{O})(\text{OR}_{14})_2$,

25

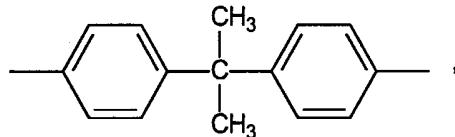
R₉ a R₁₀ znamenají alkyllovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku,

R₁₁ znamená alkyllovou skupinu se 6 až 10 atomy uhlíku nebo alkenylovou skupinu se 2 nebo 3 atomy uhlíku,

30

R₁₄ znamená alkyllovou skupinu s 1 až 14 atomy uhlíku,

R₁₅ znamená alkylénovou skupinu se 2 až 8 atomy uhlíku, alkylénovou skupinu s 10 až 45 atomy uhlíku, která je přerušena více než jedním atomem kyslíku nebo znamená skupinu vzorce

R₁₆ znamená alkylénovou skupinu se 4 až 8 atomy uhlíku a

40

R₁₈ znamená alkylénovou skupinu se 4 až 8 atomy uhlíku.

3. Použití organického polymeru podle nároku 1 jako pojiva pro povlékání.
4. Použití organického polymeru podle nároku 1 k povlékání vytvrzovatelnému radiací.

5

10

Konec dokumentu
